

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 287/2011 ze dne 21. března 2011 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz karbidu wolframu, karbidu wolframu jednoduše smíšeného s kovovým práškem a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 1
  - ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 288/2011 ze dne 23. března 2011, kterým se provádí čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 204/2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi 13
  - ★ Nařízení Komise (EU) č. 289/2011 ze dne 23. března 2011, kterým se opravuje maďarské znění nařízení (EU) č. 1272/2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o nákup a prodej zemědělských produktů v rámci veřejné intervence 21
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 290/2011 ze dne 23. března 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 22

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady 2011/178/SZBP ze dne 23. března 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/137/SZBP o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi**..... 24

  - 2011/179/EU:
  - ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2010 o státní podpoře C 39/96 (dříve NN 127/92), prováděné Francií ve prospěch Družstva pro vývoz francouzských knih (CELF) (oznámeno pod číslem K(2010) 8938) ⁽¹⁾** 37

  - 2011/180/EU:
  - ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 23. března 2011, kterým se provádí směrnice Rady 2002/55/ES, pokud jde o podmínky, za nichž lze povolit uvádění na trh malých balení směsí standardního osiva různých odrůd zeleniny stejného druhu (oznámeno pod číslem K(2011) 1760) ⁽¹⁾**..... 55
-

III Jiné akty

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ **Rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 5/2010/SC ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění rozhodnutí Stálého výboru č. 4/2004/SC o zřízení Výboru pro finanční mechanismus** 57

  - ★ **Rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 6/2010/SC ze dne 9. prosince 2010, kterým se rozšiřují úkoly Úřadu pro finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus** 58
-

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 287/2011

ze dne 21. března 2011

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz karbidu wolframu, karbidu wolframu jednoduše smíšeného s kovovým práškem a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), „... a zejména“ na čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 2, 5 a 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí (dále jen „Komise“) po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Platná opatření

- (1) Nařízením (EHS) č. 2737/90⁽²⁾ uložila Rada konečné antidumpingové clo ve výši 33 % z dovozu karbidu wolframu a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“). Rozhodnutím 90/480/EHS⁽³⁾ Komise přijala závazky dvou hlavních vývozců týkající se výrobku, na který se vztahují opatření.
- (2) Poté, co dotčení dva čínští vývozcí vzali své závazky zpět, uložila Komise nařízením (ES) č. 2286/94⁽⁴⁾ na dovoz dotčeného výrobku prozatímní antidumpingové clo.

(3) Nařízením (ES) č. 610/95⁽⁵⁾ pozměnila Rada nařízení (EHS) č. 2737/90 a na dovoz karbidu wolframu a taveného karbidu wolframu uložila konečné clo ve výši 33 %. V návaznosti na přezkum, jenž byl zahájen podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení (dále jen „předchozí přezkumné šetření“), byla platnost těchto opatření nařízením Rady (ES) č. 771/98⁽⁶⁾ prodloužena o další pětileté období.

(4) Nařízením (ES) č. 2268/2004⁽⁷⁾, po přezkumu před pozbytím platnosti, uložila Rada na dovoz karbidu wolframu a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) antidumpingové clo ve výši 33 %.

(5) Nařízením (ES) č. 1275/2005⁽⁸⁾ pozměnila Rada definici výrobku tak, aby zahrnovala rovněž karbid wolframu jednoduše smíšený s kovovým práškem.

2. Žádost o přezkum

(6) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti⁽⁹⁾ platných konečných antidumpingových opatření obdržela Komise dne 30. září 2009 žádost o zahájení přezkumu těchto opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení. Žádost podalo Evropské sdružení pro kovy (Eurometaux) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců v Unii představujících podstatnou část, v tomto případě více než 85 %, celkové výroby karbidu wolframu, karbidu wolframu jednoduše smíšeného s kovovým práškem a taveného karbidu wolframu v Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 264, 27.9.1990, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 264, 27.9.1990, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 248, 23.9.1994, s. 8.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 64, 22.3.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 111, 9.4.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 395, 31.12.2004, s. 56.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 202, 3.8.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 115, 20.5.2009, s. 18.

(7) Žádost byla odůvodněna tím, že skončení platnosti opatření by pravděpodobně vedlo k přetrvání nebo obnovení dumpingu a k obnovení újmy pro výrobní odvětví Unie.

3. Zahájení

(8) Komise po konzultaci s poradním výborem dospěla k závěru, že pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti existují dostatečné důkazy, a dne 30. prosince 2009 oznámila zahájení přezkumu před pozbytím platnosti v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾ (dále jen „oznámení o zahájení“).

4. Šetření

4.1 Období šetření

(9) Šetření ohledně přetrvání nebo obnovení dumpingu proběhlo v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009 (dále jen „období přezkumného šetření“). Přezkum trendů významných pro posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy se týkalo období od 1. ledna 2006 do konce období přezkumného šetření (dále jen „posuzované období“).

4.2 Strany dotčené šetřením

(10) O zahájení přezkumu před pozbytím platnosti Komise oficiálně vyzooměla žadatele, další známé výrobce v Unii, vyvážející výrobce, dovozce a uživatele, o nichž bylo známo, že se jich záležitost týká, výrobce ve srovnatelné zemi a zástupce ČLR. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost k písemnému podání stanovisek a k podání žádosti o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení.

(11) Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly, a které prokázaly, že mají zvláštní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

(12) Komise zaslala dotazníky všem známým dotčeným stranám a těm, které se přihlásily, ve lhůtách uvedených v oznámení o zahájení. Odpovědi obdržela od sedmi výrobců v Unii, jednoho vyvážejícího výrobce v ČLR, jednoho vyvážejícího výrobce ve srovnatelné zemi a od tří uživatelů.

(13) Žádný z dovozců Komisi v souvislosti s výběrem vzorku neodpověděl, nedodal informace a ani se nepřihlásil v průběhu šetření. Vzhledem k tomu, že pouze jeden vyvážející výrobce z ČLR předložil požadované informace, nebyl výběr vzorku nezbytný.

(14) Komise si opatřila a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro účely stanovení pravděpodobnosti přetrvání nebo obnovení dumpingu a následné újmy a pro stanovení zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnila v prostorách těchto společností:

a) Výrobci v Unii

— Wolfram Bergbau und Hütten-GmbH Nfg.KG., St Peter, Rakousko,

— H. C. Starck GmbH & Co. KG, Goslar, Německo,

— Eurotungstène poudres S.A., Grenoble, Francie,

— Global Tungsten & Powders spol. s r.o, Bruntál, Česká republika,

— Treibacher Industrie AG, Althofen, Rakousko.

b) Srovnatelná země

— Global Tungsten & Powders Corp., USA.

c) Uživatel

— Sandvik Hard Materials, Epinouze, Francie.

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

(15) Přezkoumávaným výrobkem je karbid wolframu, karbid wolframu jednoduše smíšený s kovovým práškem a tavený karbid wolframu pocházející z Čínské lidové republiky, v současnosti kódů KN ex 2849 90 30 a ex 3824 30 00.

(16) Karbid wolframu, karbid wolframu jednoduše smíšený s kovovým práškem a tavený karbid wolframu jsou sloučeniny uhlíku a wolframu vyrobené tepelným zpracováním (v prvním případě nauhličováním a v třetím případě tavením). U těchto výrobků se jedná o meziprodukty používané jako vstupní materiály při výrobě součástek z těžkých kovů, jako například řezných nástrojů a vysoce odolných součástek ze „slnutého karbidu“, povlaků odolných proti opotřebení, hrotů nástrojů pro ropné vrty a těžbu nerostných surovin a lisovacích forem a hrotů pro tažení a tvarování kovů.

(17) Toto šetření potvrdilo, že dotčený výrobek vyráběný a prodáváný do Unie vyvážejícím výrobcem je z hlediska fyzikálních a chemických vlastností a použití shodný s výrobkem vyráběným výrobcem v Unii a prodáváným na trhu Unie či s výrobkem vyráběným a prodáváným ve srovnatelné zemi, a tyto výrobky jsou tedy považovány za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 30.12.2009, s. 23.

C. PRAVDĚPODOBNOST PŘETRVÁNÍ NEBO OBNOVENÍ DUMPINGU

1. Předběžné poznámky

- (18) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení se zkoumalo, zda v současnosti dochází k dumpingu, a pokud ano, zda je pravděpodobné, že pokud stávající opatření pozbudou platnosti, bude dumping přetrvávat nebo dojde k jeho obnovení. Je třeba připomenout, že v souvislosti s šetřením podle tohoto článku se nepřehodnocuje zacházení jako v tržním hospodářství.
- (19) Jak je uvedeno výše, v souvislosti s vyvážejícími výrobci v ČLR nebylo nutné uplatnit výběr vzorku.
- (20) Ve fázi výběru vzorku se zdálo, že jediný čínský spolupracující vyvážející výrobce představuje méně než 5 % celkového čínského vývozu do Unie. Čínské orgány a další zúčastněné strany byly informovány o možnosti, že kvůli nízké míře spolupráce ze strany vyvážejících výrobců by mohl být uplatňován článek 18 základního nařízení. Na toto sdělení Komise neobdržela žádnou odpověď.
- (21) V dalším průběhu šetření však spolupracující vyvážející výrobce v odpovědi na dotazník opravil chybu ohledně objemu svého vývozu do Unie, jenž upravil směrem nahoru. Zároveň byl na základě údajů Eurostatu dále analyzován objem dotčeného výrobku vyvezený do Unie z ČLR. V důsledku toho, a po ověření odpovědi na dotazník, bylo stanoveno, že vývoz spolupracujícího vyvážejícího výrobce byl opravdu velký⁽¹⁾. Na základě výše uvedených zjištění byl učiněn závěr, že míra spolupráce byla vysoká.

2. Dumping dovozu během období přezkumného šetření

2.1 Srovnatelná země

- (22) Vzhledem k tomu, že žádnému vyvážejícímu výrobcí z ČLR nebylo v předchozích šetřeních přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, byla běžná hodnota pro Čínu stanovena v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.
- (23) V oznámení o zahájení byly jako vhodná srovnatelná země pro účely stanovení běžné hodnoty pro ČLR navrženy USA. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se vyjádřily k vhodnosti této volby. Žádná ze stran v tomto ohledu nevyjádřila připomínky ani námitky. USA byly použity jako srovnatelná země v původním šetření a zjevně neexistují žádné nové či změněné okolnosti, jež by v tomto ohledu opodstatňovaly změnu, ani o takových okolnostech Komise nebyla informována.

Má se za to, že USA jsou jako referenční trh reprezentativní, zejména vzhledem k otevřenosti a konkurenceschopnosti amerického domácího trhu. Kromě toho jeden výrobce z USA souhlasil, že bude při tomto přezkumu spolupracovat.

- (24) Proto byly pro účely současného přezkumu jako srovnatelná země s tržním hospodářstvím použity USA.

2.2 Běžná hodnota

- (25) V souladu s čl. 2 odst. 7 základního nařízení byla běžná hodnota stanovena na základě ověřených informací získaných od spolupracujících výrobců ve srovnatelné zemi, tj. na základě cen zaplacených nebo splatných na domácím trhu USA za typy výrobků, o nichž se zjistilo, že se jejich prodej uskutečnil v běžném obchodním styku.
- (26) Důsledkem toho byla běžná hodnota stanovena jako vážená průměrná prodejní cena na domácím trhu, kterou spolupracující výrobci v USA účtovali odběratelům, kteří nejsou ve spojení.

- (27) Nejprve bylo stanoveno, zda byl celkový domácí prodej obdobného výrobku nezávislým odběratelům spolupracujícího výrobce v USA reprezentativní v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení, tj. zda dosáhl, či přesáhl 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku vyvážejícího do Unie. Prodej spolupracujícího výrobce v USA na domácím trhu byl shledán v průběhu období přezkumného šetření za dostatečně reprezentativní.

- (28) Následně bylo zkoumáno, zda prodej obdobného výrobku na domácím trhu může být považován za uskutečněný v běžném obchodním styku podle čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Toto zkoumání proběhlo na základě stanovení podílu ziskového prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu USA v průběhu období přezkumného šetření.

- (29) Vzhledem k tomu, že objem ziskového prodeje obdobného výrobku představoval méně než 80 % celkového objemu prodeje obdobného výrobku, byla běžná hodnota založena na skutečné ceně na domácím trhu, vypočtené jako vážený průměr cen ziskového prodeje.

2.3 Vývozní cena

- (30) Jak je vysvětleno výše, vzhledem ke skutečnosti, že spolupracující vyvážející výrobce představoval více než 90 % celkového čínského dovozu do Unie, byla vývozní cena zkoumána na základě údajů poskytnutých tímto vyvážejícím výrobcem, tj. cena skutečně uhrazená nebo splatná za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do EU, která byla náležitě upravena.

(¹) Přesné procento nemůže být z důvodu zachování důvěrnosti uvedeno.

2.4 Srovnání

- (31) U každého typu dotčeného výrobku byla vážená průměrná běžná hodnota porovnána s váženou průměrnou vývozní cenou, na základě ceny ze závodu a na stejné obchodní úrovni a se stejnou úrovní zdanění. V souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení a za účelem zajištění spravedlivého srovnání bylo přihlédnuto k rozdílnosti činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a jejich srovnatelnost. Byly provedeny úpravy o náklady na námořní a vnitrostátní přepravu, pojištění, bankovní poplatky a balení. Dále byla provedena 5 % úprava vývozní ceny o vývozní daň a úprava běžné hodnoty o daň z přidané hodnoty.

2.5 Dumpingové rozpětí

- (32) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno pro každý typ výrobku na základě srovnání vážené průměrné běžné hodnoty s váženou průměrnou vývozní cenou na stejné obchodní úrovni. Tímto srovnáním bylo zjištěno, že během období přezkumného šetření docházelo k dumpingu ve výši nad 80 %, tedy na výrazně vyšší úrovni než při posledním přezkumném šetření (31 %). Údaj o přesném dumpingovém rozpětí nemůže být z důvodu zachování důvěrnosti uveden. Výpočty byly založeny na údajích poskytnutých jedním vyvážejícím výrobcem v ČLR a jedním výrobcem ve srovnatelné zemi. Poskytnutí informací o dumpingovém rozpětí by spolupracujícím vyvážejícímu výrobcem v ČLR a výrobcem ve srovnatelné zemi umožnilo vyvození závěru o běžné hodnotě a vývozní ceně druhé strany, což by znamenalo jasné porušení práva obou stran na zachování důvěrnosti.

3. Vývoj dovozu v případě zrušení opatření

3.1 Předběžná poznámka

- (33) Údaje uvedené v tomto oddílu byly získány analýzou údajů od spolupracujícího vyvážejícího výrobce, od Eurostatu a z žádosti o přezkum.

3.2 Volná kapacita čínských vyvážejících výrozců

- (34) Údaje o volné kapacitě poskytnuté čínským spolupracujícím vyvážejícím výrobcem byly kvůli důvěrnosti předloženy s 20 % navýšením nebo snížením. Výrobní kapacita v ČLR dosahovala v letech 2006 a 2007 přibližně 21 000 tun a v roce 2008 a v období přezkumného šetření se podstatně zvětšila na přibližně 35 000 tun, což znamená nárůst o více než 80 % během posuzovaného období. Tyto údaje lze považovat za konzervativní, jelikož údaje v žádosti o přezkum udávaly výrobní kapacitu kolem 50 000 tun.

- (35) Kromě toho spolupracující vyvážející výrobce informoval o výrazném navýšení kapacity během posuzovaného období.

- (36) Z informací shromážděných v průběhu šetření vyplývá, že celková čínská výrobní kapacita výrazně překročila současnou čínskou výrobu (přinejmenším o více než 20 000 tun v roce 2008 a v období přezkumného šetření).

- (37) V období přezkumného šetření měla ČLR volnou kapacitu, jež dosahovala šestinásobku spotřeby Unie (25 000 tun ku 3 800 tunám spotřeby Unie).

- (38) Vzhledem k výše uvedenému je jednoznačné, že značná část volné kapacity přítomné v ČLR by mohla být v případě neexistence antidumpingových opatření použita k navýšení vývozu do Unie.

- (39) Mimoto informace předložené během šetření poukazují na významná narušení trhu se surovinami používanými k výrobě dotčeného výrobku. Za prvé jsou suroviny předmětem kvót přidělených čínskými orgány. Za druhé omezují čínské orgány přístup k surovinám ukládaním vývozních daní a rabatu z DPH, jež byly použity také na dotčený výrobek, jak je uvedeno ve 31. bodě odůvodnění. Jedná se o další faktory poukazující na pravděpodobnost přetrvání dumpingu v tomto případě.

3.3 Atraktivita trhu Unie a ceny při vývozu do třetích zemí

- (40) Informace o cenách poskytnuté spolupracujícím vývozcem, jež z důvodu zachování důvěrnosti nemohou být zveřejněny, objasňují, že Unie představuje pro čínské vyvážející výrobce skutečně zajímavý trh. V průběhu posuzovaného období se ceny účtované na trzích ostatních třetích zemí pohybovaly pod úrovní (kromě roku 2007) cen, jež byly účtovány Unii (nižší zhruba o 10 až 20 % v jednotlivých letech během posuzovaného období).

- (41) Z těchto důvodů lze vyvodit závěr, že z hlediska dosažitelných cen je trh EU pro čínské vývozce zcela určitě atraktivní alternativou.

- (42) Na tomto základě lze usuzovat, že v případě zrušení opatření bude pro čínské vyvážející výrobce výhodné přesunout vývoz na trh Unie. Vysoké ceny panující na trhu Unie by čínským vyvážejícím výrobcům umožnily dosáhnout vyššího ziskového rozpětí.

3.4 Obcházení opatření

- (43) V roce 2005 byla opatření rozšířena na další kód KN, jelikož bylo zjištěno, že čínští vývozci obcházejí opatření tím, že do wolframkarbidového prášku přidávají malá množství jiného kovového prášku (většinou kobaltu) ⁽¹⁾. Tím se potvrdilo, že obcházení opatření je dalším faktorem poukazujícím na závěr ohledně pravděpodobnosti přetrvání dumpingu. Tyto skutečnosti představují jasný důkaz o tom, že evropský trh je pro čínské vyvážející výrobce, kteří by chtěli přeměřovat velký objem karbidu wolframu do EU, pokud by neexistovala anti-dumpingová opatření, stále atraktivní.

3.5 Závěr týkající se pravděpodobnosti přetrvání dumpingu

- (44) Výše uvedená analýza prokazuje, že čínský dovoz na trh Unie byl stále uskutečňován za dumpingové ceny s velmi vysokým dumpingovým rozpětím. Zejména s ohledem na analýzu cen na trhu EU a na trzích ostatních třetích zemí a rovněž s ohledem na analýzu kapacit dostupných v ČLR lze vyvodit závěr, že přetrvání dumpingu, pokud by byla opatření zrušena, je pravděpodobné.

D. SITUACE NA TRHU UNIE

1. Vymezení výrobního odvětví Unie

- (45) V Unii vyrábí obdobný výrobek sedm společností nebo skupin společností.
- (46) Má se proto za to, že tvoří výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení, a budou dále označovány jako „výrobní odvětví Unie“.

2. Předběžná poznámka

- (47) Údaje týkající se dovozu dotčeného výrobku do Unie pocházejícího z ČLR musí být indexovány, aby byla zachována důvěrnost podle článku 19 základního nařízení.
- (48) Pokud se týká objemu dovozu pod kódem TARIC 3824 30 00 10, protože byly do údajů o dovozu dostupných na úrovni kódu KN získaných od Eurostatu (kód KN 3824 30 00) zahrnuty i jiné výrobky než dotčený výrobek, byla níže uvedená analýza provedena na základě údajů o dovozu na úrovni kódu TARIC a byla doplněna o informace pocházející z údajů sebraných v souladu s čl. 14 odst. 6 základního nařízení. Údaje na úrovni kódu TARIC jsou považovány za důvěrné, jelikož poskytují úroveň podrobnosti umožňující identifikaci stran. Z tohoto důvodu byly některé informace předloženy jako rozpětí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1275/2005 ze dne 26. července 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 2268/2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu karbidu wolframu a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 202, 3.8.2005, s. 1).

- (49) Údaje o výrobním odvětví Unie byly získány z odpovědí na dotazník od sedmi výrobců v Unii.

3. Spotřeba na trhu Unie

- (50) Spotřeba v Unii byla stanovena na základě objemu prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie a údajů o dovozu podle Eurostatu.
- (51) Mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření klesla spotřeba Unie o 62 %, přičemž k hlavnímu poklesu došlo mezi rokem 2008 a obdobím přezkumného šetření. V období přezkumného šetření spotřeba ve srovnání s rokem 2008 klesla o 63 %.

Tabulka 1

Spotřeba

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Objem (v tunách)				
+ Dovoz celkem	1 766	1 885	2 303	755
+ Výroba EU prodaná na trhu EU	8 281	8 334	7 981	3 024
= Spotřeba	10 047	10 218	10 284	3 779
Meziroční nárůst		2 %	1 %	- 63 %

4. Objem, podíl na trhu a ceny dumpingového dovozu z Čínské lidové republiky

- (52) V následující tabulce je popsán vývoj objemu, podílů na trhu a průměrných cen dumpingového dovozu z ČLR. Uvedené množství a cenové tendence vycházejí z údajů Eurostatu.

Tabulka 2

Dovoz z ČLR

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Objem dovozu z dotčené země (v tunách)	více než 700	více než 700	více než 400	více než 60
Index (2006 = 100)	100	104	60	11
Podíl dovozu z dotčené země na trhu	7,1 %	7,3 %	4,2 %	2,1 %
Cena dovozu z dotčené země (EUR/t)	25 622	21 883	22 434	22 110
Index (2006 = 100)	100	85	88	86

- (53) Objem dumpingového dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR se v posuzovaném období snížil o 89 % a v období přezkumného šetření dosáhl úrovně kolem 80 tun. Jeho podíl na trhu rovněž klesl z 7,1 % v roce 2006 na 2,1 % v období přezkumného šetření.
- (54) Možným vysvětlením tohoto poklesu je výrazný nárůst domácí spotřeby v ČLR během posuzovaného období. Kromě toho se zdá, že systémem vývozních kvót a vývozních tarifů provádějí čínské orgány politiku na ochranu zdrojů wolframu v ČLR.
- (55) Ceny čínského dovozu v posuzovaném období poklesly o 14 %. Tento vývoj odráží obecnou tendenci pozorovanou též v souvislosti s cenami výrobního odvětví Unie.
- (56) Ze srovnání také vyplynulo, že dovoz z ČLR byl usku-
tečňován za ceny o více než 10 % nižší, než jsou ceny výrobního odvětví Unie, po odečtení zavedeného anti-dumpingového cla. Tyto výsledky jsou stejné jako výsledky posledního přezkumného šetření ⁽¹⁾.

5. Dovoz z ostatních zemí

- (57) V následující tabulce je uveden objem dovozu z ostatních zemí během posuzovaného období. Uvedené množství a cenové tendence vycházejí z údajů Eurostatu.

Tabulka 3

Dovoz z ostatních zemí

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Dovoz z ostatních zemí (v tunách)	1 050	1 138	1 873	675
Index (2006 = 100)	100	108	178	64
Podíl dovozu z ostatních zemí na trhu	10,5 %	11,1 %	18,2 %	17,9 %
Průměrná cena (EUR/t)	27 309,1	26 626,0	21 607,5	24 867,4
Index (2006 = 100)	100	97	79	91
Podíl dovozu z USA na trhu	4,2 %	3,9 %	3,9 %	3,6 %
Průměrná cena (EUR/t)	32 948,1	32 356,0	29 353,3	32 054,4
Podíl Jižní Koreje na trhu	2,2 %	2,4 %	2,6 %	4,4 %
Průměrná cena (EUR/t)	33 733,8	29 969,5	25 789,0	24 503,7

- (58) Dovoz z třetích zemí se za posuzované období snížil o 36 %. Kopíroval obecný vývoj trhu způsobený nižší spotřebou (pokles o 62 %), nikoliv však stejným tempem. Podíl tohoto dovozu na trhu tak vzrostl z 10,5 % na 17,9 %. Dopad tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie však nelze považovat za negativní, jak je uvedeno v 85. až 88. bodě odůvodnění.
- (59) Je třeba poznamenat, že podíl Korejské republiky (dále jen „Korea“) na trhu se během posuzovaného období zdvojnásobil a dosáhl 4,4 %. Korejské průměrné dovozní ceny během posuzovaného období klesly, avšak zůstaly konzistentně vyšší než průměrná prodejní cena čínského vývozu.

6. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

- (60) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení Komise posoudila veškeré relevantní hospodářské činitele a ukazatele, které ovlivňují situaci výrobního odvětví Unie.

6.1 Výroba

- (61) Ve srovnání s rokem 2006 výroba výrobního odvětví Unie v roce 2007 nejprve vzrostla o 5,8 % a v roce 2008 o 11,6 % a poté došlo v období přezkumného šetření k prudkému poklesu, a sice o 56 % oproti roku 2008.

⁽¹⁾ Viz 65. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 2268/2004.

Tabulka 4

Celková výroba v Unii

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Objem (v tunách)				
Výroba	10 094	10 679	11 268	4 861
Index (2006 = 100)	100	106	112	48

6.2 Kapacita a využití kapacity

- (62) Výrobní kapacita se zvýšila o 10,8 % v období mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření. Jelikož zejména v období přezkumného šetření výroba poklesla, vykazalo výsledné využití kapacity mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření celkový pokles o 57 % a v období přezkumného šetření dosáhlo úrovně 39 %.

Tabulka 5

Výrobní kapacita a využití kapacity

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Objem (v tunách)				
Výrobní kapacita	11 110	11 610	12 230	12 310
Index (2006 = 100)	100	105	110	111
Využití kapacity	91 %	92 %	92 %	39 %
Index (2006 = 100)	100	101	101	43

6.3 Stav zásob

- (63) V roce 2008 vzrostl konečný stav zásob výrobního odvětví Unie ve srovnání s rokem 2006 o 20 % a poté v období přezkumného šetření klesl o 26 %.

Tabulka 6

Stav zásob

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Objem (v tunách)				
Konečné zásoby	1 714	1 808	2 054	1 514
Index (2006 = 100)	100	106	120	88

6.4 Objem prodeje

- (64) Prodej výrobního odvětví Unie na trhu Unie odběratelům, kteří nejsou ve spojení, mezi roky 2006 a 2008 mírně vzrostl a poté mezi rokem 2008 a obdobím přezkumného šetření klesl o 61 %. Prodej v roce 2007 a 2008 vzrostl, ale během období přezkumného šetření prudce klesl. Tento vývoj je v souladu s obecnou tendencí klesající spotřeby na trhu Unie.

Tabulka 7

Prodej odběratelům, kteří nejsou ve spojení

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Objem (v tunách)	5 594	5 630	5 874	2 292
Index (2006 = 100)	100	101	105	41

6.5 Podíl na trhu

- (65) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu byl mezi roky 2006 a 2008 spíše stabilní a poté mezi rokem 2008 a obdobím přezkumného šetření vzrostl o čtyři procentní body. Celkově během posuzovaného období vzrostl o 5 procentních bodů.

Tabulka 8

Podíl EU na trhu

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Podíl EU na trhu	56 %	55 %	57 %	61 %
Index (2006 = 100)	100	99	103	109

6.6 Růst

- (66) Vzhledem k tomu, že pokles prodeje byl mírně nižší než pokles spotřeby, dokázalo výrobní odvětví Unie získat určitý podíl na trhu.

6.7 Zaměstnanost

- (67) Míra zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie poklesla mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření o 17 %. Zaměstnanost poklesla také v období let 2006 až 2008, kdy došlo k mírnému zvýšení výroby, což ukazuje na snahy výrobního odvětví Unie o zlepšení produktivity. Během období přezkumného šetření však prudký pokles výstupu vedl k výraznému zhoršení zaměstnanosti.

Tabulka 9

Zaměstnanost

	2006	2007	2008	Období přezkum- ného šetření
Průměr (posuzované období)				
Celková zaměstnanost	674	667	653	557
Index (2006 = 100)	100	99	97	83

6.8 Produktivita

- (68) Produktivita pracovních sil výrobního odvětví Unie, měřená v jednotkách výstupu na osobu a rok, vzrostla oproti roku 2006 o 7 % v roce 2007 a o 15 % v roce 2008 a poté v období mezi rokem 2008 a obdobím přezkumného šetření poklesla o 49 %.

Tabulka 10

Produktivita

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Produktivita (v tunách na rok/zaměstnanec)	15	16	17	9
Index (2006 = 100)	100	107	115	58

6.9 Prodejní ceny

- (69) Průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie ze závodu pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, v Unii vykazovaly v průběhu posuzovaného období klesající tendenci. Celkově muselo výrobní odvětví Unie mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření ceny snížit o 15,4 %.
- (70) Jak je uvedeno v 55. a 56. bodě odůvodnění, kopírovaly ceny dumpingového dovozu z ČLR podobný vývoj cen výrobního odvětví Unie, avšak zůstaly konzistentně nižší než ceny výrobního odvětví Unie. Během období přezkumného šetření byly ceny z ČLR oproti cenám výrobního odvětví Unie nižší o více než 10 %.

Tabulka 11

Jednotková cena pro trh EU

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Jednotkové ceny prodeje Unie (EUR/t)	31 030	29 995	29 072	26 241
Index (2006 = 100)	100	97	94	85

6.10 Mzdy

- (71) Mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření vzrostla průměrná mzda na zaměstnance o 4,8 %.

Tabulka 12

Mzdové náklady

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Roční mzdové náklady na zaměstnance	53 614	54 613	56 564	56 221
Index (2006 = 100)	100	102	106	105

6.11 Investice a schopnost získávat kapitál

- (72) Mezi rokem 2006 a 2008 se roční tok investic do dotčeného výrobku ze strany výrobního odvětví Unie zvýšil o 18 %. V období let 2007 až 2008 investice vzrostly o 103 %. Během období přezkumného šetření však investice ve srovnání s rokem 2008 klesly o 65 %.
- (73) Investice plynuly především do výstavby nových zařízení na výrobu wolframového materiálu z použitých materiálů a šrotu. Investice musely být sníženy z těchto důvodů: i) pokles celkové úrovně výroby na trhu Unie, ii) narušení trhu se surovinami (viz 39. bod odůvodnění) a iii) hospodářská krize.
- (74) V průběhu období přezkumného šetření se neuskutečnila žádné významné investice. Z velké části to může být vysvětleno hospodářskou krizí, která začala v roce 2008 a nejhorší průběh zaznamenala během období přezkumného šetření, kdy byl přístup k novému kapitálu obtížnější než kdykoliv předtím.

Tabulka 13

Investice

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Čisté investice (v tisících EUR)	18 403	10 711	21 756	7 568
Index (2006 = 100)	100	58	118	41

6.12 Ziskovost a návratnost investic

- (75) Zčásti díky platným antidumpingovým opatřením a zčásti díky úsilí výrobního odvětví Unie diverzifikovat zdroje surovin bylo výrobní odvětví Unie v letech 2006 až 2008 s to udržet si pozitivní úroveň ziskovosti, i když s celkovým poklesem o 26 % v tomto období. Během období přezkumného šetření však výrobní odvětví Unie dosáhlo mnohem nepříznivějšího výsledku, což v tomto ohledu prokazuje jistou nestálost.
- (76) Návratnost investic v zásadě sledovala vývoj ziskovosti během celého posuzovaného období.

Tabulka 14

Ziskovost a návratnost investic

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Čistý zisk z prodeje EU odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % z čistých tržeb)	10,3 %	5,8 %	7,6 %	-19,5 %
Návratnost investic (čistý zisk v % z čisté účetní hodnoty investic)	34,8 %	22,1 %	28,8 %	-28,6 %

6.13 Peněžní tok

- (77) Tendence, kterou vykazuje peněžní tok, tj. schopnost výrobního odvětví samofinancovat své činnosti, zůstala v průběhu období šetření pozitivní. Mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření však poklesla o zhruba 35 %.

Tabulka 15

Peněžní tok

	2006	2007	2008	Období přezkumného šetření
Peněžní tok (v tisících EUR)	36 125	39 868	44 102	23 540
Index (2006 = 100)	100	110	122	65

6.14 Rozsah dumpingového rozpětí

- (78) V průběhu období přezkumného šetření nadále docházelo k dumpingu z ČLR na úrovni výrazně nad stávající úrovní opatření. Kromě toho vzhledem k narušením trhu se surovinami, volné kapacitě a cenám dovozu z ČLR nelze považovat dopad skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie za zanedbatelný.

6.15 Překonání účinků předchozího dumpingu

- (79) Byla provedena analýza toho, zda výrobní odvětví Unie překonalo účinky předchozího dumpingu. Dospělo se k závěru, že ve velké míře je překonat dokázalo, vzhledem k tomu, že se platná antidumpingová opatření osvědčila jako efektivní. Hospodářská krize však tento proces zastavila a problémy výrobního odvětví Unie umocnila.

7. Dopad dumpingového dovozu a dalších činitelů

7.1 Dopad dumpingového dovozu

- (80) Souběžně s klesající spotřebou v Unii poklesl i podíl čínského dovozu na trhu, a to ze 7,1 % na 2,1 % (viz 52. bod odůvodnění). Z dostupných informací vyplývá, že tento dovoz se uskutečnil za ceny nižší než ceny výrobního odvětví Unie a rovněž nižší než ceny dovozu pocházejícího z ostatních třetích zemí. Jak je uvedeno v 56. bodě odůvodnění, na základě výpočtu po odečtení antidumpingového cla se má za to, že čínský dovoz byl v průběhu období přezkumného šetření uskutečňován za ceny o 10,7 % nižší, než jsou ceny výrobního odvětví Unie. Je třeba připomenout, že celní sazba činí 33 %. Míra cenového podbízení tudíž prokazuje účinnost zavedených cel na jedné straně a nezbytnost ponechání opatření na straně druhé. Tento závěr je dále podepřen skutečností, že zjištěné cenové podbízení dosahovalo stejné úrovně jako v předchozím přezkumném šetření. Cenový dopad dumpingového dovozu z ČLR na výrobní odvětví Unie tedy zůstal beze změny a vzhledem k neexistenci důkazů nasvědčujících opaku je pravděpodobné, že bude přetrvávat.

7.2 Dopad hospodářské krize

- (81) Kvůli velmi nepříznivým ekonomickým podmínkám panujícím v průběhu období přezkumného šetření v odvětví navazujícím na odvětví wolframu, zejména v odvětví oceli a slinutých karbidů, na které připadá většina spotřeby wolframu v Unii, snížilo výrobní odvětví Unie drasticky výrobu a prodej dotčeného výrobku.
- (82) Před krizí disponovaly společnosti působící v navazujícím odvětví velkými zásobami wolframu, jež během období přezkumného šetření nebyly doplněny, což dále ovlivnilo úroveň výroby výrobního odvětví Unie.
- (83) S poklesem výroby a v souvislosti s tím, že výrobní odvětví Unie jakožto odvětví náročné na kapitál potřebuje vyrábět v určitém objemu, aby udrželo jednotkové fixní náklady na nízké úrovni, byla vážně postižena ziskovost.

- (84) Analýza výrobního odvětví Unie před krizí však dokládá účinnost platných antidumpingových opatření. Šetření ukázalo, že největší výrobci v Unii učinili významné investice k tomu, aby zabránili narušením souvisejícím se surovinami, a současně byli s to konkurovat na trhu a udržet si na něm solidní postavení.

7.3 Dovoz z ostatních zemí

- (85) Odhaduje se, že objem dovozu z ostatních třetích zemí klesl o 36 % z 1 500 tun v roce 2006 na 675 tun v období přezkumného šetření. Podíl dovozu z ostatních zemí na trhu vzrostl z 10,5 % v roce 2006 na 17,9 % v období přezkumného šetření. Jejich průměrná dovozní cena klesla mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření o 8,9 %. Hlavními dovážejícími zeměmi byly Jižní Korea a USA.
- (86) Podíl dovozu z Jižní Koreje na trhu se během posuzovaného období zdvojnásobil (z 2,2 % na 4,4 %). Z dostupných informací však vyplývá, že tento dovoz se v průběhu období přezkumného šetření uskutečnil za ceny jen mírně nižší (o 6,6 %) než ceny výrobního odvětví Unie, avšak vyšší (o 9,8 %) než ceny dovozu pocházejícího z ČLR.
- (87) Podíl dovozu z USA na trhu během posuzovaného období poklesl o 15,1 procentního bodu (z 4,2 % na 3,6 %). Z dostupných informací vyplývá, že tento dovoz se v průběhu období přezkumného šetření uskutečnil za ceny vyšší než ceny výrobního odvětví Unie, a tudíž podstatně vyšší (o 31 %) než ceny dovozu pocházejícího z ČLR.

(88) Závěrem je třeba uvést, že mezi největšími dovozci karbidu wolframu do EU nemohl mít dovoz z Jižní Koreje a USA negativní dopad na situaci výrobního odvětví Unie především z důvodu cen (podobných či dokonce vyšších než ceny výrobního odvětví EU) a v případě USA rovněž kvůli klesajícímu podílu na trhu.

8. Závěr

(89) Díky účinnosti zavedených antidumpingových cel výrobní odvětví Unie dokázalo v určité míře překonat účinky předchozího dumpingu působícího újmu.

(90) Nelze však vyvodit závěr, že situace výrobního odvětví Unie je jistá. Ačkoliv se téměř všechny ukazatele újmy týkající se finanční výkonnosti výrobců v Unii – jako jsou ziskovost, návratnost investic a peněžní tok – během prvních let posuzovaného období zlepšily, ukázalo šetření také to, že během období přezkumného šetření se všechny ukazatele újmy zhoršily.

(91) Navzdory skutečnosti, že pokles poptávky v průběhu období přezkumného šetření mohl být částečně vysvětlován hospodářskou krizí, byla v rámci šetření provedena důkladná analýza toho, jaký dopad měl vývoz z ČLR za nízké dumpingové ceny na situaci výrobního odvětví Unie.

(92) Jak je uvedeno v 52. bodě odůvodnění, objem dovozu z ČLR mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření skutečně poklesl. Ceny tohoto dovozu klesly ve stejném období o 14 %, což z hlediska čtyřletého posuzovaného období odráží vývoj cen výrobního odvětví Unie. Stojí však za povšimnutí, že podstatný pokles cen čínského dumpingového dovozu nastal mezi roky 2006 a 2007 (o 15 %), tj. dlouho před hospodářskou krizí v období, kdy výrobní odvětví Unie procházelo procesem ozdravení ekonomiky. Ceny dumpingového dovozu z ČLR se poté stabilizovaly a zdálo se, že pokles související s finanční krizí byl omezen. Načasování podstatného poklesu cen ze strany čínských vývozců (před krizí) by mohlo naznačovat, že zahájili intenzivnější a mocnější cenovou strategii, jejímž účelem bylo prodávat za nižší ceny než ceny výrobního odvětví Unie. Rozdíl mezi čínskými vývozními cenami a cenami výrobního odvětví Unie skutečně činil 27 % v roce 2007 a 22,8 % v roce 2008.

(93) V roce 2008 byly vývozní ceny z Číny o 22,8 % nižší než ceny výrobního odvětví Unie. V průběhu období přezkumného šetření klesl rozdíl na 15,7 %. Vzhledem k prudkému poklesu spotřeby museli výrobci v Unii snížit své ceny, aby si udrželi podíl na trhu.

(94) Jak je popsáno v 57. bodě odůvodnění, snížil se v souladu s poklesem spotřeby i objem dovozu z ostatních třetích zemí. Navzdory nárůstu podílu na

trhu nelze dopad tohoto dovozu na situaci výrobního odvětví Unie považovat za negativní, jak je uvedeno v 88. bodě odůvodnění.

(95) S ohledem na životaschopnost výrobního odvětví Unie je třeba poznamenat, že z důkazů shromážděných během šetření vyplynulo, že výrobní odvětví Unie bylo za běžných tržních podmínek s to konkurovat dovozu ze třetích zemí, a dokonce i když byly ceny takového dovozu nižší než ceny výrobců v Unii, nebyl rozdíl tak význačný, jako tomu bylo u cen z Číny, jak je uvedeno v 85. až 88. bodě odůvodnění.

(96) V důsledku zlepšení situace výrobního odvětví Unie v letech před obdobím přezkumného šetření investovalo výrobní odvětví do nových špičkových technologií, jednak aby dotčený výrobek mohlo vyrábět ze šrotu a jednak aby obešlo stávající narušení trhu se surovinami.

(97) S přihlédnutím k celkové situaci výrobního odvětví Unie a rovněž k dovozu z ČLR v období mezi rokem 2006 a obdobím přezkumného šetření lze závěrem konstatovat, že s ohledem na příznivý vývoj některých ukazatelů ve výrobním odvětví Unie se má za to, že výrobní odvětví Unie během posuzovaného období neutrpělo žádnou podstatnou újmu. Proto bylo zkoumáno, zda je pravděpodobné, že by se újma obnovila, pokud by platnost opatření skončila.

E. PRAVDĚPODOBNOST OBNOVENÍ ÚJMY

1. Předběžné poznámky

(98) Jak je popsáno v 89. až 97. bodě odůvodnění, umožnilo uložení antidumpingových opatření výrobnímu odvětví Unie překonat účinky utrpěné újmy, avšak jen v určité míře. Jakmile vysoká spotřeba Unie, která bylo pozorována během většiny posuzovaného období, v období přezkumného šetření výrazně klesla, ocitlo se výrobní odvětví Unie skutečně v obtížné a nestabilní situaci, kdy stále čelilo škodlivému účinku dumpingového dovozu z ČLR.

(99) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení byl posuzován dovoz z dotčené země s cílem zjistit, zda je pravděpodobné, že se újma obnoví.

2. Objem čínského vývozu a jeho ceny do třetích zemí

(100) Bylo zjištěno, že vývozní ceny čínského prodeje na trhy ostatních třetích zemí byly rovněž nižší než ceny účtované EU (nižší zhruba o 10 až 20 % v jednotlivých letech během posuzovaného období, s výjimkou roku 2007). Prodej čínského vývozce určený do zemí, které nejsou

členy EU, byl uskutečňován v podstatném množství, které představovalo více než 80 % jeho celkového prodeje na vývoz. Mělo se tudíž za to, že v případě zrušení opatření by bylo pro čínské vyvážející výrobce výhodné přesunout podstatnou část vývozu z ostatních třetích zemí na atraktivnější trh Unie.

3. Volná kapacita na trhu ČLR

- (101) Jak je popsáno v 34. až 42. bodě odůvodnění, vyplynulo z údajů shromážděných během šetření, že ČLR disponuje značnou volnou kapacitou. Byly shledány jasné známky vedoucí k závěru, že pokud by antidumpingová opatření neexistovala, mohla by být velká část této volné kapacity využita ke zvýšení vývozu do Unie. Toto tvrzení je podpořeno zejména tím, že neexistují náznaky toho, že by trhy třetích zemí či domácí trh mohly pojmout jakoukoliv další výrobu z ČLR.

4. Závěr

- (102) Výrobní odvětví Unie trpělo účinky čínského dumpingového dovozu několik let a stále je ve složité hospodářské situaci.
- (103) Jak se uvádí výše, výrobnímu odvětví Unie se podařilo překonat účinky čínského dumpingu díky platným antidumpingovým opatřením. Během období přezkumného šetření se však nacházelo v obtížné hospodářské situaci především kvůli hospodářské krizi. Pokud by bylo v rámci těchto souvislostí výrobní odvětví Unie vystaveno zvýšenému objemu dumpingového dovozu z dotčené země za nízké ceny, vedlo by to pravděpodobně k dalšímu zhoršení jeho prodeje, podílu na trhu a prodejních cen a také k následnému zhoršení jeho finanční situace.
- (104) Kromě toho, jak je uvedeno v 56. bodě odůvodnění, bylo rovněž zjištěno, že skutečnost, že prodejní ceny čínských výrobců jsou nižší než ceny výrobního odvětví Unie průměrně o téměř 11 %, naznačuje, že v nepřítomnosti opatření budou čínští vyvážející výrobci pravděpodobně vyvážet dotčený výrobek na trh Unie za ceny podstatně nižší, než jsou ceny výrobního odvětví Unie.
- (105) S ohledem na zjištění učiněná během šetření, a to v souvislosti s volnou kapacitou v ČLR, se zjištěnými narušeními trhu se surovinami, potenciálem vyvážejících výrobců v dotčené zemi k navýšení a/nebo přesunutí vývozu na trh Unie, s cenovou politikou Číňanů v ostatních třetích zemích a s atraktivitou lukrativnějšího trhu Unie, by jakékoli zrušení opatření naznačilo pravděpodobnost obnovení újmy. S přihlédnutím k současné hospodářské krizi by druhý z uvedených scénářů byl ještě závažnější.

F. ZÁJEM UNIE

1. Úvod

- (106) V souladu s článkem 21 základního nařízení bylo zkoumáno, zda by zachování stávajících antidumpingových opatření nebylo proti zájmu Unie jako celku. Určení zájmu Unie vycházelo ze zhodnocení jednotlivých zájmů, jichž se věc týká, tedy zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.
- (107) Je třeba připomenout, že při předcházejících šetřeních bylo shledáno, že zavedení opatření není proti zájmu Unie. Navíc skutečnost, že toto šetření je přezkumem, tedy analýzou situace, ve které jsou antidumpingová opatření již v platnosti, umožňuje zhodnotit jakýkoli nepřiměřený nežádoucí dopad, který mohla platná antidumpingová opatření mít na dotčené strany.
- (108) Na tomto základě se posuzovalo, zda i přes závěry o pravděpodobnosti přetrvání dumpingu či obnovení újmy neexistují přesvědčivé důkazy, které by vedly k závěru, že zachování opatření není v tomto konkrétním případě v zájmu Unie.

2. Zájem výrobního odvětví Unie

- (109) S ohledem na závěry ohledně situace výrobního odvětví v Unii, které jsou uvedeny v 89. až 97. bodě odůvodnění, a podle tvrzení týkajících se analýzy pravděpodobnosti obnovení újmy (jak bylo vysvětleno v 102. až 105. bodě odůvodnění) lze mít rovněž za to, že je pravděpodobné, že by výrobní odvětví Unie zaznamenalo vážné zhoršení finanční situace, pokud by antidumpingová cla pozbyla platnosti.
- (110) Má se za to, že pokračování opatření by výrobnímu odvětví Unie prospělo, neboť by pak mělo být schopno zvýšit objem prodeje a pravděpodobně i prodejní ceny, čímž by dosáhlo nezbytné úrovně rentability, která by mu umožnila nadále investovat do nových technologií jeho výrobních zařízení. Naopak zrušení opatření by zastavilo ozdravení výrobního odvětví Unie, vážně ohrozilo jeho životaschopnost, a v důsledku toho by vystavilo riziku jeho existenci, a tím by došlo k oslabení nabídky a konkurenceschopnosti na trhu.

3. Zájem dovozců/uživatelů

- (111) Přihlásil se jeden uživatel, který předložil odpovědi na dotazník. Spolupracující uživatel tvrdil, že pokračování opatření by nemělo nepříznivý dopad na konkurenceschopnost trhu Unie, ale naopak by navazujícímu odvětví umožnilo širší výběr dodavatelů vzájemně si konkurujících za tržní ceny.

(112) Je třeba připomenout, že podle zjištění z předchozích šetření nebyl dopad uložení opatření pro uživatele významný⁽¹⁾. Navzdory existenci opatření byli dovozci/uživatelé v Unii schopni nadále získávat své zboží mimo jiné i v ČLR. Nebyly ani uvedeny žádné skutečnosti svědčící o obtížích při hledání jiných zdrojů. Je proto možné dojít k závěru, že zachování antidumpingových opatření nebude mít pravděpodobně na vývozce/uživatele v Unii podstatný účinek.

4. Závěr

- (113) Lze očekávat, že účinky pokračování opatření výrobnímu odvětví Unie pomohou, což se pak příznivě projeví na podmínkách hospodářské soutěže na trhu Unie a na zmenšení hrozby zavírání a snížení zaměstnanosti.
- (114) Kromě toho lze očekávat, že pokračování opatření přinese prospěch uživatelům/dovozcům, jelikož umožní širší výběr dodavatelů na trhu Unie.
- (115) Vzhledem k výše uvedené analýze je učiněn závěr, že pokračování opatření není proti zájmu Unie.

G. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

(116) Všechny strany byly informovány o stěžejních skutečnostech a důvodech, na jejichž základě byl přijat záměr doporučit, aby byla stávající opatření zachována. Byl jim rovněž poskytnut čas na podání připomínek

k poskytnutým informacím. Podání a připomínky byly v odůvodněných případech náležitě vzaty v úvahu.

(117) Z výše uvedeného vyplývá, že by v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení měla být antidumpingová opatření použitelná na dovoz karbidu wolframu, karbidu wolframu jednoduše smíšeného s kovovým práškem a taveného karbidu wolframu pocházejících z Čínské lidové republiky zachována. Připomíná se, že tato opatření byla uložena ve formě valorických cel,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu karbidu wolframu, karbidu wolframu jednoduše smíšeného s kovovým práškem a taveného karbidu wolframu, v současnosti kódů KN 2849 90 30 a ex 3824 30 00⁽²⁾ (kód Taric 3824 30 00 10), pocházejících z Čínské lidové republiky.
2. Sazba cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením pro výrobky popsané v odstavci 1 činí 33 %.
3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. března 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

⁽¹⁾ Viz 101. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 2268/2004.

⁽²⁾ Částice jsou nepravidelné a netekuté, na rozdíl od částic prášku připraveného k lisování („ready to press“), které jsou kulovité nebo ve tvaru granulí, homogenní a tekuté. Špatnou tekutost je možné změřit a stanovit použitím kalibrované nálevky, např. průtokoměru HALL podle normy ISO č. 4490.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 288/2011**ze dne 23. března 2011,****kterým se provádí čl. 16 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 204/2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 204/2011 ze dne 2. března 2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 2. března 2011 přijala Rada nařízení (EU) č. 204/2011 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi.
- (2) Dne 17. března 2011 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci č. 1973 (2011), která rozšířila působnost omezujících opatření uložených rezo-

lucí Radou bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) a zavedla další omezující opatření vůči Libyi.

- (3) Seznamy osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, jak jsou uvedeny v přílohách II a III nařízení (EU) č. 204/2011, je třeba odpovídajícím způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy II a III nařízení (EU) č. 204/2011 se nahrazují zněním uvedeným v přílohách I a II tohoto nařízení.

Článek 2 Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. března 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 3.3.2011, s. 1.

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA II

Seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů podle čl. 6 odst. 1

1. **KADDÁFÍ, Ajša Muammar (QADHAFI, Aisha Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Dcera Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
2. **KADDÁFÍ, Hannibal Muammar (QADHAFI, Hannibal Muammar)**
Číslo pasu: B/002210. Datum narození: 20.9.1975. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
3. **KADDÁFÍ, Chámis Muammar (QADHAFI, Khamis Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
4. **KADDÁFÍ, Muammar Muhammad Abú Minjar (QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar)**
Datum narození: 1942. Místo narození: Sirte, Libye.
Vedoucí představitel revoluce, vrchní velitel ozbrojených sil. Odpovědnost za příkaz k potlačení demonstrací, porušování lidských práv.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
5. **KADDÁFÍ, Mutassím (QADHAFI, Mutassim)**
Datum narození: 1976. Místo narození: Tripolis, Libye.
Národní bezpečnostní poradce. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
6. **KADDÁFÍ, Sajf al-Islám (QADHAFI, Saif al-Islam)**
Ředitel Kaddáfího nadace. Číslo pasu: B014995. Datum narození: 25.6.1972. Místo narození: Tripolis, Libye. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Štvavá veřejná prohlášení podněcující k násilí vůči demonstrantům.
Datum určení Organizací spojených národů: 26.2.2011.
7. **DÚRDA, Abú Zajd Umar (DORDA, Abu Zayd Umar)**
Ředitel, Organizace pro vnější bezpečnost. Věrný stoupenec režimu. Vedoucí zahraniční zpravodajské služby.
Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)
8. **DŽÁBIR, Abú Bakr Júnis, generálmajor (JABIR, Major General Abu Bakr Yunis)**
Datum narození: 1952. Místo narození: Džalo, Libye.
Ministr obrany. Celková odpovědnost za jednání ozbrojených sil.
Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)
9. **MA'TÚK, Ma'túk Muhammad (MATUQ, Matuq Mohammed)**
Datum narození: 1956. Místo narození: Choms.
Tajemník pro veřejné služby. Vysoce postavený představitel režimu. Zapojen do revolučních výborů. V minulosti zapojen do potlačování opozice a do násilných činů.
Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)

10. KADDÁFÍ, Muhammad Muammar (QADHAFI, Mohammed Muammar)

Datum narození: 1970. Místo narození: Tripolis, Libye.

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)

11. KADDÁFÍ, Sádí (QADHAFI, Saadi)

Číslo pasu: 014797. Datum narození: 25.5.1973. Místo narození: Tripolis, Libye. Velitel zvláštních sil.

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)

12. KADDÁFÍ, Sajf al-Arab (QADHAFI, Saif al-Arab)

Datum narození: 1982. Místo narození: Tripolis, Libye.

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)

13. AL-SÁNÚSÍ, Abdulláh, plukovník (AL-SENUSSI, Colonel Abdullah)

Datum narození: 1949. Místo narození: Súdán.

Ředitel vojenského zpravodajství. Zapojení vojenského zpravodajství do potlačování demonstrací. V minulosti podezření na zapojení do masakru ve vězení v Abú Sálím. Odsouzen v nepřítomnosti za bombový útok na let UTA. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 28.2.2011)

Subjekty**1. Centrální banka Libye (Central Bank of Libya)**

Subjekt ovládaný Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 10.3.2011)

2. Libyjská investiční agentura (Libyan Investment Authority)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu;

také známa jako: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No.99 22nd Floor, Borgaida Street, Tripoli, 1103 Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 10.3.2011)

3. Libyjská zahraniční banka (Libyan Foreign Bank)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 10.3.2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011 (Datum určení Evropskou unií: 10.3.2011)

5. Libyjská národní ropná společnost (Libyan National Oil Corporation)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17.3.2011“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA III

Seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů podle čl. 6 odst. 2

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
1.	ABDULHÁFIZ, Maš'úd, plukovník (ABDULHAFIZ, Colonel Maš'ud)	Funkce: velitel ozbrojených sil.	Třetí v linii velení ozbrojených sil. Důležitá úloha ve vojenském zpravodajství.	28.2.2011
2.	ABDUSSALÁM, Abdussalám Muhammad (ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed)	Funkce: vedoucí Organizace pro boj proti terorismu a vnější bezpečnost. Datum narození: 1952. Místo narození: Tripolis, Libye.	Významný člen revolučního výboru. Blízký stoupenec Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
3.	ABÚ ŠARÍJA (ABU SHAARIYA)	Funkce: zástupce vedoucího Organizace pro vnější bezpečnost.	Významný představitel režimu. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
4.	AŠKÁL, Al-Barrání (ASHKAL, Al-Barrani)	Funkce: zástupce ředitele vojenského zpravodajství.	Vysoce postavený představitel režimu.	28.2.2011
5.	AŠKÁL, Umar (ASHKAL, Omar)	Funkce: vedoucí Hnutí revolučních výborů. Místo narození: Sirte, Libye.	Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDÁDÍ, Abdulkádír Muhammad, Dr. (AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed)	Funkce: vedoucí styčného úřadu revolučních výborů. Číslo pasu: B010574 Datum narození: 1. července 1950.	Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.	28.2.2011
7.	DIBRÍ, Abdulkádír Júsif (DIBRI, Abdulqader Yusef)	Funkce: vedoucí osobní ochranky Muammara Kaddáfího. Datum narození: 1946. Místo narození: Houn, Libye.	Odpovědnost za ochranu představitelů režimu. V minulosti řízení násilí vůči disidentům.	28.2.2011
8.	KADDÁF AL-DAM, Ahmad Muhammad (QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed)	Datum narození: 1952 Místo narození: Egypt	Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. Má se za to, že od roku 1995 velí elitnímu ozbrojenému praporu pověřenému osobní ochranou Kaddáfího a že zastává klíčové postavení v Organizaci pro vnější bezpečnost. Je zapojen do plánování operací vůči libyjským disidentům žijícím v zahraničí a byl přímo zapojen do teroristické činnosti.	28.2.2011
9.	KADDÁF AL-DAM, Sajjid Muhammad (QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed)	Datum narození: 1948. Místo narození: Sirte, Libye.	Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. V 80. letech minulého století byl Sajjid zapojen do organizovaných smrtících útoků proti disidentům a údajně nese odpovědnost za několik zabití v Evropě. Má se rovněž za to, že se podílel na zadávání zbrojních zakázek.	28.2.2011
10.	AL-BARÁSÍ, Safíja Farkaš (AL-BARASSI, Safia Farkash)	Datum narození: 1952. Místo narození: Al- Bajda, Libye.	Manželka Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
11.	SÁLIH, Bašír (SALEH, Bachir)	Datum narození: 1946. Místo narození: Traghen.	Vedoucí kabinetu vůdce. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
12.	TÚHÁMÍ, Chálid, generál (General TOHAMI, Khaled)	Datum narození: 1946. Místo narození: Genzur	Ředitel Úřadu pro vnitřní bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
13.	FARKAŠ, Muhammad Búša'rája (FARKASH, Mohammed Boucharaya)	Datum narození: 1. července 1949. Místo narození: Al-Bajda.	Ředitel zpravodajství v Úřadu pro vnější bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
14.	ZARTÍ, Mustafa (ZARTI Mustafa)	Datum narození: 29. března 1970. Rakouské občanství, pas č. P1362998 platný od 6. listopadu 2006 do 5. listopadu 2016.	Blízká spřízněnost s režimem. Zástupce generálního ředitele společnosti „Libyan Investment Company“, člen představenstva společnosti „National Oil Corporation“ a zástupce ředitele banky „First Energy Bank“ v Bahrajnu.	10.3.2011
15.	AL-KÁSSIM ZUWAJÍ, Muhammad Abú (EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou)		Generální tajemník všeobecného lidového kongresu, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
16.	AL-MAHMUDÍ, Baghdádí (AL- MAHMOUDI, Baghdadi)		Předseda vlády plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
17.	HIDŽÁZÍ, Muhammad Mahmúd (HIJAZI, Mohamad Mahmoud)		Ministr zdravotnictví a životního prostředí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhazíz (ZLITNI, Abdelhaziz)	Datum narození: 1935	Ministr plánování a financí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali (HOUEJ, Mohamad Ali)	Datum narození: 1949. Místo narození: Al-Azizia (u Tripolisu)	Ministr průmyslu, hospodářství a obchodu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
20.	AL-GAÚD, Abdelmadžíd (AL- GAOUD, Abdelmajid)		Ministr zemědělství a živočišných a mořských zdrojů ve vládě plukovníka Kaddáfího.	21.3.2011
21.	AL-ŠARÍF, Ibrahim Zarrúgh (AL- CHARIF, Ibrahim Zarroug)		Ministr sociálních věcí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
22.	FAKHÍRI, Abdelkebir Muhamad (FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad)		Ministr školství, vysokého školství a výzkumu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
23.	ZIDANE, Muhamad Alí (ZIDANE, Mohamad Ali)		Ministr dopravy ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
24.	KÚSSÁ, Mússa Muhammad (KOUSSA, Moussa Mohamad)		Ministr zahraničních věcí ve vládě plukov- níka Kaddáfího, zapojen do represí namíře- ných proti demonstrantům.	21.3.2011
25.	MANSÚR, Abdalláh (MANSOUR, Abdallah)		Blízký spolupracovník plukovníka Kaddá- fího, prvořadá úloha v bezpečnostních službách, bývalý ředitel rozhlasu a televize, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011

Subjekty

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board - HIB, Tajora, Tripolis, Libye	Identifikační číslo: 60/2006 přidělené všeobecným libyjským lidovým výborem. Tel.: +218 21 369 1840 Fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.	10.3.2011
2.	Fond hospodářského a sociálního rozvoje (Fonds de développement économique et social (FDES))	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libye-Tripolis Tel.: +218 21 490 8893 - Fax: +218 21 491 8893 E-mail: info@esdf.ly	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO	Internetová stránka: http://www.laico.com Společnost založená v roce 1981. 76351 Genzur-Libye 81370 Tripolis-Libye Tel.: 00 218 (21) 4890146 - 4890586 - 4892613 Fax: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 E-mail: info@laico.com	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
4.	Kaddáfího nadace pro dobročinná sdružení a rozvoj (Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement)	Kontaktní údaje správy nadace: Hay Alandalus - Jian St. - Tripolis - PoBox: 1101 - LIBYE Tel.: (+218) 214778301 Fax: (+218) 214778766; E-mail: info@gicdf.org	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
5.	Nadace Waatassimou	Se sídlem v Tripolisu	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
6.	Ústředí libyjského rozhlasu a televize	Kontaktní údaje: Tel.: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; Fax: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; E-mail: info@ljbc.net	Veřejné podněcování k nenávisti a násilí účasti na dezinformačních kampaních, pokud jde o represe proti demonstrantům.	21.3.2011
7.	Útvary revolučních gard		Zapojeny do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank	Orouba Street Al-Bajda, Libye Tel.: +218 21-361-2429 Fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank je jednou z libyjských komerčních bank. Byla založena v roce 1970 a sídlí v libyjském městě Al-Bajda. Má hlavní zastoupení v Tripolisu a Al-Bajda a provozuje pobočky po celé Libyi. Je plně ve vlastnictví státu (100 % podíl) a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
9.	Gumhoria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 E-mail: info@gumhouria-bank.com.ly Internetová stránka: www.gumhouria-bank.com.ly	Banka Gumhouria je jednou z libyjských komerčních bank. Vznikla v roce 2008 fúzí bank Al Ummah a Gumhouria. Je plně ve vlastnictví státu (100 % podíl) a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-379-0022 Fax: +218 21-333-7922 E-mail: info@saharabank.com.ly Internetová stránka: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank je jednou z libyjských komerčních bank. Je z 81 % vlastněna státem a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining	P.O. Box 6451 Tripolis Libye +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libye Tel.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Fax: +218 21-360-5174 E-mail: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
13.	Brega	Head Office: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tel.: 2 – 625021-023 / 3611222 Fax: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 E-mail: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripolis Tarabulus Libye Adres: P.O. Box 395 Tripolis Libye Tel.: +218 21-3331116 Fax: +218 21-3337169 Telex: 21058	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011“

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 289/2011**ze dne 23. března 2011,****kterým se opravuje maďarské znění nařízení (EU) č. 1272/2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o nákup a prodej zemědělských produktů v rámci veřejné intervence**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 43 písm. a), aa), c), d), f), j), k) a l) ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Maďarské znění nařízení Komise (EU) č. 1272/2009 ⁽²⁾ obsahuje dvě chyby, které je nutné opravit s účinkem ode dne použitelnosti nařízení (EU) č. 1272/2009.

- (2) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Týká se pouze maďarského jazykového znění.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. března 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. března 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 349, 29.12.2009, s. 1.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 290/2011**ze dne 23. března 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 24. března 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. března 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	ET	73,9
	IL	82,8
	MA	53,7
	TN	115,9
	TR	81,7
	ZZ	81,6
0707 00 05	EG	170,1
	TR	147,0
	ZZ	158,6
0709 90 70	MA	39,2
	TR	109,9
	ZZ	74,6
0805 10 20	EG	54,1
	IL	78,1
	MA	53,8
	TN	51,1
	TR	74,0
	ZZ	62,2
0805 50 10	EG	66,4
	MA	45,2
	TR	53,6
	ZZ	55,1
0808 10 80	AR	91,7
	BR	88,0
	CA	88,7
	CL	99,7
	CN	84,0
	MK	50,2
	US	143,1
	UY	66,1
	ZA	98,4
	ZZ	90,0
0808 20 50	AR	92,8
	CL	83,9
	CN	56,3
	US	79,9
	ZA	97,0
	ZZ	82,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY 2011/178/SZBP

ze dne 23. března 2011,

kterým se mění rozhodnutí 2011/137/SZBP o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 28. února 2011 Rada přijala rozhodnutí 2011/137/SZBP o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi⁽¹⁾, kterým se provádí rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011).
- (2) Dne 17. března 2011 přijala Rada bezpečnosti OSN rezoluci 1973 (2011), která rozšířila působnost omezujících opatření uložených rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) a zavedla vůči Libyi další omezující opatření.
- (3) Rozhodnutí 2011/137/SZBP by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2011/137/SZBP se mění takto:

- 1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby s ohledem na potřebu napomáhat při ochraně civilního obyvatelstva zabránily letům letadel spadajících do jejich jurisdikce do vzdušného prostoru Libye.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na lety prováděné výhradně za humanitárními účely, jako např. za účelem dodávek pomoci nebo jejich usnadnění, a to včetně zdravotnického vybavení, potravin, humanitárních pracovníků a související pomoci, nebo za účelem evakuace cizích státních příslušníků z Libye, na lety povolené odstavci 4 nebo 8 rezoluce RB OSN č. 1973 (2011) ani na jiné lety, které členské státy na

základě zmocnění obsaženého v odstavci 8 rezoluce RB OSN č. 1973 (2011) považují za nezbytné z hlediska prospěšnosti pro libyjské obyvatelstvo.“

- 2) V článku 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy kontrolují ve shodě se svými vnitrostátními orgány a v souladu se svými právními předpisy a s mezinárodním právem, zejména mořským právem a příslušnými mezinárodními dohodami v oblasti civilního letectví, na svém území, včetně svých námořních přístavů a letišť, a na volném moři plavidla a letadla směřující do Libye nebo z Libye, jestliže na základě informací, jež mají k dispozici, existují oprávněné důvody se domnívat, že náklad těchto plavidel či letadel obsahuje věci, jejichž dodávka, prodej, převod či vývoz jsou podle tohoto rozhodnutí zakázány.“

- 3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

1. Členské státy odeprou každému letadlu, které je registrováno v Libyi nebo jej vlastní či provozuje libyjský státní příslušník či společnost, povolení ke vzletu nebo přistání na jejich území či přeletu přes něj, ledaže byl daný konkrétní let předem schválen Výborem pro sankce nebo se jedná o nouzové přistání.

2. Členské státy odeprou každému letadlu povolení ke vzletu nebo přistání na jejich území či přeletu přes něj, mají-li informace, na jejichž základě se lze důvodně domnívat, že dané letadlo obsahuje věci, jejichž dodávka, prodej, převod či vývoz jsou podle tohoto rozhodnutí zakázány, a to včetně poskytování vyzbrojených žoldnéřů, ledaže se jedná o nouzové přistání.“

- 4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zamezení vstupu na jejich území nebo průjezdu přes ně:

- a) osobám uvedeným v příloze I rezoluce RB OSN č. 1970 (2011) a dalším osobám určeným Radou bezpečnosti nebo výborem v souladu s odstavcem 22 rezoluce RB OSN č. 1970 (2011) a odstavcem 23 rezoluce RB OSN č. 1973 (2011), jak jsou uvedeny v příloze I tohoto rozhodnutí;

⁽¹⁾ Úř. Věst. L 58, 3.3.2011, s. 53.

b) osobám, na něž se nevztahuje příloha I tohoto rozhodnutí, zapojeným do vydávání rozkazů, dozoru nebo jiného způsobu vedení v souvislosti se závažnými porušeními lidských práv v Libyi nebo figurujícím jako spoluúčastníci takového jednání, včetně zapojení do plánování, velení, vydávání rozkazů nebo vedení útoků nebo včetně spoluúčasti na takovémto jednání, a to v rozporu s mezinárodním právem, včetně leteckých útoků vůči civilnímu obyvatelstvu a zařízení, nebo osob, jež jednájí pro tyto osoby či jejich jménem nebo na jejich pokyn, jak jsou uvedeny v příloze II tohoto rozhodnutí.“

5) V článku 6 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Veškeré finanční prostředky, jiná finanční aktiva a hospodářské zdroje, jež jsou vlastněny nebo kontrolovány, a to přímo či nepřímo:

a) osobami nebo subjekty uvedenými v příloze II rezoluce RB OSN č. 1970 (2011) a dalšími osobami a subjekty určenými Radou bezpečnosti nebo výborem v souladu s odstavcem 22 rezoluce RB OSN č. 1970 (2011) a s odstavci 19 a 23 rezoluce RB OSN č. 1973 (2011), jak jsou uvedeny v příloze I tohoto rozhodnutí;

b) osobami a subjekty, na něž se nevztahuje příloha III tohoto rozhodnutí, zapojenými do vydávání rozkazů, dozoru nebo jiného způsobu vedení v souvislosti se závažnými porušeními lidských práv v Libyi nebo figurujícími jako spoluúčastníci takového jednání, včetně zapojení do plánování, velení, vydávání rozkazů nebo vedení útoků nebo včetně spoluúčasti na takovémto jednání, a to v rozporu s mezinárodním právem, včetně leteckých útoků vůči civilnímu obyvatelstvu a zařízení, nebo libyjskými orgány, osobami a subjekty, které porušily ustanovení rezoluce RB OSN č. 1970 (2011) nebo tohoto rozhodnutí nebo se na takovém porušení podílely, nebo osobami či subjekty, jež jednájí za ně, jejich jménem nebo na jejich pokyn, nebo subjekty, jež jsou jimi vlastněny nebo kontrolovány, nebo osobami a subjekty uvedenými v příloze III, jak jsou uvedeny v příloze IV tohoto rozhodnutí,

se zmrazují.“

6) V článku 6 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4a. V souvislosti s osobami a subjekty uvedenými v příloze IV tohoto rozhodnutí lze výjimku učinit i v případě finančních prostředků a hospodářských zdrojů nezbytných pro humanitární účely, jako jsou např. dodávky pomoci nebo jejich usnadnění, a to včetně zdravotnického vybavení, potravin, zajišťování elektrické energie, humanitárních pracovníků a související pomoci, nebo evakuace cizích státních příslušníků z Libye.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Členské státy od svých státních příslušníků, osob podléhajících jejich jurisdikci a společností zapsaných na jejich území nebo podléhajících jejich jurisdikci vyžadují obezřetnost při obchodování se subjekty zapsanými v Libyi nebo podléhajícími jurisdikci Libye nebo s fyzickými osobami a subjekty jednajícími jejich jménem nebo na jejich pokyn, jakož i se subjekty jimi vlastněnými nebo kontrolovanými, s cílem zabránit obchodování, které by mohlo přispět k násilí a použití síly vůči civilnímu obyvatelstvu.“

Článek 2

Přílohy I, II, III a IV rozhodnutí 2011/137/SZBP se nahrazují zněním uvedeným v přílohách I, II, III a IV tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 23. března 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Seznam osob podle čl. 5 odst. 1 písm. a)

1. **AL-BAGHDADÍ, Abdulkádír Muhammad, Dr. (AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed)**
Číslo pasu: B010574. Datum narození: 1. 7. 1950.
Vedoucí styčného úřadu revolučních výborů. Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
2. **DIBRÍ, Abdulkádír Júsif (DIBRI, Abdulqader Yusef)**
Datum narození: 1946. Místo narození: Houn, Libye.
Vedoucí osobní ochranky Muammara Kaddáfího. Odpovědnost za ochranu představitelů režimu. V minulosti řízení násilí vůči disidentům.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
3. **DÚRDA, Abú Zajd Umar (DORDA, Abu Zayd Umar)**
Ředitel, Organizace pro vnější bezpečnost. Věrný stoupenec režimu. Vedoucí zahraniční zpravodajské služby.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
4. **DŽÁBIR, Abú Bakr Júnis, generálmajor (JABIR, Major General Abu Bakr Yunis)**
Datum narození: 1952. Místo narození: Džalo, Libye.
Ministr obrany. Celková odpovědnost za jednání ozbrojených sil.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
5. **MA'TÚK, Ma'túk Muhammad (MATUQ, Matuq Mohammed)**
Datum narození: 1956. Místo narození: Choms.
Tajemník pro veřejné služby. Vysoce postavený představitel režimu. Zapojen do revolučních výborů. V minulosti zapojen do potlačování opozice a do násilných činů.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
6. **KADDÁF AL-DAM, Sajjid Muhammad (QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed)**
Datum narození: 1948. Místo narození: Sirte, Libye.
Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. V 80. letech minulého století byl Sajjid zapojen do atentátnické kampaně vůči disidentům a údajně nese odpovědnost za několik zabití v Evropě. Má se rovněž za to, že se podílel na zadávání zbrojních zakázek.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
7. **KADDÁFÍ, Ajša Muammar (QADHAFI, Aisha Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Dcera Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
8. **KADDÁFÍ, Hannibal Muammar (QADHAFI, Hannibal Muammar)**
Číslo pasu: B/002210. Datum narození: 20. 9. 1975. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
9. **KADDÁFÍ, Chámis Muammar (QADHAFI, Khamis Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.

10. **KADDÁFÍ, Muhammad Muammar (QADHAFI, Mohammed Muammar)**
Datum narození: 1970. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
11. **KADDÁFÍ, Muammar Muhammad Abú Minjar (QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar)**
Datum narození: 1942. Místo narození: Sirte, Libye.
Vedoucí představitel revoluce, vrchní velitel ozbrojených sil. Odpovědnost za příkaz k potlačení demonstrací, porušování lidských práv.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
12. **KADDÁFÍ, Mutassím (QADHAFI, Mutassim)**
Datum narození: 1976. Místo narození: Tripolis, Libye.
Národní bezpečnostní poradce. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
13. **KADDÁFÍ, Sádí (QADHAFI, Saadi)**
Číslo pasu: 014797. Datum narození: 25. 5. 1973. Místo narození: Tripolis, Libye.
Velitel zvláštních sil. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
14. **KADDÁFÍ, Sajf al-Arab (QADHAFI, Saif al-Arab)**
Datum narození: 1982. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
15. **KADDÁFÍ, Sajf al-Islám (QADHAFI, Saif al-Islam)**
Číslo pasu: B014995. Datum narození: 25. 6. 1972. Místo narození: Tripolis, Libye.
Ředitel Kaddáfího nadace. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Štvavá veřejná prohlášení podněcující k násilí vůči demonstrantům.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
16. **AL-SÁNÚSÍ, Abdulláh, plukovník (AL-SENUSSI, Colonel Abdullah)**
Datum narození: 1949. Místo narození: Súdán.
Ředitel vojenského zpravodajství. Zapojení vojenského zpravodajství do potlačování demonstrací. V minulosti podezření na zapojení do masakru ve vězení v Abú Sálím. Odsouzen v nepřítomnosti za bombový útok na let UTA 772. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
17. **AL KADDÁFÍ, Kuren Sálíh Kuren (AL QADHAFI, Quren Salih Quren)**
Libyjský velvyslanec v Čadu. Z Čadu odešel do Sabhá. Přímo zapojen do náboru a koordinace žoldnérů sloužících režimu.
Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011
18. **AL KUNI, Amid Husajn, plukovník (AL KUNI, Colonel Amid Husain)**
Guvernér města Ghat (jižní Libye). Přímo zapojen do náboru žoldnérů.
Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011“
-

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA II

Seznam osob podle čl. 5 odst. 1 písm. b)

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
1.	ABDULHÁFIZ, Mas'úd, plukovník (ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud)	Funkce: velitel ozbrojených sil	Třetí v linii velení ozbrojených sil. Důležitá úloha ve vojenském zpravodajství.	28.2.2011
2.	ABDUSSALÁM, Abdussalám Muhammad (ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed)	Funkce: vedoucí Organizace pro boj proti terorismu a vnější bezpečnost Datum narození: 1952 Místo narození: Tripolis, Libye.	Významný člen revolučního výboru. Blízký stoupenec Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
3.	ABÚ ŠA'RÍJA (ABU SHAARIYA)	Funkce: zástupce vedoucího Organizace pro vnější bezpečnost	Významný představitel režimu. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
4.	AŠKÁL, AL-Barrání (ASHKAL, Al-Barrani)	Funkce: zástupce ředitele vojenského zpravodajství.	Vysoce postavený představitel režimu.	28.2.2011
5.	AŠKÁL, Umar (ASHKAL, Omar)	Funkce: vedoucí Hnutí revolučních výborů Místo narození: Sirte, Libye.	Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.	28.2.2011
6.	KADDÁF AL-DAM, Ahmad Muhammad (QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed)	Datum narození: 1952 Místo narození: Egypt	Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. Má se za to, že od roku 1995 velí elitnímu ozbrojenému praporu pověřenému osobní ochranou Kaddáfího a že zastává klíčové postavení v Organizaci pro vnější bezpečnost. Je zapojen do plánování operací vůči libyjským disidentům žijícím v zahraničí a byl přímo zapojen do teroristické činnosti	28.2.2011
7.	AL-BARÁSÍ, Safija Farkaš (AL-BARASSI, Safia Farkash)	Datum narození: 1952 Místo narození: Al Bayda, Libye.	Manželka Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
8.	SÁLIH, Bašír (SALEH, Bachir)	Datum narození: 1946 Místo narození: Traghan	Vedoucí kabinetu vůdce. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
9.	TUHÁMÍ, Chálid, generál (General TOHAMI, Khaled)	Datum narození: 1946 Místo narození: Genzur	Ředitel Úřadu pro vnitřní bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
10.	FARKAŠ, Muhammad Búša'rája (FARKASH, Mohammed Boucharaya)	Datum narození: 1. července 1949. Místo narození: Al-Bayda	Ředitel zpravodajství v Úřadu pro vnější bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
11.	AL-KÁSSIM ZUWAJÍ, Muhammad Abú (EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou)		Generální tajemník všeobecného lidového kongresu, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
12.	AL-MAHMUDÍ, Baghdadí (AL- (AL-MAHMOUDI, Baghdadí)		Předseda vlády plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
13.	HIDŽÁZÍ, Muhammad Mahmúd (HIJAZI, Mohamad Mahmoud)		Ministr zdravotnictví a životního prostředí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
14.	ZLITNI, Abdelhazíz (ZLITNI, Abdelhaziz)	Datum narození: 1935	Ministr plánování a financí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
15.	HOUEJ, Mohamad Ali (HOUEJ, Mohamad Ali)	Datum narození: 1949. Místo narození: Al-Azizia (u Tripolisu)	Ministr průmyslu, hospodářství a obchodu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
16.	AL-GAÚD, Abdelmadzíd (AL-GAOUD, Abdelmajid)		Ministr zemědělství a živočišných a mořských zdrojů ve vládě plukovníka Kaddáfího.	21.3.2011
17.	AL-ŠARÍF, Ibrahím Zarrúgh (AL-CHARIF, Ibrahím Zarroug)		Ministr sociálních věcí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
18.	FAKHÍRI, Abdelkebír Muhammad (FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad)		Ministr školství, vysokého školství a výzkumu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
19.	ZIDANE, Muhamad Alí (ZIDANE, Mohamad Ali)		Ministr dopravy ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
20.	KÚSSÁ, Mússa Muhammad (KOUSSA, Moussa Mohamad)		Ministr zahraničních věcí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
21.	MANSÚR, Abdalláh (MANSOUR, Abdallah)		Blízký spolupracovník plukovníka Kaddáfího, prvořadá úloha v bezpečnostních službách, bývalý ředitel rozhlasu a televize, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011*

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA III

Seznam osob a subjektů podle čl. 6 odst. 1 písm. a)

1. **KADDÁFÍ, Ajša Muammar (QADHAFI, Aisha Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Dcera Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
2. **KADDÁFÍ, Hannibal Muammar (QADHAFI, Hannibal Muammar)**
Číslo pasu: B/002210. Datum narození: 20. 9. 1975. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
3. **KADDÁFÍ, Chámis Muammar (QADHAFI, Khamis Muammar)**
Datum narození: 1978. Místo narození: Tripolis, Libye.
Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
4. **KADDÁFÍ, Muammar Muhammad Abú Minjar (QADHAFI, Muammar Mohammed Abu Minyar)**
Datum narození: 1942. Místo narození: Sirte, Libye.
Vedoucí představitel revoluce, vrchní velitel ozbrojených sil. Odpovědnost za příkaz k potlačení demonstrací, porušování lidských práv.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
5. **KADDÁFÍ, Mutassím (QADHAFI, Mutassim)**
Datum narození: 1976. Místo narození: Tripolis, Libye.
Národní bezpečnostní poradce. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
6. **KADDÁFÍ, Sajf al-Islám (QADHAFI, Saif al-Islam)**
Ředitel Kaddáfího nadace. Číslo pasu: B014995. Datum narození: 25. 6. 1972. Místo narození: Tripolis, Libye. Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Štvavá veřejná prohlášení podněcující k násilí vůči demonstrantům.
Datum určení Organizací spojených národů: 26. 2. 2011.
7. **DÚRDA, Abú Zajd Umar (DORDA, Abu Zayd Umar)**
Ředitel, Organizace pro vnější bezpečnost. Věrný stoupenec režimu. Vedoucí zahraniční zpravodajské služby.
Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)
8. **DŽÁBIR, Abú Bakr Júnis, generálmajor (JABIR, Major General Abu Bakr Yunis)**
Datum narození: 1952. Místo narození: Džalo, Libye.
Ministr obrany. Celková odpovědnost za jednání ozbrojených sil.
Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)
9. **MA'TÚK, Ma'túk Muhammad (MATUQ, Matuq Mohammed)**
Datum narození: 1956. Místo narození: Choms.
Tajemník pro veřejné služby. Vysoce postavený představitel režimu. Zapojen do revolučních výborů. V minulosti zapojen do potlačování opozice a do násilných činů.
Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)

10. KADDÁFÍ, Muhammad Muammar (QADHAFI, Mohammed Muammar)

Datum narození: 1970. Místo narození: Tripolis, Libye.

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)

11. KADDÁFÍ, Sádí (QADHAFI, Saadi)

Funkce: Velitel zvláštních sil.

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem. Velení vojenským jednotkám zapojeným do potlačování demonstrací.

Datum narození: 25. 5. 1973. Místo narození: Tripolis, Libye. Číslo pasu: 014797.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)

12. KADDÁFÍ, Sajf al-Arab (QADHAFI, Saif al-Arab)

Syn Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.

Datum narození: 1982. Místo narození: Tripolis, Libye.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)

13. AL-SÁNÚSÍ, Abdulláh, plukovník (AL-SENUSSI, Colonel Abdullah)

Datum narození: 1949. Místo narození: Súdán.

Ředitel vojenského zpravodajství. Zapojení vojenského zpravodajství do potlačování demonstrací. V minulosti podezření na zapojení do masakru ve vězení v Abú Sálím. Odsouzen v nepřítomnosti za bombový útok na let UTA 772. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 28. 2. 2011)

Subjekty**1. Centrální banka Libye (Central Bank of Libya)**

Subjekt ovládaný Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 10. 3. 2011)

2. Libyjská investiční agentura (Libyan Investment Authority)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu;

také známa jako: Libyan Arab Foreign Investment Company (LAFICO) 1 Fateh Tower Office No.99 22nd Floor, Borgaída Street, Tripoli, 1103 Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 10. 3. 2011)

3. Libyjská zahraniční banka (Libyan Foreign Bank)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 10. 3. 2011)

4. Libya Africa Investment Portfolio

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Jamahiriya Street, LAP Building, PO Box 91330, Tripoli, Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011 (Datum určení Evropskou unií: 10.3.2011)

5. Libyjská národní ropná společnost (Libyan National Oil Corporation)

Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.

Bashir Saadwi Street, Tripoli, Tarabulus, Libya

Datum určení Organizací spojených národů: 17. 3. 2011“

PŘÍLOHA IV

„PŘÍLOHA IV

Seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů podle čl. 6 odst. 1b

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
1.	ABDULHÁFIZ, Maš'úd, plukovník (ABDULHAFIZ, Colonel Mas'ud)	Funkce: velitel ozbrojených sil.	Třetí v linii velení ozbrojených sil. Důležitá úloha ve vojenském zpravodajství.	28.2.2011
2.	ABDUSSALÁM, Abdussalám Muhammad (ABDUSSALAM, Abdussalam Mohammed)	Funkce: vedoucí Organizace pro boj proti terorismu a vnější bezpečnost. Datum narození: 1952. Místo narození: Tripolis, Libye.	Významný člen revolučního výboru. Blízký stoupenec Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
3.	ABÚ ŠA'RÍJA (ABU SHAARIYA)	Funkce: zástupce vedoucího Organizace pro vnější bezpečnost.	Významný představitel režimu. Švagr Muammara KADDÁFÍHO.	28.2.2011
4.	AŠKÁL, Al-Barrání (ASHKAL, Al-Barrani)	Funkce: zástupce ředitele vojenského zpravodajství.	Vysoce postavený představitel režimu.	28.2.2011
5.	AŠKÁL, Umar (ASHKAL, Omar)	Funkce: vedoucí Hnutí revolučních výborů. Místo narození: Sirte, Libye.	Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.	28.2.2011
6.	AL-BAGHDÁDÍ, Abdulkádír Muhammad, Dr. (AL-BAGHDADI, Dr Abdulqader Mohammed)	Funkce: vedoucí styčného úřadu revolučních výborů. Číslo pasu: B010574 Datum narození: 1. července 1950.	Revoluční výbory se podílely na násilí vůči demonstrantům.	28.2.2011
7.	DIBRÍ, Abdulkádír Júsif (DIBRI, Abdulqader Yusef)	Funkce: vedoucí osobní ochranky Muammara Kaddáfího. Datum narození: 1946. Místo narození: Houn, Libye.	Odpovědnost za ochranu představitelů režimu. V minulosti řízení násilí vůči disidentům.	28.2.2011
8.	KADDÁF AL-DAM, Ahmad Muhammad (QADHAF AL-DAM, Ahmed Mohammed)	Datum narození: 1952 Místo narození: Egypt	Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. Má se za to, že od roku 1995 velí elitnímu ozbrojenému praporu pověřenému osobní ochranou Kaddáfího a že zastává klíčové postavení v Organizaci pro vnější bezpečnost. Je zapojen do plánování operací vůči libyjským disidentům žijícím v zahraničí a byl přímo zapojen do teroristické činnosti.	28.2.2011
9.	KADDÁF AL-DAM, Sajjid Muhammad (QADHAF AL-DAM, Sayyid Mohammed)	Datum narození: 1948. Místo narození: Sirte, Libye.	Bratranec Muammara KADDÁFÍHO. V 80. letech minulého století byl Sajjid zapojen do organizovaných smrtících útoků proti disidentům a údajně nese odpovědnost za několik zabití v Evropě. Má se rovněž za to, že se podílel na zadávání zbrojních zakázek.	28.2.2011
10.	AL-BARÁSÍ, Safíja Farkaš (AL-BARASSI, Safia Farkash)	Datum narození: 1952. Místo narození: Al- Bajda, Libye.	Manželka Muammara KADDÁFÍHO. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
11.	SÁLIH, Bašír (SALEH, Bachir)	Datum narození: 1946. Místo narození: Traghen.	Vedoucí kabinetu vůdce. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
12.	TÚHÁMÍ, Chálid, generál (General TOHAMI, Khaled)	Datum narození: 1946. Místo narození: Genzur	Ředitel Úřadu pro vnitřní bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
13.	FARKAŠ, Muhammad Búša'rája (FARKASH, Mohammed Boucharaya)	Datum narození: 1. července 1949. Místo narození: Al-Bajda.	Ředitel zpravodajství v Úřadu pro vnější bezpečnost. Blízká spřízněnost s režimem.	28.2.2011
14.	ZARTÍ, Mustafa (ZARTI Mustafa)	Datum narození: 29. března 1970. Rakouské občanství, pas č. P1362998 platný od 6. listopadu 2006 do 5. listopadu 2016.	Blízká spřízněnost s režimem. Zástupce generálního ředitele společnosti „Libyan Investment Company“, člen představenstva společnosti „National Oil Corporation“ a zástupce ředitele banky „First Energy Bank“ v Bahrajnu.	10.3.2011
15.	AL-KÁSSIM ZUWAJÍ, Muhammad Abú (EL-KASSIM ZOUAI, Mohamed Abou)		Generální tajemník všeobecného lidového kongresu, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
16.	AL-MAHMUDÍ, Baghdadí (AL- MAHMOUDI, Baghdadi)		Předseda vlády plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
17.	HIDŽÁZÍ, Muhammad Mahmúd (HIJAZI, Mohamad Mahmoud)		Ministr zdravotnictví a životního prostředí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
18.	ZLITNI, Abdelhaziz (ZLITNI, Abdelhaziz)	Datum narození: 1935	Ministr plánování a financí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
19.	HOUEJ, Mohamad Ali (HOUEJ, Mohamad Ali)	Datum narození: 1949. Místo narození: Al-Azizia (u Tripolisu)	Ministr průmyslu, hospodářství a obchodu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
20.	AL-GAÚD, Abdelmadžíd (AL-GAOUUD, Abdelmajid)		Ministr zemědělství a živočišných a mořských zdrojů ve vládě plukovníka Kaddáfího.	21.3.2011
21.	AL-ŠARÍF, Ibrahím Zarrúgh (AL-CHARIF, Ibrahim Zarroug)		Ministr sociálních věcí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
22.	FAKHÍRI, Abdelkebir Muhamad (FAKHIRI, Abdelkebir Mohamad)		Ministr školství, vysokého školství a výzkumu ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
23.	ZIDANE, Muhamad Alí (ZIDANE, Mohamad Ali)		Ministr dopravy ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
24.	KÚSSÁ, Mússa Muhammad (KOUSSA, Moussa Mohamad)		Ministr zahraničních věcí ve vládě plukovníka Kaddáfího, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011

	Jméno	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení do seznamu
25.	MANSÚR, Abdalláh (MANSOUR, Abdallah)		Blízký spolupracovník plukovníka Kaddáfího, prvořadá úloha v bezpečnostních službách, bývalý ředitel rozhlasu a televize, zapojen do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011

Subjekty

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
1.	Libyan Housing and Infrastructure Board - HIB, Tajora, Tripolis, Libye	Identifikační číslo: 60/2006 přidělené všeobecným libyjským lidovým výborem. Tel.: +218 21 369 1840 Fax: +218 21 369 6447 http://www.hib.org.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a jeho rodinou, potenciální zdroj financování jeho režimu.	10.3.2011
2.	Fond hospodářského a sociálního rozvoje (Fonds de développement économique et social (FDES))	Qaser Bin Ghasher road Salaheddine Cross - BP: 93599 Libye-Tripolis Tel.: +218 21 490 8893 - Fax: +218 21 491 8893 E-mail: info@esdf.ly	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
3.	Libyan Arab African Investment Company - LAAICO	Internetová stránka: http://www.laico.com Společnost založená v roce 1981. 76351 Genzur-Libye 81370 Tripolis-Libye Tel.: 00 218 (21) 4890146 - 4890586 - 4892613 Fax: 00 218 (21) 4893800 - 4891867 E-mail: info@laico.com	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
4.	Kaddáfího nadace pro dobročinná sdružení a rozvoj (Fondation Qadhafi pour les associations caritatives et le développement)	Kontaktní údaje správy nadace: Hay Alandalus - Jian St. - Tripolis - PoBox: 1101 - LIBYE Tel.: (+218) 214778301 - Fax: (+218) 214778766; E-mail: info@gicdf.org	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
5.	Nadace Waatassimou	Se sídlem v Tripolisu	Společnost ovládaná režimem Muammara Kaddáfího, potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
6.	Ústředí libyjského rozhlasu a televize	Kontaktní údaje: Tel.: 00 218 21 444 59 26; 00 21 444 59 00; Fax: 00 218 21 340 21 07 http://www.ljbc.net ; E-mail: info@ljbc.net	Veřejné podněcování k nenávisti a násilí účastí na dezinformačních kampaních, pokud jde o represe proti demonstrantům.	21.3.2011
7.	Útvary revolučních gard		Zapojeny do represí namířených proti demonstrantům.	21.3.2011
8.	National Commercial Bank	Orouba Street Al-Bajda, Libye Tel.: +218 21-361-2429 Fax: +218 21-446-705 www.ncb.ly	National Commercial Bank je jednou z libyjských komerčních bank. Byla založena v roce 1970 a sídlí v libyjském městě Al-Bajda. Má hlavní zastoupení v Tripolisu a Al-Bajda a provozuje pobočky po celé Libyi. Je plně ve vlastnictví státu (100% podíl) a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
9.	Gumhoria Bank	Gumhouria Bank Building Omar Al Mukhtar Avenue Giaddal Omer Al Moukhtar P.O. Box 685 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-333-4035 +218 21-444-2541 +218 21-444-2544 +218 21-333-4031 Fax: +218 21-444-2476 +218 21-333-2505 E-mail: info@gumhouria-bank.com.ly Internetová stránka: www.gumhouria-bank.com.ly	Banka Gumhouria je jednou z libyjských komerčních bank. Vznikla v roce 2008 fúzí bank Al Ummah a Gumhouria. Je plně ve vlastnictví státu (100% podíl) a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
10.	Sahara Bank	Sahara Bank Building First of September Street P.O. Box 270 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-379-0022 Fax: +218 21-333-7922 E-mail: info@saharabank.com.ly Internetová stránka: www.saharabank.com.ly	Sahara Bank je jednou z libyjských komerčních bank. Je z 81 % vlastněna státem a představuje potenciální zdroj financování jeho režimu.	21.3.2011
11.	Azzawia (Azawiya) Refining	P.O. Box 6451 Tripolis Libye +218 023 7976 26778 http://www.arc.com.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
12.	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company (RASCO)	Ras Lanuf Oil and Gas Processing Company Building Ras Lanuf City P.O. Box 2323 Libye Tel.: +218 21-360-5171 +218 21-360-5177 +218 21-360-5182 Fax: +218 21-360-5174 E-mail: info@raslanuf.ly Website: www.raslanuf.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
13.	Brega	Head Office: Azzawia / coast road P.O. Box Azzawia 16649 Tel.: 2 – 625021-023 / 3611222 Fax: 3610818 Telex: 30460 / 30461 / 30462	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011
14.	Sirte Oil Company	Sirte Oil Company Building Marsa Al Brega Area P.O. Box 385 Tarabulus Tripolis Libye Tel.: +218 21-361-0376 +218 21-361-0390 Fax: +218 21-361-0604 +218 21-360-5118 E-mail: info@soc.com.ly Website: www.soc.com.ly	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011

	Název	Identifikační údaje	Důvody	Datum zařazení na seznam
15.	Waha Oil Company	Waha Oil Company Office Location: Off Airport Road Tripolis Tarabulus Libye Adres: P.O. Box 395 Tripolis Libye Tel.: +218 21-3331116 Fax: +218 21-3337169 Telex: 21058	Společnost ovládaná Muammarem Kaddáfím a potenciální zdroj financování jeho režimu.	23.3.2011“

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 14. prosince 2010****o státní podpoře C 39/96 (dříve NN 127/92), prováděné Francií ve prospěch Družstva pro vývoz francouzských knih (CELF)**

(oznámeno pod číslem K(2010) 8938)

(Pouze francouzské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2011/179/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

A. První fáze

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec ⁽¹⁾ této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedeným článkem ⁽²⁾ podaly své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Rozsudkem ze dne 15. dubna 2008 ⁽³⁾ (dále jako „rozsudek Tribunálu“) Tribunál Evropské unie zrušil rozhodnutí Komise 2005/262/ES ze dne 20. dubna 2004 ⁽⁴⁾ o podpoře prováděné Francií ve prospěch Družstva pro vývoz francouzských knih (CELF) ⁽⁵⁾.

(2) Po rozsudku Tribunálu musí Komise přijmout nové rozhodnutí.

(3) Uvedený rozsudek je zakončením procesu, jehož hlavní etapy jsou uvedeny níže.

⁽¹⁾ Počínaje dnem 1. prosince 2009 se články 86, 87 a 88 Smlouvy o ES nahrazují články 106, 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“). V těchto třech případech jsou ustanovení v podstatě shodná. Pro účely tohoto rozhodnutí se odkazy na články 106, 107 a 108 SFEU rozumí podle potřeby odkazy na články 86, 87 a 88 Smlouvy o ES.

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 5.12.1996, s. 7; Úř. věst. C 142, 23.6.2009, s. 6.

⁽³⁾ Věc T-348/04, *Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE) v. Komise*, Sb. rozh. 2008, s. II-625.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 85, 2.4.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ Družstvo pro vývoz francouzských knih jedná pod obchodním názvem „Centre d'exportation du livre français“ (CELF).

(4) Společnost Société internationale de diffusion et d'édition („SIDE“) dopisem ze dne 20. března 1992 upozornila Komisi na opatření k podpoře propagace, dopravy a uvádění na trh, která francouzské orgány poskytly CELF, přičemž tato podpora nebyla předmětem předchozího oznámení útvarům Komise.

(5) Dopisem ze dne 2. dubna 1992 připomněla Komise francouzským orgánům, že každý záměr, vedoucí k poskytnutí nebo úpravě podpory měl být předmětem předběžného oznámení jejím útvarům, a požádala uvedené orgány, aby informovaly o podstatě a předmětu podpory, citované SIDE.

(6) Dopisem ze dne 29. června 1992 potvrdily francouzské orgány Komisi existenci podpor ve prospěch CELF. Upřesnily, že tato opatření směřovala k seznámení se s francouzskou literaturou a jazykem v nefrankofonních zemích a že družstvu CELF kromě toho byla svěřena správa tří systémů přesné podpory, která by rovněž vedla k usnadnění přístupu vzdálených čtenářů k francouzským knihám.

(7) Dopisem ze dne 7. srpna 1992 Komise potvrdila SIDE existenci podpor ve prospěch CELF, upřesnila jejich předmět a informovala ji, že daná opatření nebyla oznámena. Zároveň uvedla, že sporné podpory se nejevily jako narušující obchod mezi členskými státy. Za těchto podmínek byla SIDE vyzvána k předložení svých připomínek.

(8) Dopisem ze dne 7. září 1992 oznámila SIDE Komisi, že chtěla odhalit diskriminační povahu opatření a následky, které z nich vyplývají, na obchod uvnitř Společenství, aniž by popírala kulturní cíl, stanovený ministerstvem kultury, které jednalo s cílem rozšiřování francouzského jazyka a literatury.

- (9) Komise v rozhodnutí ze dne 18. května 1993 ⁽¹⁾ usoudila, že s přihlédnutím ke zvláštní situaci hospodářské soutěže v odvětví knih a kulturních záměrů dotčených režimů podpory byla použita výjimka stanovená v dřívějším čl. 92 odst. 3 písm. c) Smlouvy.
- (10) SIDE žádostí ze dne 2. srpna 1993 předložila Tribunálu odvolání na zrušení tohoto rozhodnutí. Rozsudkem ze dne 18. září 1995 ⁽²⁾ Tribunál částečně vyhověl požadavku SIDE tím, že zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. května 1993, ale pouze pokud se jedná o určitá opatření ve prospěch malých objednávek.
- (11) Tribunál usoudil, že Komise může přijmout příznivé rozhodnutí vůči následujícím třem režimům podpory, řízené CELF na účet státu:
- a) podpora při dovozu letadlem nebo s vaky pro leteckou poštu;
  - b) program „Stránka ke stránce“ ⁽³⁾ (podpora při šíření knih ve francouzském jazyce v zemích střední a východní Evropy);
  - c) „program Plus“ (vysokoškolské učebnice ve francouzském jazyce, určené pro studenty v subsaharské Africe).
- (12) Tribunál se domníval, že Komise obdržela dostatečné informace o posledních třech režimech, aby doložila zjištění, že jejich přímý účinek na hospodářskou soutěž je bezvýznamný. Tribunál mimo to uvedl, že „Pokud se týká kulturního cíle sporných podpor, stranám je známo, že cílem sledovaným francouzskou vládou je šíření francouzského jazyka a literatury“. Tribunál se domníval, že by bylo vhodné dojít k závěru, že hodnocení kulturního cíle sporné podpory nepůsobilo Komisi zvláštní obtíže a že nebylo zapotřebí získávat další informace k uznání kulturního charakteru tohoto cíle.
- (13) Pokud se jedná o náhrady poskytované výhradně CELF v případě malých objednávek, Tribunál se naproti tomu

domnívá, že Komise, dříve než se vyjádřila ke slučitelnosti opatření s vnitřním trhem, měla přikročit k důkladnému přezkoumání podmínek hospodářské soutěže v příslušném odvětví.

- (14) Tribunál tudíž došel k závěru (bod 76 rozsudku), že Komise měla zahájit jednání podle dřívějšího čl. 93 odst. 2 (dnes čl. 108 odst. 2 SFEU) Smlouvy a že by tedy bylo vhodné zrušit rozhodnutí Komise ze dne 18. května 1993, pokud se týká podpory poskytované výhradně CELF k vyrovnání nadměrných nákladů při vyřizování malých objednávek knih ve francouzském jazyce, zasílaných knihkupcům sídlícím v zahraničí.

B. Druhá fáze

- (15) Komise rozhodnutím ze dne 30. července 1996 v souladu s rozsudkem Tribunálu ze dne 18. září 1995 rozhodla o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Zúčastněné strany, vyzvané k předložení svých připomínek Komisi, jí zaslali své připomínky zejména v průběhu měsíců prosince 1996 a ledna 1997.
- (16) Komise v závěru projednávání přijala dne 10. června 1998 rozhodnutí 1999/133/ES ⁽⁴⁾. Potvrdila kulturní cíl týkající se malých objednávek a usoudila, že základě dřívějšího čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy, že uvedené podpory neovlivňují podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu na vývozním trhu knih ve francouzském jazyce.
- (17) Tribunál rozsudkem ze dne 28. února 2002 ⁽⁵⁾ zrušil poslední větu článku 1 uvedeného rozhodnutí. Tribunál totiž měl za to, že Komise měla přistoupit k nezbytnému ověření, aby získala patřičné údaje za účelem rozlišení komisionářského trhu a vývozního trhu knih ve francouzském jazyce obecně.
- (18) Tribunál měl za to, že jelikož Komise upustila od tohoto ověření, dopustila se při hodnocení zjevného omylu tím, že vývozní trh knih ve francouzském jazyce obecně považovala za trh referenční, i když bylo stanoveno, že sporná podpora byla určena pouze vývozním komisionářům.

⁽¹⁾ Rozhodnutí NN 127/92 „Pomoc vývozcům francouzských knih“ (Úř. věst. C 174, 25.6.1993, s. 6).

⁽²⁾ Věc T-49/93 *Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE) v. Komise*, Sb. rozh. 1995, s. II-2501.

⁽³⁾ Postupně se stal programem „Na východ Evropy“.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 44, 18.2.1999, s. 37.

⁽⁵⁾ Věc T-155/98 *Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE) v. Komise*, Sb. rozh. 2002, s. II-1179.

(19) Naproti tomu Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 22. června 2000 ⁽¹⁾ bez zkoumání podstaty věci zamítl odvolání francouzských orgánů proti rozhodnutí Komise ze dne 10. června 1998 a potvrdil, že i v případě, kdy by podporu bylo možno považovat za slučitelnou se společným trhem, tato skutečnost nemá vliv na povinnost oznámení, a že povinnost předchozího oznámení zahrnuje povinnost pozastavit poskytování podpory.

C. Třetí fáze

(20) Po částečném zrušení rozhodnutí ze dne 10. června 1998 Komise dopisy ze dne 14. června 2002 požádala francouzské orgány a SIDE, aby se vyjádřily k důvodům zrušení rozhodnutí, a zejména k údajům, které se týkají dotčeného trhu.

(21) Francouzské orgány byly vyzvány k bližšímu vysvětlení specifické povahy nabídky CELF vzhledem k dalším účastníkům na trhu, mezi nimiž je SIDE. SIDE byla vyzvána k bližšímu vysvětlení pojmu malé objednávky a k uvedení, čím se její nabídka liší od nabídky CELF a dalších účastníků na trhu.

(22) SIDE odpověděla Komisi dopisem dne 12. srpna 2002. Francouzské orgány odpověděly dopisem dne 17. září 2002.

(23) Komise požádala SIDE dopisem ze dne 19. září 2002 o sdělení, zda její odpověď obsahuje důvěrné informace, a poté, co dne 30. září 2002 obdržela zápornou odpověď, postoupila dopisem ze dne 17. října 2002 odpověď SIDE s přílohami k připomínce francouzským orgánům. Při této příležitosti jim rovněž položila další řadu doplňujících otázek.

(24) Komise dopisem ze dne 30. září 2002 rovněž položila řadu doplňujících otázek SIDE, které byly zodpovězeny dopisy ze dne 31. října 2002 a 9. prosince 2002. Na žádost Komise ze dne 16. prosince 2002 oznámila SIDE Komisi dopisem ze dne 23. prosince 2002, že její odpovědi neobsahují žádné důvěrné informace a že mohou být postoupeny francouzským orgánům k připomínce.

(25) Jelikož francouzské orgány neodpověděly ve stanovené lhůtě, Komise byla nucena jim zaslat upomínku dopisem

ze dne 27. listopadu 2002. Francouzské orgány požádaly Komisi dopisem ze dne 19. prosince 2002 o nové prodloužení lhůty.

(26) Komise dne 9. ledna 2003 zaslala francouzským orgánům k připomínce odpověď SIDE ze dne 23. prosince 2002. Francouzské orgány odpověděly dopisem ze dne 17. ledna 2003 na otázky Komise ze dne 17. října 2002.

(27) Dopisem ze dne 4. února 2003 požádaly francouzské orgány Komisi o nové prodloužení lhůty pro předání připomínek k druhé odpovědi SIDE ze dne 23. prosince 2002. Komise dopisem ze dne 11. února 2003 požadavkům na nové lhůty částečně vyhověla. Francouzské orgány odpověděly Komisi dopisem ze dne 11. března 2003.

(28) Kromě toho útvary Komise přijaly SIDE na její vlastní žádost a mohla jim tak na jednání dne 4. března 2003 vysvětlit svůj pohled na celou záležitost od jejího počátku.

(29) Závěrem tohoto řízení přijala Evropská komise rozhodnutí 2005/262/ES, které považuje spornou podporu za slučitelnou na základě dřívějšího čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy zejména poté, co konstatovala, že podpory nemohou nadměrně kompenzovat náklady spojené s vyřizováním malých objednávek.

D. Čtvrtá fáze

(30) Tribunál rozsudkem ze dne 15. dubna 2008 zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2004.

(31) Usoudil, že pokud se jedná o část podpory vyplacenou CELF před dnem 1. listopadu 1993, kdy nabyla účinnosti Smlouva o Evropské unii, Komise se dopustila nesprávného výkladu, když považovala spornou podporu za slučitelnou se společným trhem podle dřívějšího čl. 87 odst. 3 písm. d), zatímco bylo třeba použít základních pravidel, která byla v platnosti před dnem 1. listopadu 1993. Tribunál zejména zvažil skutečnost, že Smlouva o EU neobsahuje přechodná ustanovení ohledně použití dřívějšího čl. 87 odst. 3 písm. d) a že zásada právní jistoty až na výjimky brání tomu, aby počátek použitelnosti právního aktu Společenství byl stanoven na datum, které předchází jeho zveřejnění.

⁽¹⁾ Věc C-332/98 *Francie v. Komise, Pomoc Družstvu pro vývoz francouzských knih*, Sb. rozh. 2000, s. I-4833.

- (32) Tribunál kromě toho usoudil, že se Komise dopustila zjevného omylu při posuzování slučitelnosti sporné podpory tím, že nadhodnotila náklady na vyřizování malých objednávek, které CELF skutečně vynaložilo. Komise totiž v rozhodnutí ze dne 20. dubna 2004 nepřihlédla ke skutečným nákladům na vyřizování malých objednávek, nýbrž odhadla tyto náklady na základě celkových vynaložených nákladů CELF (určení části celkových nákladů na vyřizování malých objednávek podle rozdělovacího klíče odlišného pro každou kategorii nákladů). U některých kategorií nákladů byly použity multiplikační faktory vzhledem k dodatečným potížím, které by způsobilo vyřizování malých objednávek ve srovnání s jinými činnostmi CELF. Tribunál však měl za to, že tyto potíže lze odstranit díky tomu, že dvě třetiny malých objednávek jsou přenášeny dálkově. Tribunál tudíž usoudil, že Komise se při hodnocení dopustila omylu tím, že použila multiplikační koeficienty na určité náklady (a to každopádně na objednávky předávané dálkově), a došel k závěru, že při neexistenci uvedených koeficientů by byly náklady spojené s vyřizováním malých objednávek nižší a provozní výsledek malých zakázek by byl kladný (600 000 FRF neboli 91 469 EUR). Komise tedy podle názoru Tribunálu neprokázala, že nedošlo k nadměrné vyrovnávací platbě.
- (36) Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k dotčenému opatření.
- (37) Komise obdržela připomínky francouzských orgánů dne 9. června 2009, jakož i připomínky SIDE dne 23. července 2009. Postoupila připomínky SIDE francouzským orgánům dne 24. srpna 2009, dala jim možnost se k nim vyjádřit a obdržela jejich vyjádření dne 24. září 2009.
- (38) Francouzské orgány však neposkytly podrobné údaje, které Komise požadovala v rozhodnutí o prodloužení řízení, a spokojily se s tím, že ohledně průměrnosti podpory odkázaly na údaje již poskytnuté dne 17. září 2002, 17. ledna 2003 a 11. března 2003, jichž Komise takto nemohla využít vzhledem k rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008.

E. Pátá fáze

- (33) V důsledku rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 tedy zůstává vyšetřovací řízení zahájené rozhodnutím Komise ze dne 30. července 1996 otevřené a Komise musí přijmout nové rozhodnutí.
- (34) S ohledem na důvody rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 a vzhledem ke skutečnosti, že rozhodnutí o zahájení řízení bylo přijato dne 30. července 1996, Komise hodlala znovu vyzvat francouzské orgány a zúčastněné strany, aby předložily své připomínky.
- (35) Komise tedy přijala rozhodnutí o prodloužení řízení s datem 8. dubna 2009⁽¹⁾ (rozhodnutí K(2009) 2481, „rozhodnutí o prodloužení řízení“). Toto rozhodnutí o prodloužení doplňovalo rozhodnutí o zahájení ze dne 30. července 1996 a současně stanovilo novou lhůtu pro předložení připomínek. Je v něm uvedeno, že obě rozhodnutí je nutno považovat za nedělitelný celek, že povedou k jedinému a témuž formálnímu vyšetřovacímu řízení, a pokud by se popis skutečností a nároku nebo předběžné hodnocení Komise v rozhodnutí o prodloužení řízení odchýlily od rozhodnutí o zahájení ze dne 30. července 1996, bylo by třeba brát zřetel pouze na rozhodnutí o prodloužení řízení.
- (39) Útvary Komise tedy dopisem ze dne 8. října 2009 připomněly francouzským orgánům svou žádost o údaje k uvedeným konkrétním bodům a uvedly, že pokud tyto informace neobdrží ve lhůtě deseti pracovních dnů, Komise bude muset podle čl. 13 odst. 1 jednacího řádu přijmout konečné rozhodnutí na základě dostupných informací poté, co případně vydá výslovný příkaz k poskytnutí informací na základě čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽²⁾.
- (40) Francouzské orgány informovaly Komisi dopisem ze dne 21. října 2009, že Obchodní soud v Paříži rozsudkem ze dne 9. září 2009 rozhodl o soudní likvidaci CELF, které tak ukončilo svou činnost. Kromě toho francouzské orgány uvedly, že pokud se jedná o údaje, které Komise požadovala dopisem ze dne 8. října 2009, nemají k nim žádné dodatečné informace, a odkázaly na své připomínky ze dne 9. června 2009.
- (41) Komise se proto rozhodnutím ze dne 20. listopadu 2009 (rozhodnutí K(2009) 9256, „rozhodnutí o příkazu“) nařídila Francii, aby poskytla požadované informace, neboť navzdory opakovaným žádostem nebyly tyto informace poskytnuty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 23.6.2009, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.2009, s. 1.

(42) Francouzské orgány uvedly v dopisu ze dne 2. prosince 2009, že nemají pro Komisi žádné dodatečné informace a že odkazují na své připomínky ze dne 9. června 2009.

(43) Je třeba poznamenat, že francouzské orgány dne 2. prosince 2009 rovněž zaslaly dopis o režimu podpory, nazvaném „Program vysokoškolských a vědeckých knih“ řečený „Program Plus“. Tento režim není předmětem tohoto rozhodnutí.

(44) Komise dopisem ze dne 22. prosince 2009 žádala francouzské orgány o informace k situaci CELF a k likvidačnímu řízení vztahujícímu se na CELF. Francouzské orgány odpověděly dne 27. ledna 2010. Dne 9. března 2010 a 26. listopadu 2010 byla rovněž poskytnuta upřesnění.

F. Řízení před vnitrostátními soudy a předběžné otázky

(45) Mimo jiné je třeba poznamenat, že ve Francii probíhají řízení před vnitrostátními soudy, která byla podnětem k žádosti, aby se k otázce vyslovil Soudní dvůr na základě článku 267 SFEU (dříve článek 234 Smlouvy o ES). Hlavní etapy těchto řízení jsou stručně připomenuty níže.

(46) SIDE předala věc francouzským soudům z titulu přímého účinku dřívějšího čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Odvolací správní soud v Paříži rozsudkem ze dne 5. října 2004, jímž potvrdil rozsudek Správního soudu v Paříži ze dne 26. dubna 2001, uložil francouzskému státu povinnost vymáhat podpory vyplacené CELF.

(47) Rada státu na žádost o přezkum rozsudku potvrdila rozhodnutím ze dne 29. března 2006 určité aspekty rozhodnutí odvolacího správního soudu, zejména skutečnost, že dotčené podpory nemají povahu čistě vyrovnávací platby za závazky veřejné služby⁽¹⁾, nemohou být vnitrostátním soudem označeny za stávající podporu a že CELF nemůže požívat oprávněné důvěry.

(48) Rada státu nicméně v rozsudku ze dne 29. března 2006 rovněž rozhodla o přerušení řízení o opravných prostředcích doby, než se Soudní dvůr vysloví k předběžným otázkám, které k němu vznesla ohledně povinností vnitrostátního soudu rozhodnout o předem

neoznámené státní podpoře, která však byla později prohlášena rozhodnutím Komise za slučitelnou se společným trhem.

(49) Soudní dvůr v rozsudku ze dne 12. února 2008⁽²⁾ rozhodl:

„Článek 88 odst. 3 poslední větu Smlouvy o ES je třeba vykládat tak, že vnitrostátní soud není povinen nařídit navrácení podpory poskytnuté v rozporu s tímto ustanovením, pokud Komise Evropských společenství přijala konečné rozhodnutí, kterým prohlásila uvedenou podporu za slučitelnou se společným trhem ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES. Podle práva Společenství je tento soud povinen nařídit, aby příjemce podpory zaplatil z této podpory úroky za dobu trvání protiprávního stavu. V rámci svého vnitrostátního práva může případně tento soud krom toho nařídit navrácení protiprávní podpory, aniž by bylo dotčeno právo členského státu tuto podporu později znovu poskytnout. Taktéž může být nucen k tomu, aby vyhověl žalobám na náhradu škod způsobených protiprávní povahou podpory.“

V takové procesní situaci, o jakou se jedná ve sporu v původním řízení, se povinnost zhojit následky protiprávní podpory vyplývající z čl. 88 odst. 3 poslední věty Smlouvy o ES vztahuje, pro účely výpočtu částek, které je příjemce povinen zaplatit, a s výhradou mimořádných okolností, také na dobu mezi přijetím rozhodnutí Komise Evropských společenství o slučitelnosti této podpory se společným trhem a zrušením uvedeného rozhodnutí soudem Společenství.“

(50) Poté, co Rada státu vzala v úvahu rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2008, jakož i výše uvedený rozsudek Tribunálu ze dne 15. dubna 2008, rozhodnutím ze dne 19. prosince 2008 zrušila články 2, 3 a 4 výše uvedeného rozsudku Odvolacího správního soudu v Paříži ze dne 5. října 2004 a rozhodla následovně:

(51) Především se ukládá ministroví kultury a komunikace, aby přistoupil k vymáhání úroků spojených se státní podporou vyplacenou CELF od roku 1980 až do data rozhodnutí Rady státu, vypočtených podle nařízení Komise (ES) č. 794/2004⁽³⁾. Ministroví se rovněž ukládá, aby dále přistoupil k vymáhání úroků dlužných za období mezi datem rozhodnutí Rady státu a datem, kdy bude buď s konečnou platností zjištěna slučitelnost podpory se společným trhem, nebo s konečnou platností přikročeno k vrácení podpory.

⁽¹⁾ Podle Rady státu mohl odvolací správní soud oprávněně vycházet z toho, že nebylo zjištěno, že výše podpor nepřevyšuje náklady plynoucí z povinností veřejné služby, uložených CELF, a z toho, nebyla předem a transparentně stanovena definice základů vyrovnávací platby.

⁽²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. února 2008, C-199/06, *Centre d'exportation du livre français (CELF) a Ministre de la Culture et de la Communication proti Société internationale de diffusion et d'édition (SIDE)*, Sb. rozh., s. I-00469.

⁽³⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

(52) Rada států kromě toho rozhodla o odročení rozhodnutí do doby, než se Soudní dvůr vysloví k následujícím předběžným otázkám:

„1. Může vnitrostátní soud přerušit řízení o povinnosti vrátit státní podporu do doby, než Komise vydá konečné rozhodnutí o slučitelnosti podpory s pravidly společného trhu, bylo-li původní rozhodnutí Komise, prohlašující tuto podporu za slučitelnou, zrušeno soudem Společenství?

2. Prohlásila-li Komise třikrát po sobě podporu za slučitelnou se společným trhem před tím, než tato rozhodnutí byla zrušena Soudem prvního stupně Evropských společenství, může taková situace představovat mimořádnou okolnost, za níž by mohl vnitrostátní soud omezit povinnost vymáhání vrácení podpory?“

(53) Soudní dvůr dne 11. března 2010 ⁽¹⁾ rozhodl o uvedených předběžných otázkách takto:

„1. Vnitrostátní soud, který podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES rozhoduje o žalobě na navrácení protiprávně poskytnuté státní podpory, nemůže přerušit řízení vedoucí k vydání rozhodnutí o této žalobě až do doby, než Komise Evropských společenství po zrušení předchozího kladného rozhodnutí rozhodne o slučitelnosti této podpory se společným trhem.

2. Přijetí tří po sobě jdoucích rozhodnutí, kterými Komise prohlašuje podporu za slučitelnou se společným trhem a která byla následně zrušena soudem Společenství, nemůže samo o sobě představovat výjimečnou okolnost, která by mohla odůvodnit omezení povinnosti příjemce navrátit tuto podporu z důvodu, že byla poskytnuta v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.“

2. POPIS DOTČENÉHO OPATŘENÍ

(54) Francouzské orgány oznámily Komisi, že ministerstvo kultury v roce 1980 rozhodlo podle zaměření obecné politiky francouzské vlády ohledně podpory prodeje knih a literatury ve francouzském jazyce o poskytnutí podpory vývozním komisionářům, kteří by přijímali všechny druhy objednávek bez ohledu na jejich hodnoty a rentabilitu. Tato opatření byla prováděna s cílem reagovat na nedostatky na trhu a podporovat zachování

činnosti vztahující se k vyřizování malých nerentabilních objednávek v rámci vývozního komisionářského trhu.

(55) Podle francouzských orgánů by malá knihkupectví založená zejména v nefrankofonních oblastech, někdy obtížně přístupná a/nebo vzdálená, měla vážné obtíže se zásobováním, jestliže by tradiční distribuční okruhy nemohly vyhovět jejich poptávkám, pokud by množství objednaných děl byla nedostatečná nebo pokud by jednotková cena objednaných knih nebyla zvýšena tak, aby plnění bylo rentabilní.

(56) Podle francouzských orgánů tedy cílem dotčených podpor bylo vývozním komisionářům umožnit vyřizování všech objednávek nezávisle na jejich hodnotě, rentabilitě a místu určení, pocházejících z knihkupectví v zahraničí, hlavně v nefrankofonních oblastech. Cílem bylo, aby v rámci francouzské politiky podpory kulturní rozmanitosti byla zajištěna optimální distribuce knih ve francouzském jazyce a aby bylo podporováno šíření frankofonní literatury po celém světě.

(57) Mechanismus podpory poskytované francouzskými orgány, nazývaný „Program malých objednávek“, spočíval v dotaci, jejímž cílem bylo nahrazovat nadměrné náklady na vyřizování malých objednávek, které francouzské orgány definovaly jako objednávky v hodnotě nižší nebo rovné 500 FRF, tedy přibližně 76 EUR.

(58) Podle francouzských orgánů se musel podnik využívající dotace zavázat, že sdělí Ředitelství pro knihy a četbu ministerstva kultury všechny údaje, které se týkají obecné činnosti podniku (celkový obrát, finanční účty, předběžné rozpočty, kopie usnesení, kterými se potvrzují tyto údaje, případně zprávu účetního revizora a souhrnnou mzdovou tabulku), jakož i veškeré údaje týkající se dotovaných činností, zejména rozpočet použití dotace dokládající provedené výkony, které byly podnětem k poskytnutí podpory za předchozí rok.

(59) V praxi využíval „Program malých objednávek“ jediný podnik, CELF. Podle francouzských orgánů musel podnik svou žádost o dotaci na následující rok každoročně zdůvodnit doložením nadměrných nákladů, způsobených vyřizováním malých objednávek. Konkrétně, čtvrtina dotace schválené v průběhu předchozího roku byla vyplacena na počátku roku, zbytek byl přidělen na podzim poté, co veřejné orgány přezkoumaly předpokládaný rozpočet podniku využívajícího dotaci, a výkyvy zaznamenané v průběhu první části finančního roku. Bylo dohodnuto, že pokud celá částka podpory nebude využita celá, budou dotace stanovené na následující rok sníženy o zbývající částky. Ministerstvo kultury bylo mimo jiné jako přízvaný pozorovatel přítomno ve správní radě a na valných hromadách CELF.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 11. března 2010 ve věci C-1/09, *CELF a Ministerstvo kultury v. SIDE*, dosud nezveřejněný.

(60) Je třeba upřesnit, že dotčená podpora se od roku 1997 neustále snižovala a v roce 2002 byla zrušena. Ve skutečnosti tedy CELF od roku 1980 do konce roku 2001 obdrželo každý rok podporu, podle francouzských orgánů určenou ke snížení nákladů na vyřizování malých objednávek knih ve francouzštině ze zahraničí. Za období od roku 1980 do konce roku 2001 obdrželo CELF z titulu dotyčné podpory celkem přibližně 4,8 milionu EUR.

Tabulka

Částky podpory přidělené CELF od roku 1980, určené na vyřizování „malých objednávek“

Údaje poskytnuté francouzskými orgány

(částky byly zaokrouhleny a jsou uváděny v eurech)

Rok	Částka podpory	Rok	Částka podpory
1980	91 469,41	1992	422 283,78
1981	91 469,41	1993	382 647,03
1982	205 806,17	1994	304 898,03
1983	164 644,94	1995	304 898,03
1984	137 204,12	1996	304 898,03
1985	141 777,59	1997	243 918,43
1986	248 491,90	1998	182 938,82
1987	214 953,11	1999	121 959,21
1988	213 428,62	2000	60 979,61
1989	259 163,33	2001	38 112,25
1990	304 898,03	2002	0
1991	373 500,09		

3. STANOVISKO FRANCIE A PŘIPOMÍNKY SIDE K PRODLOUŽENÍ ŘÍZENÍ

(61) Francouzské orgány ve své odpovědi na rozhodnutí o prodloužení řízení ze dne 9. června 2009 vyjádřily zejména následující připomínky:

(62) Nejprve uvedly, že souhlasí s analýzou Komise, podle níž podpora CELF představuje státní podporu a podle níž se na ni nevztahují výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 a 3 písm. a) a b) SFEU.

(63) V rámci posuzování podpor podle čl. 107 odst. 3 písm. c) a d) SFEU neposkytly francouzské orgány nové údaje ohledně přiměřenosti podpor.

(64) Francouzské orgány kromě toho uvedly, že se domnívají, že poslání uložené CELF představuje službu obecného zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU.

(65) Francouzské orgány se nakonec odvolávaly zejména na existenci mimořádných okolností, kvůli nimž by Komise neměla vyžadovat vrácení podpory.

(66) Jak bylo uvedeno výše, francouzské orgány však neposkytly podrobné údaje, které Komise požadovala v rozhodnutí o prodloužení řízení, a spokojily se s tím, že ohledně přiměřenosti podpory odkázaly na údaje již poskytnuté v letech 2002 a 2003, jichž Komise takto nemohla využít vzhledem k rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008. Komise po písemné upomínce ze dne 8. října 2009 tudíž, dne 20. listopadu 2009 rozhodla, že francouzským orgánům uloží, aby poskytl požadované informace podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999. Francouzské orgány odpověděly dopisem ze dne 2. prosince 2009, že nemají pro Komisi žádné dodatečné informace.

(67) SIDE ve svých připomínkách ze dne 23. července 2009 vyjádřila zejména následující připomínky.

(68) SIDE připomněla, že podporu využilo pouze CELF, zatímco podle ní činnost CELF nebyla jeho specifickou činností, neboť vyřizování objednávek v jakékoli hodnotě, i nepatrné, od zeměpisné rozptýlených knihkupectví tak, že se sdruží do větší objednávky pro vydavatele, je podle SIDE vlastní definicí vývozního komisionářství. SIDE rovněž uvedla, že podpora jí byla odmítnuta nikoli z důvodu údajného nedostatku transparentnosti, nýbrž proto, že je soukromým podnikem, a nikoli vydavatelským družstvem.

(69) Kromě toho SIDE s podrobnostmi popřela, že podpory byly nezbytné. V tomto rámci zejména usoudila, že pojem „malé objednávky“ je jednostranný a odmítla číselné údaje francouzských orgánů.

(70) SIDE dále usoudila, že podporu nelze zdůvodňovat na základě čl. 106 odst. 2 SFEU, a opírala se zejména o rozsudky vnitrostátních soudů ohledně činnosti CELF.

(71) Nakonec SIDE uvedla, že má za to, že v daném případě neexistují mimořádné okolnosti umožňující omezit povinnost vrácení podpory.

4. POSOUZENÍ PODPORY

(72) Je třeba rozhodnout, zda dotčené opatření představuje státní podporu a zda ji lze v tom případě považovat za slučitelnou s vnitřním trhem. Komise v rámci svého posuzování musí vzít v úvahu zejména rozsudek Tribunálu ze dne 15. dubna 2008.

A. Posouzení opatření s ohledem na čl. 107 odst. 1 SFEU

- (73) Ustanovení čl. 107 odst. 1 SFEU stanoví, že „Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“.
- (74) Komise na úvod připomněla, jak bylo již vyloženo v rozhodnutí o prodloužení řízení, že závěr Komise, podle něhož dotčené opatření představuje státní podporu ve smyslu Smlouvy, nebyl nikdy zpochybněn ani v průběhu jednotlivých etap řízení před Komisí ani před soudy Evropské unie⁽¹⁾ a ostatně ani před vnitrostátními soudy⁽²⁾. Francouzské orgány tak ve své odpovědi ze dne 9. června 2009 na rozhodnutí o prodloužení řízení uvedly, že souhlasí s analýzou Komise, podle níž podpora CELF představuje státní podporu.
- (75) Komise soudí, že dotyčné opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU (dříve čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES) z následujících důvodů:
- (76) Především, opatření zvýhodňuje CELF, neboť mu umožňuje snížit náklady na vyřizování malých objednávek. Je selektivní, neboť v praxi prospělo pouze CELF.
- (77) Kromě toho je opatření financováno pomocí rozpočtových zdrojů francouzského státu, to znamená ze státních zdrojů. O jeho provádění rozhodlo ministerstvo kultury, a opatření lze tudíž přičíst francouzským orgánům.
- (78) Opatření kromě toho může ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž. Podpora je totiž poskytována francouzským komisionářům (v praxi CELF), kteří vyvázejí knihy ve francouzském jazyce

hlavně do nefrankofonních zemí. Uvedení francouzští komisionáři tedy alespoň potenciálně konkurují jiným komisionářům zabývajícím se vývozem frankofonních knih a sídlícím v jiných frankofonních zemích Evropské unie (v Belgii a Lucembursku). Skutečnost, že dopad tohoto opatření na obchod a narušení hospodářské soutěže jsou zřejmě nevelké, na tomto závěru nic nemění. Komise totiž podle judikatury Soudního dvora není povinna zjišťovat skutečný dopad podpory na obchod mezi členskými státy a skutečné narušení hospodářské soutěže; stačí, aby podpora mohla ovlivnit obchod a narušit hospodářskou soutěž.

- (79) Nakonec má Komise za to, že podmínky použití judikatury *Altmark* nebyly splněny. Soudní dvůr v rozsudku ze dne 24. července 2003⁽³⁾ upřesnil, za jakých podmínek dotace podniku pověřenému poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nepředstavuje státní podporu: „zaprvé, podnik, který je příjemcem podpory, musí být skutečně pověřen závazky veřejné služby a tyto závazky musí být jasně vymezeny; za druhé, parametry pro výpočet kompenzace musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem; za třetí, kompenzace by neměla přesáhnout to, co je nutné pro celkové nebo částečné pokrytí nákladů vyplývajících z výkonu závazků veřejné služby, s tím, že bude brát v úvahu jim příslušné příjmy a přiměřený zisk z výkonu těchto závazků; a za čtvrté, pokud nebyl podnik pověřený plněním závazků veřejné služby v určitém případě vybrán prostřednictvím procesu zadávání veřejných zakázek, který by umožnil vybrat uchažeče schopného poskytovat předmětné služby s nejnižšími náklady pro společenství, musí být výše kompenzace určena na základě analýzy nákladů, které by na plnění těchto závazků vynaložil průměrný, správně řízený podnik disponující odpovídajícími prostředky.“

- (80) V daném případě, a aniž by bylo nutno rozvádět každou z podmínek, neboť jsou to podmínky kumulativní, Komise konstatovala, že CELF nebylo vybráno prostřednictvím řízení o zadávání veřejných zakázek a výše vyrovnávací platby nebyla určena na základě analýzy nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený podnik disponující odpovídajícími výrobními prostředky.

- (81) Za těchto podmínek podpora poskytnutá CELF představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť se shromáždily všechny podstatné součásti pojmu státní podpora.

⁽¹⁾ Tribunál v rozsudku ze dne 15. dubna 2008 nezrušil první a druhou větu článku 1 rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2004, podle nichž „Podpora ve prospěch Družstva pro vývoz francouzských knih (CELF) na vyřizování malých objednávek francouzsky psaných knih, prováděná Francií v letech 1980 až 2001, vytváří podporu odpovídající čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Vzhledem k tomu, že Francie opomněla oznámit tuto podporu Komisi před jejím provedením, byla tato poskytována protiprávně“

⁽²⁾ Rada států například ve svém rozhodnutí ze dne 19. prosince 2008 usoudila, že „důvody týkající se označení státní podpory částek vyplacených CELF a z toho titulu povinnosti oznámení předem od sebe nelze oddělit“ Rada států již v předběžném rozhodnutí ze dne 29. března 2006 usoudila, že „odvolací správní soud ani nezkrusil součástí spisu, ani neoznačil nepřesné skutečnosti předložené k posouzení, když usoudil, že dotčené podpory nemají čistě vyrovnávací povahu vyrovnání povinností veřejné služby a představují státní podpory podléhající povinnosti předchozího oznámení Komisi.“

⁽³⁾ Věc C-280/00, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, Sb. rozh. 2003, s. I-7747.

(82) Francouzské orgány ovšem dotčené opatření Komisi předem neoznámily. Podpora byla tudíž poskytnuta v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, který stanoví, že Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření. Podpora byla tudíž poskytnuta protiprávně.

(83) Jelikož dotčené opatření představuje státní podporu, je třeba posoudit jeho slučitelnost s vnitřním trhem.

B. Posouzení opatření s ohledem na čl. 107 odst. 2 a 3 SFEU

(84) Komise má za to, že výjimky z čl. 107 odst. 2 SFEU nelze v daném případě použít, neboť daná opatření jasně nesměřovala k dosažení cílů, které jsou zde stanoveny.

(85) Podpora také nesplňovala podmínky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU, jelikož nebyla určena k podpoře rozvoje oblastí, které by mohly zmíněné ustanovení využívat. V daném případě by také nemohla být použita výjimka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. b), která se týká podpory při provádění významného projektu společného evropského zájmu, protože dané opatření nesměřovalo k podpoře tohoto typu projektu. Protože podpora nesměřovala ani k nápravě vážné poruchy francouzského hospodářství, nelze v daném případě použít ani výjimkou obsaženou ve druhé části čl. 107 odst. 3 písm. b).

(86) Komise si tudíž musí položit otázku použitelnosti čl. 107 odst. 3 písm. c) a d) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. c) a d) Smlouvy o ES).

(87) Vzhledem k rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 je třeba rozlišit podpory vyplacené po nabytí účinnosti Smlouvy o Evropské unii (dne 1. listopadu 1993) od podpor vyplacených před tímto nabytím účinnosti, na něž je třeba použít hmotněprávní pravidla platná v průběhu dotčeného období.

(88) Komise za tímto účelem bere na vědomí, že čtvrtina dotace schválené v průběhu předchozího roku byla vyplacena CELF na počátku roku, zbytek byl přidělen na podzim poté, co orgány veřejné správy přezkoumaly předpokládaný rozpočet podniku využívajícího dotaci a výkvyv zaznamenané v průběhu první části finančního roku. Pokud částka podpory nebyla využita celá, byly dotace stanovené na následující rok sníženy o zbývající částky. Dotace vyplacená za rok 1993 byla tudíž vyplacena částečně na počátku roku 1993 a zbytek byl přidělen na podzim 1993. Francouzské orgány rozhodly o přidělení podpory na rok 1993 koncem roku 1992 nebo na počátku roku 1993, každopádně před nabytím účinnosti Smlouvy o Evropské unii. Komise tudíž soudí,

že je třeba posuzovat podporu vyplacenou za rok 1993 podle právních norem platných před nabytím účinnosti Smlouvy o Evropské unii.

a) *Posouzení podpor s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU*

(89) Čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES) upřesňuje, že „Za slučitelné s vnitřním trhem mohou být považovány [...] podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu“.

(90) Je třeba ověřit, zda podpory vyplacené CELF mezi rokem 1994 a koncem roku 2001 byly skutečně určeny na pomoc kultuře a zda ovlivnily podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Evropské unii v míře odporující společnému zájmu.

i) *Kulturní cíl*

(91) Komise úvodem připomíná, že Tribunál ve svém výše uvedeném rozsudku ze dne 18. září 1995 připustil, že cíl podpor vyplacených CELF byl kulturní. Tribunál například v bodě 62 rozsudku uvážil, že „Pokud se týká kulturního cíle sporných podpor, stranám je známo, že cílem sledovaným francouzskou vládou je šíření francouzského jazyka a literatury. Soud v tomto ohledu rovněž zjistil, že údaje, které měla Komise k dispozici při přijímání rozhodnutí, včetně těch, které byly obsaženy v dopise žalující strany ze dne 7. září 1992, mohly podporovat hodnocení skutečného stavu a zákonnosti tohoto cíle. Za těchto okolností je třeba dojít k závěru, že hodnocení cíle sporné podpory nepůsobilo Komisi zvláštní obtíže a že nebylo nezbytné získávat další informace k uznání kulturní povahy tohoto cíle.“

(92) Francouzské orgány totiž uvedly, že dotčené podpory sledují kulturní cíl spočívající v podpoře šíření děl ve francouzském jazyce v nefrankofonních zemích. Jednalo se tedy o dobrovolnou politiku snažící se o zachování a podporu kulturní rozmanitosti v mezinárodním měřítku.

(93) Ochrana a podpora kulturní rozmanitosti se ovšem nachází mezi základními zásadami evropského modelu. Jsou zaneseny do čl. 167 odst. 1 SFEU (dříve čl. 151 odst. 1 Smlouvy o ES): „Unie přispívá k rozkvětu kultur členských států a přitom respektuje jejich národní a regionální různorodost a zároveň zdůrazňuje společné kulturní dědictví“ a dále v čl. 167 odst. 4, který stanoví, že „Unie ve své činnosti podle ostatních ustanovení Smluv přihlíží ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur“.

- (94) Komise tudíž soudí, že podpory poskytované CELF francouzskými orgány s cílem zajistit šíření děl ve francouzském jazyce zcela sledovaly kulturní cíl.
- ii) Kritérium ovlivnění podmínek obchodu a hospodářské soutěže v Evropské unii v míře odpovídající společnému zájmu
- (95) Komise musí ověřit, zda dotčená opatření byla skutečně nezbytná a přiměřená ve vztahu k cíli kulturní politiky, sledovanému francouzskými orgány.
- (96) Úvodem je třeba připomenout, že podle výše uvedeného rozsudku Tribunálu ze dne 28. února 2002 je třeba posuzovat dotčené opatření podle vývozního komisionářského trhu knihami ve francouzském jazyce.
- (97) Za prvé je třeba položit si otázku nezbytnosti podpory.
- (98) Podle francouzských orgánů sestavilo tato opatření ministerstvo kultury v roce 1980, v době, kdy některé subjekty v odvětví (Groupe Hachette a Messageries du livre) hodlaly opustit vývozní komisionářský trh. Podle francouzských orgánů byl sporný mechanismus ustaven tak, aby podporoval subjekty v práci na trhu, aby mohly být splněny všechny objednávky knih ve francouzském jazyce, které přicházejí z knihkupectví nacházejících se v nefrankofonních oblastech. Toto zaručovalo, že frankofonní knihy se mohou dostat do všech knihkupectví, včetně těch nejmenších ve vzdálených zemích, i za předpokladu, kdy potřebovala pouze několik knih, mimoto často vydávaných různými vydavateli.
- (99) Pokud se týká SIDE, uvedla zejména v rámci připomínek, které předala následně k rozhodnutí o prodloužení řízení, že dotčená podpora nebyla nezbytná. Je-li tedy pravda, že některé subjekty se v roce 1980 vzdaly komisionářství, SIDE připomíná, že ona sama byla založena právě v té době, aby vstoupila na trh. SIDE kromě toho popírá skutečnost, že specifickou činností CELF bylo vyřizování malých objednávek. SIDE zpochybňuje zejména číselné údaje francouzských orgánů a má za to, že údaje týkající se CELF a SIDE ohledně přiměřenosti jsou ve skutečnosti dosti podobné, co do obrátu každého z těchto podniků, počtu faktur a řádků objednávek. V širším měřítku SIDE zpochybňuje pojem „malé objednávky“, jak jej definovaly francouzské orgány. Podle SIDE je tento pojem jednostranný, neboť náklady na vyřizování objednávky nezávisí na její hodnotě, nýbrž na počtu řádků.
- (100) Komise soudí, že není nutno s konečnou platností odpovědět na otázku nezbytnosti podpory, neboť podmínky nezbytnosti a přiměřenosti jsou kumulativní a v 121. bodě odůvodnění bude uvedeno, že nebylo prokázáno splnění podmínky přiměřenosti.
- (101) Za druhé má Komise za to, že dopad na obchod uvnitř Evropské unie a narušení hospodářské soutěže, způsobené opatřením, jsou velmi slabé, zejména vzhledem k dotčeným částkám opatření, nízké zaměnitelnosti knih ve francouzském jazyce a v jiném jazyce, jakož i značnému rozdílu mezi objemem francouzských knih vyvážených do nefrankofonních zemí jednak z Francie, jednak z Belgie a Lucemburska.
- (102) Přesněji, pokud se týká vývozního komisionářského trhu knihami ve francouzském jazyce, Komise bere na vědomí, že CELF i SIDE v rámci své vývozní komisionářské činnosti distribuují knihy v nefrankofonních zemích a územích. Ve frankofonních zemích je totiž místní trh pokryt velkými vydavateli díky jejich pobočkám nebo jejich zástupcům. Vývozní komisionářství má tedy pouze velmi okrajovou úlohu na frankofonních trzích, které však představují hlavní odbytiště knih psaných ve francouzštině.
- (103) Na vnitrostátním vývozním komisionářském trhu s knihami ve francouzském jazyce působí všeobecní komisionáři, jako jsou SIDE a CELF, a v menší míře specializovaní komisionáři, kteří rovněž okrajově prodávají přímo koncovým uživatelům a okrajově konkurují oběma všeobecným komisionářům, jakož i určitý počet knihkupectví, která příležitostně přijímají objednávky od zahraničních knihkupců, a on-line knihkupectví, jejichž činnost však v době dotčených opatření byla relativně omezená.
- (104) Na dotčeném trhu tedy sporná opatření postihla hlavně žalující stranu. Francouzské orgány na jedné straně tvrdí, že program malých objednávek byl v zásadě přístupný všem podnikům, které o něj požádaly, pokud souhlasily s podmínkami týkajícími se poskytnutí podpor. Uvádějí, že ministerstvo kultury odmítlo SIDE v roce 1991 z toho důvodu, že SIDE odmítla přijmout požadovaný závazek transparentnosti, aby mohla uvedené podpory využívat. SIDE na druhé straně uvedla, že odmítnutí francouzských orgánů souviselo se skutečností, že je soukromým podnikem, a nikoli vydavatelským družstvem. Kromě toho v roce 1996, po zrušení rozhodnutí Komise ze dne 18. května 1993, ministerstvo kultury ve snaze ukončit řízení připomnělo SIDE, že režim podpory malých objednávek nebyl svou podstatou vyhrazen CELF. Dopisem ze dne 3. září 1996 jí navrhlo rozhovor za účelem přezkoumání, zda by byla schopna za stejných podmínek transparentnosti poskytovat stejné služby, jako poskytuje CELF. Při rozhovoru dne 26. září 1996 oznámili vedoucí pracovníci SIDE ministerstvu kultury, že odmítají využívat program, jehož slučitelnost s právem Společenství může být Komisi zpochybněna.

- (105) Výše uvedené údaje v 101. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění naznačují, že zhoršení podmínek obchodu a hospodářské soutěže v Evropské unii dotčenými opatřeními bylo relativně omezené.
- (106) Komise však za účelem určení přiměřenosti opatření musí za třetí rovněž porovnat výši podpor s náklady vynaloženými CELF na dosažení cíle sledovaného francouzskými orgány.
- (107) Za tímto účelem je třeba připomenout jednotlivé etapy procesu vyřizování objednávek, na němž se jednotlivé strany shodují:
- přijetí objednávky knihkupce;
  - opatření objednávky kódem;
  - záznam objednávky;
  - odeslání objednávky vydavateli;
  - převzetí děl;
  - přidělení fyzického umístění každému klientovi, „příhrádky“, v níž jsou objednané knihy skladovány;
  - balení.
- (108) Podle francouzských orgánů neslo CELF určité náklady spojené s vyřizováním „malých objednávek“. Francouzské orgány totiž mají za to, že na vývozním komisionářském trhu způsobují některé objednávky takové nadměrné náklady, že zpracování by nemohlo být ziskové. Francouzské orgány uvedly, že jako strop pro „malé objednávky“ určily částku 500 FRF (76,22 EUR) a že tento strop byl určen empiricky. Francouzské orgány upřesnily, že některé objednávky nižší než 500 FRF mohly být ziskové, zatímco jiné, vyšší než tato částka, ziskové být nemusely. Cílem bylo najít metodu přijatelnou z hospodářského hlediska, aby CELF bylo ochotno přijímat malé objednávky, i když nejsou dostatečně ziskové.
- (109) Jak Komise uvedla v rozhodnutí o prodloužení řízení, francouzským orgánům přísluší, aby v rámci analýzy slučitelnosti stanovily výši nákladů, které CELF skutečně vynaložilo.
- (110) Komise v tomto ohledu v rozhodnutí o prodloužení řízení žádala francouzské orgány, aby jí poskytly určité množství údajů, aby bylo možno vyvodit důsledky z rozsudku Tribunálu a rozhodnout o přiměřenosti podpory. Komise žádala zejména o následující údaje:
- dostatečné zdůvodnění, proč nejsou dostupné údaje ohledně nákladů spojených s malými objednávkami za jednotlivé dotyčné roky, a dostatečný výklad důvodů, pro něž by bylo přijatelné zevšeobecnění pouze na základě roku 1994,
  - údaje umožňující zvážení skutečných nákladů (a nikoli pouhých odhadů) vyřizování malých zakázek v roce 1994 (alespoň pro určité kategorie nákladů) a případné dostatečné zdůvodnění důvodů, pro něž by mohl být přijatelný odhad těchto nákladů na základě celkových nákladů CELF,
  - přesvědčivé rozdělovací klíče nákladů, umožňující přiřadit část celkových nákladů k vyřizování malých objednávek, a použitelné na každou kategorii nákladů po celé dotyčné období,
  - informace o vývoji podílu objednávek předaných dálkově v průběhu dotyčných let,
  - náklady spojené s malými objednávkami bez neodůvodněných multiplikačních koeficientů,
  - výpočet nákladů, které CELF neslo v souvislosti s vyřizováním malých objednávek, v jejichž případě proběhl výpočet buď bez použití multiplikačních koeficientů, nebo pokud tyto multiplikační koeficienty použity byly, pouze u objednávek, které nebyly dálkově předány,
  - stanovisko francouzských orgánů k výpočtu Tribunálu, podle něhož byly náklady spojené s malými objednávkami bez uvedených koeficientů sníženy o více než 635 000 FRF (96 805,13 EUR), a to i bez zvážení jiných kategorií nákladů než těch, pro něž byl použit koeficient „tři“. Je třeba připomenout, že provozní výsledek vyřizování malých objednávek byl podle výpočtu Tribunálu ziskový o více než 600 000 FRF (91 469,14 EUR),
  - stanovisko francouzských orgánů k možnosti CELF dosáhnout přiměřeného zisku.

- (111) Komise zejména, jak již uvedla v rozhodnutí o prodloužení řízení, není bez doplňujícího vysvětlení a aktualizace údajů od francouzských orgánů schopna využít účtů využití programu vyřizování malých objednávek, které jí francouzské orgány poskytly za roky 1994 až 2001 dopisem ze dne 17. ledna 2003, ani vysvětlení týkajících se provádění analýzy analytického účetnictví, poskytnutých v dopisu ze dne 5. března 1998
- (112) Francouzské orgány však neposkytly podrobné údaje, které Komise požadovala v rozhodnutí o prodloužení řízení, a spokojily se s tím, že ohledně přiměřenosti podpory odkázaly na údaje již poskytnuté dne 17. září 2002, 17. ledna 2003 a 11. března 2003, jichž Komise takto nemohla využít vzhledem k rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008.
- (113) Útvary Komise tedy dopisem ze dne 8. října 2009 připomněly francouzským orgánům svou žádost o údaje k uvedeným konkrétním bodům a uvedly, že pokud tyto informace neobdrží ve lhůtě deseti pracovních dnů, Komise bude muset podle čl. 13 odst. 1 jednacího řádu přijmout konečné rozhodnutí na základě dostupných informací poté, co případně vydá výslovný příkaz k poskytnutí informací na základě čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999.
- (114) Francouzské orgány uvedly v dopisu ze dne 21. října 2009, že nemají pro Komisi žádné dodatečné informace, a odkázaly na své připomínky ze dne 9. června 2009.
- (115) Komise se tudíž rozhodnutím ze dne 20. listopadu 2009 („rozhodnutí o příkazu“) rozhodla nařídit Francii, aby poskytla požadované informace, neboť navzdory opakovaným žádostem nebyly tyto informace poskytnuty.
- (116) Francouzské orgány uvedly v dopisu ze dne 2. prosince 2009, že nemají pro Komisi žádné dodatečné informace a že odkazují na své připomínky ze dne 9. června 2009.
- (117) Článek 13 nařízení ovšem stanoví, že „Přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí (...). Nesplní-li členský stát příkaz k poskytnutí informací, je rozhodnutí přijato na základě dostupných informací.“
- (118) Jak výše uvedeno, francouzské orgány Komisi neposkytly údaje, které od nich opakovaně požadovala, naposled v rozhodnutí o příkazu ze dne 20. listopadu 2009.
- (119) Komise podle článku 13 jednacího řádu tudíž rozhodla na základě dostupných informací a připomíná, že francouzským orgánům v každém případě přísluší, aby prokázaly slučitelnost zkoumané podpory s vnitřním trhem, a tudíž přiměřenost této podpory.
- (120) Ve světle rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 a Komisi dostupných údajů zejména zřejmě nelze vycházet ze zevšeobecnění odhadovaných nákladů na vyřizování malých objednávek za rok 1994. Zejména také zřejmě nelze použít rozdělovacích klíčů k neodůvodněným nákladům a vycházet z údajů, pro něž byly použity neodůvodněné multiplikační koeficienty, zejména pro dálkově předávané objednávky. Ve světle výpočtu nákladů spojených s malými zakázkami, uvedeného v rozsudku Tribunálu, a jelikož francouzské orgány neposkytly Komisi údaje umožňující rozptýlit její pochybnosti vyslovené v rozhodnutí o prodloužení řízení ohledně přiměřenosti podpory, nebylo zejména možno zjistit ztrátovost vyřizování malých zakázek.
- (121) Komise tudíž soudí, že nebylo dokázáno, že podpory vyplacené v letech 1994 až 2001 splňují kritérium přiměřenosti.
- (122) Tyto podpory tudíž nejsou slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU.
- b) *Posouzení podpor s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU*
- (123) Čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES) upřesňuje, že „Za slučitelné s vnitřním trhem mohou být považovány [...] podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem“.
- (124) Podle rozsudku Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 nelze výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES) použít na podpory vyplacené CELF v průběhu let 1980 až 1993. Je tudíž třeba určit, zda na ně lze použít výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES).

- (125) Totéž je třeba učinit u podpor vyplacených v letech 1994 až 2001, ohledně nichž došla Komise k závěru v 122. bodu odůvodnění, že výjimku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU (dříve čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES) na ně nelze použít.
- (126) Za účelem určení, zda čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU může sloužit za základ slučitelnosti, Komise musí ověřit, zda dotčené podpory skutečně sledují cíl obecného zájmu a zda neovlivňují obchod v míře odporující společnému zájmu.
- (127) Komise soudí, že podpory skutečně sledují obecný zájem tak, jak byl předešle určen. V tomto ohledu je třeba připomenout, že začlenění výjimky stanovené dřívějším čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES (nyní čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU) potvrzuje politiku, kterou sleduje Komise na základě dřívějšího čl. 92 odst. 3 písm. c) před nabytím účinnosti Smlouvy o Evropské unii. Na základě tohoto článku totiž Komise v minulosti schvalovala podpory sledující kulturní cíle. Tuto praxi potvrdily soudy Evropské unie, například výše uvedeným rozsudkem Tribunálu ze dne 18. září 1995, v němž Tribunál skutečně uvážil, že Komise mohla na základě dřívějšího čl. 92 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES přijmout příznivé rozhodnutí ohledně tří režimů podpor, které spravuje CELF (podpory dovozu letadlem, programu „Page à Page“ a „Programu Plus“).
- (128) Komise naproti tomu soudí, že nebylo dokázáno, že podpory byly úměrné sledovanému cíli.
- (129) Komise v rozhodnutí o prodloužení řízení, jakož i poté v rozhodnutí o příkazu, žádala francouzské orgány o předložení připomínek k přiměřenosti podpor s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- (130) Jak je výše uvedeno, francouzské orgány Komisi neposkytly údaje umožňující dokázat přiměřenost podpor vyplacených od roku 1980, které po nich žádala zejména naposled v rozhodnutí o příkazu ze dne 20. listopadu 2009.
- (131) Komise podle článku 13 nařízení (ES) č. 659/1999 tudíž rozhodla na základě dostupných informací a připomíná, že francouzským orgánům v každém případě přísluší, aby prokázaly slučitelnost zkoumané podpory s vnitřním trhem, a tudíž přiměřenost této podpory.
- (132) *Mutadis mutandis*, výše uvedená úvaha o přiměřenosti podpory v rámci čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU zde lze transponovat.
- (133) Komise tudíž soudí, že nebylo dokázáno, že vyplacené podpory splňují kritérium přiměřenosti.
- (134) Komise závěrem soudí, že dotčené opatření není slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

C. Posouzení opatření s ohledem na čl. 106 odst. 2 SFEU

- (135) Francouzské orgány několikrát tvrdily, že CELF bylo pověřeno posláním veřejné služby a že sporná opatření je nutno posuzovat se zřetelem k ustanovením čl. 106 odst. 2 SFEU (dříve čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES).
- (136) Tento článek stanoví, že „Podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve smlouvách, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie.“
- (137) Především je třeba položit si v daném případě otázku existence služby obecného hospodářského zájmu. Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že s výjimkou odvětví, kde již tato otázka byla předmětem právní úpravy Evropské unie, mají členské státy širokou posuzovací pravomoc týkající se posuzování povahy služeb, které lze označit za služby obecného hospodářského zájmu. Úlohou Komise je tedy dbát na to, aby tento manévrovací prostor byl využíván bez zjevných chyb, pokud se jedná o vymezení služeb obecného hospodářského zájmu.
- (138) Francouzské orgány v daném případě opakovaně uvedly, že CELF bylo pověřeno specifickým posláním veřejné služby kulturní povahy, spočívajícím ve splnění každé objednávky frankofonního díla od knihkupců sídlících v zahraničí bez ohledu na objem a povahu objednávky. Komise soudí, že toto poslání by skutečně mohlo představovat službu obecného hospodářského zájmu.

- (139) Za druhé je třeba ověřit, zda CELF bylo skutečně pověřeno touto službou obecného hospodářského zájmu. Podle judikatury Evropské unie totiž dotčené podniky musí být státem předem pověřeny poskytováním dotyčné služby prostřednictvím jednoho nebo více úředních aktů, jejichž formu může určit každý členský stát.
- (140) Francouzské orgány v daném případě předložily několik úmluv mezi CELF a ministerstvem kultury, které podle nich dokládají, že CELF bylo skutečně pověřeno poskytováním dotyčné služby obecného hospodářského zájmu. Podle francouzských orgánů Ředitelství pro knihy a četbu ministerstva kultury uzavírala s CELF každoroční úmluvy až do roku 2001.
- (141) Francouzské orgány však navzdory žádostem Komise, včetně rozhodnutí o příkazu, nepředložily kopie úmluv o veřejné službě za každý dotyčný rok.
- (142) Kromě toho v úmluvách, které má Komise k dispozici, nebyla přesně vymezena povaha povinností veřejné služby (v úmluvě například nebyla uvedena částka, od níž jsou objednávky považovány za „malé objednávky“). Z toho vyplývá, že i za tyto roky neexistuje akt, který by s dostatečnou předností uváděl povinnosti veřejné služby uložené CELF.
- (143) Komise tudíž soudí, že nebylo prokázáno, že CELF bylo skutečně pověřováno úředním aktem poskytováním dotyčné veřejné služby pro každý zvažovaný rok.
- (144) Komise nakonec soudí, že aniž by bylo nutno rozhodnout o podmínce nezbytnosti, neboť podmínky jsou kumulativní, nebyla splněna ani podmínka přiměřenosti.
- (145) V úmluvách, které má Komise k dispozici, totiž chybí jakékoli vysvětlení způsobu výpočtu výše podpory. Kromě toho povinnost CELF předložit účty využívání dotace není provázena přesnou definicí parametrů pro výpočet a kontroly nákladů veřejné služby, které by umožnily ověřit, že se nejedná o nadměrnou vyrovnávací platbu. Kromě toho, jestliže úmluvy skutečně počítaly s převodem nevyužitých částí dotace z roku na rok, neobsahují žádné upřesnění ohledně fungování tohoto mechanismu, který ostatně zřejmě nebyl použit. Francouzské orgány nakonec obecněji, a jak bylo uvedeno v rámci analýzy kritéria přiměřenosti s ohledem na čl. 107 odst. 3 SFEU, neposkytly údaje prokazující přiměřenost podpor s ohledem na jednotlivé body rozsudku Tribunálu.
- (146) Francouzské orgány tak Komisi neposkytly údaje, které by umožnily prokázat přiměřenost podpor v rámci čl. 106 odst. 2 SFEU a které od nich požadovala, zejména naposled v rozhodnutí o příkazu ze dne 20. listopadu 2009.
- (147) Komise podle článku 13 jednacího řádu tudíž rozhodla na základě dostupných informací a připomíná, že francouzským orgánům v každém případě přísluší, aby prokázaly slučitelnost zkoumané podpory s vnitřním trhem, a tudíž přiměřenost této podpory.
- (148) Komise tedy usuzuje ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v rámci analýzy přiměřenosti podpory s ohledem na čl. 107 odst. 3 písm. d) SFEU, že nebylo prokázáno, že vyplacené podpory splňují kritérium přiměřenosti.
- (149) Komise tudíž soudí, že podmínky čl. 106 odst. 2 SFEU nebyly splněny.
- (150) Komise tudíž závěrem soudí, že mechanismus podpory, nazvaný Program „malých objednávek“, který prováděla Francie ve prospěch CELF v období 1980 až konec roku 2001, představuje podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.
- 5. PROMLČECÍ LHŮTA, MIMOŘÁDNÁ OKOLNOST, OPRAVNĚNÁ DŮVĚRA, ZÁSADA PRÁVNÍ JISTOTY, ZÁSADA PŘIMĚŘENOSTI**
- (151) Za předpokladu protiprávní a neslučitelné státní podpory musí Komise v zásadě přikázat členskému státu, aby přijal všechna nezbytná opatření k zpětnému získání podpory od jejího příjemce. Článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 totiž stanoví, že „Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil“.
- (152) Komise musí nicméně přihlédnout k následujícím činitelům:

- (153) Za prvé, článek 15 nařízení (ES) č. 659/1999 stanoví, že pravomoci Komise ve věci navrácení podpory podléhají promlčecí lhůtě deseti let. Promlčecí lhůta počíná dnem, kdy je protiprávní podpora udělena příjemci, a jakékoli opatření přijaté Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, týkající se protiprávní podpory, přerušuje průběh promlčecí lhůty.
- (154) Jak již Komise vyložila v rozhodnutí o prodloužení řízení, aniž obdržela zvláštní komentáře zúčastněných stran k tomuto bodu, soudí, že pravidlo promlčecí lhůty uvedené v předchozím bodě odůvodnění lze v daném případě použít. Soudní dvůr v rozsudku ze dne 5. října 2006 ve věci *Transalpine*⁽¹⁾ totiž usoudil, že pokud nařízení Rady (ES) č. 659/1999 obsahuje pravidla procedurální povahy, tato pravidla platí pro všechna správní řízení před Komisí ve věci otevřených státních podpor v době, kdy vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 659/1999, a sice dne 16. dubna 1999. Tato záležitost však spadá do rámce formálního vyšetřovacího řízení zahájeného 30. června 1996.
- (155) Jelikož v daném případě byly podpory vypláceny každý rok od roku 1980 a Komise žádala francouzské orgány o informace v dubnu 1992, je zřejmé, že podpory vyplacené CELF v letech 1980 a 1981 nemohou být vráceny, neboť vypršela promlčecí lhůta.
- (156) Za druhé, Komise nevyžaduje vrácení podpory, pokud by tím odporovala obecné zásadě práva Evropské unie. Podle judikatury Evropské unie je totiž Komise povinna přihlížet k mimořádným okolnostem, které odůvodňují, že upustí od příkazu vrácení protiprávně poskytnutých podpor, odporuje-li toto vrácení obecné zásadě práva Evropské unie.
- (157) Komise právě v tomto rámci vyzvala v rozhodnutí o prodloužení řízení francouzské orgány, příjemce podpory i další zúčastněnou stranu, aby předložily své připomínky k uplatnění zásady oprávněné důvěry a zásady právní jistoty v daném případě nebo jakékoli jiné zásady, která by mohla přimět Komisi, aby nevyžadovala vrácení podpory.
- (158) Komise bere na vědomí, že francouzské orgány ve svých připomínkách mají za to, že existovaly mimořádné okolnosti umožňující omezení povinnosti vrátit podpory. SIDE naopak usoudila, že takové mimořádné okolnosti nenastaly.
- (159) Komise v tomto ohledu připomíná, že v rámci předběžných otázek položených Soudnímu dvoru ve výše uvedené věci CELF se odvolací soud v podstatě tázal, zda přijetí tří po sobě jdoucích rozhodnutí, kterými Komise prohlašuje podporu za slučitelnou s vnitřním trhem, která byla následně zrušena soudem Společenství, mohlo samo o sobě představovat mimořádnou okolnost, která by mohla odůvodnit omezení povinnosti příjemce vrátit tuto podporu.
- (160) Soudní dvůr ve výše uvedeném rozsudku ze dne 11. března 2010 nejprve odkázal na svůj rozsudek ze dne 12. února 2008, v jehož bodech 65 a následujících uvedl, že po zrušení příznivého rozhodnutí Komise nelze vyloučit možnost, že se příjemce neoprávněně poskytnutých podpor dovolá mimořádných okolností, které mohly oprávněně vzbudit jeho důvěru v jejich regularnost, a tudíž se vzepře jejich vrácení⁽²⁾.
- (161) Soudní dvůr v něm však rovněž uvedl, že oprávněná důvěra příjemce podpory se nemůže zrodit z příznivého rozhodnutí Komise, jednak když toto rozhodnutí bylo zpochybněno ve lhůtě pro podání opravného prostředku a poté zrušeno soudem Evropské unie, jednak dokud neuplyne lhůta pro odvolání, nebo dokud se v případě odvolání s konečnou platností nevysloví soud Evropské unie⁽³⁾.
- (162) Soudní dvůr v daném případě v rozsudku ze dne 11. března 2010 uvedl, že zrušení třetího příznivého rozhodnutí Komise rozsudkem Tribunálu ze dne 15. dubna 2008 samo o sobě nemůže vzbudit oprávněnou důvěru, ani nepředstavuje mimořádnou okolnost⁽⁴⁾.
- (163) Soudní dvůr dodal, že málo obvyklé trojí po sobě jdoucí zrušení a priori odráží složitost záležitosti, a místo aby budilo oprávněnou důvěru, spíše zvětšuje pochybnosti příjemce podpory, pokud se týká slučitelnosti sporné podpory. Připouští, že trojí po sobě jdoucí odvolání, jehož výsledkem bylo trojí zrušení, charakterizuje velmi vzácnou situaci, avšak soudí, že takové okolnosti jsou součástí normálního fungování soudního systému, který skýtá stranám, čelícím údajně důsledkům protiprávnosti podpory, možnost dovolávat se zrušení následných rozhodnutí, která považují za původce této situace.

⁽¹⁾ Věc C-368/04 *Transalpine Ölleitung in Österreich*, Sb. rozh. 2006, s. I-09957, bod 34.

⁽²⁾ Body 42 a následující.

⁽³⁾ Body 66 až 68.

⁽⁴⁾ Body 50 a následující.

- (164) Soudní dvůr mimo jiné v daném případě usoudil, že výskyt mimořádné okolnosti nelze dále brát v úvahu s ohledem na zásadu právní jistoty⁽¹⁾. Dokud totiž Komise nepřijala rozhodnutí o schválení a dokud nevypršela lhůta pro odvolání proti takovému rozhodnutí, příjemce nemá jistotu ohledně zákonnosti, takže se nelze dovolávat ani zásady ochrany oprávněné důvěry ani zásady právní jistoty.
- (165) Kromě toho, jak Soudní dvůr uvedl v rozsudku ze dne 11. března 2010⁽²⁾, výskyt mimořádné okolnosti nelze dále brát v úvahu s ohledem na zásadu přiměřenosti. Zrušení protiprávní podpory cestou vrácení je totiž logickým důsledkem zjištění její protiprávnosti, takže vrácení této podpory s cílem obnovení dřívějšího stavu nelze v zásadě považovat za nepřiměřené opatření ve srovnání s cíli ustanovení Smlouvy v oblasti státních podpor.
- (166) Soudní dvůr tudíž došel k závěru, že přijetí tří po sobě jdoucích rozhodnutí, kterými Komise prohlašuje podporu za slučitelnou se společným trhem a která byla následně zrušena soudem Společenství, nemůže samo o sobě představovat výjimečnou okolnost, která by mohla odůvodnit omezení povinnosti příjemce navrátit tuto protiprávní a neslučitelnou podporu.
- (167) Komise vzhledem k předchozímu a bez jakýchkoli dalších podkladů, které by představovaly mimořádnou okolnost, tudíž soudí, že v daném případě nenastaly mimořádné okolnosti, které by mohly omezit povinnost CELF vrátit dotyčné podpory (s výjimkou částek vyplacených v letech 1980 a 1981, jak je vysvětleno výše).
- (168) Francouzské orgány tudíž podle článku 14 nařízení (ES) č. 659/1999 musí od CELF získat zpět částku podpor, které mu byly vyplaceny z titulu programu „malých objednávek“ v průběhu let 1982 až 2001.
- (169) Podle toho, co vyplývá z tabulky⁽³⁾, celková částka podpory, která má být od CELF získána zpět a která byla přijata v průběhu let 1982 až 2001, činí 4 631 401 EUR, k nimž je třeba připočítat úroky.
- (170) Podle čl. 14 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 podpora, která má být navracena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.
- (171) Z rozsudku Soudního dvora ze dne 12. října 2000 ve věci *Magefesa*⁽⁴⁾ však vyplývá, že je-li podnik v konkursu a stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, úroky z podpor protiprávně získaných před tímto ohlášením splatné po ohlášení úpadku podniku nejsou dlužné.
- (172) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že francouzské orgány ve své zprávě zaslané dne 27. ledna 2010 informovaly Komisi o situaci, v níž se v současnosti CELF nachází.
- (173) S ohledem na finanční situaci CELF byla CELF přiznána dne 25. února 2009 ochrana před věřiteli. Byl jmenován správce konkurzní podstaty.
- (174) Francouzský stát z titulu sporu ohledně státních podpor přihlásil následující pohledávky: 11 885 785,02 EUR (z titulu platby úroků podle výše uvedeného rozhodnutí Rady státu ze dne 19. prosince 2008) a 4 814 339,90 EUR (z titulu případného vrácení jistiny podpory přijaté v průběhu let 1980–2001).
- (175) Francouzské orgány uvedly, že ze soupisu pohledávek vyplývá, že sporné pohledávky činí 17 045 039,50 EUR z celkových přihlášených pasiv 21 254 232,29 EUR.
- (176) Když správce konkurzní podstaty zjistil, že vyrovnání je zjevně nemožné, požádal o změnu ochrany před věřiteli na soudní likvidaci, zejména z důvodu státem přihlášených pohledávek.
- (177) Obchodní soud v Paříži rozsudkem ze dne 9. září 2009 po zjištění, že výše pasiv vylučuje další pokračování v činnosti, rozhodl o nařízení soudní likvidace a určil likvidátora. Tribunál stanovil dvouletou lhůtu, po jejímž uplynutí bude prověřeno ukončení soudní likvidace. Francouzské orgány uvedly, že stávající a/nebo budoucí spory by však mohly odůvodnit prodloužení termínu ukončení soudní likvidace.

⁽¹⁾ Bod 53.⁽²⁾ Bod 54.⁽³⁾ Viz tabulka v 60. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí.⁽⁴⁾ Věc C-480/98, *Komise v. Španělsko*, „*Magefesa*“, Sb. rozh. 2000, s. I-08717.

(178) Francouzské orgány uvedly, že všichni zaměstnanci CELF byli propuštěni a že kancelář likvidátora byla zavřena dne 31. prosince 2009. Probíhají pouze úkony, které směřují k vymáhání dosud dlužných pohledávek od klientů.

(179) Francouzské orgány v elektronické korespondenci ze dne 9. března 2010 uvedly, že při likvidačním řízení s CELF byla dodržena obvyklá pravidla likvidačního řízení týkajícího se podniků.

(180) Podle informací, které francouzské orgány Komisi sdělily, CELF již nevykonává žádnou hospodářskou činnost.

(181) Francouzské orgány musí tudíž vzhledem k probíhající likvidaci CELF dbát v rámci své povinnosti vymáhat navrácení protiprávní podpory zvláště na dodržení judikatury platné v případě likvidace podniku, který je příjemcem podpory⁽¹⁾. To předpokládá zvláště, že aktiva CELF budou prodána za tržní cenu, že stát zanese své pohledávky týkající se vymáhání neslučitelné protiprávní podpory do pasiv podniku v likvidaci a plně uplatní svá věřitelská práva ve všech fázích řízení až do ukončení likvidace.

(182) Pokud se týká výpočtu úroků, je třeba poznamenat, že ve francouzském právu článek L 622–28 Obchodního zákoníku stanoví, že „rozsudkem o zahájení [řízení o ochraně před věřiteli] se zastavuje nabíhání zákonných a obvyklých úroků, jakož i všech úroků z prodlení a přírůžek.“

(183) V této věci tudíž z částek vyplacených CELF nabíhají úroky počínaje dnem, kdy jí byly dány k dispozici až do dne 25. února 2009, což je datum rozsudku Obchodního soudu v Paříži o zahájení řízení o ochraně před věřiteli, které bylo poté rozsudkem ze dne 9. září 2009 změněno na soudní likvidaci.

7. ZÁVĚR

(184) Komise konstatuje, že Francie protiprávně poskytla podporu ve prospěch CELF, čímž porušila ustanovení čl. 108 odst. 3 SFEU.

⁽¹⁾ Viz body 63 a následující sdělení Komise – Cesta k účinnému provádění rozhodnutí Komise, jimiž se členským státům nařizuje zajistit navrácení protiprávní a neslučitelné podpory (Úř. věst. C 272, 15.11.2007, s. 4).

(185) Tato podpora je neslučitelná s vnitřním trhem a francouzské orgány ji musí získat zpět, s výjimkou částek vyplacených v letech 1980 a 1981, na něž se vztahuje promlčení.

(186) Francouzské orgány tudíž musí od CELF získat zpět částku 4 631 401 EUR, k níž je třeba přičíst úroky za každou z podpor vyplacených každoročně počínaje rokem 1982. Z částek, které mají být vráceny, nabíhají úroky počínaje dnem, kdy byly dány k dispozici příjemci, až do dne 25. února 2009, což je datum rozsudku Obchodního soudu v Paříži o zahájení řízení o ochraně před věřiteli.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Protiprávní státní podpora, poskytnutá Francií ve prospěch Družstva pro vývoz francouzských knih (CELF) v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, je neslučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Francie je povinna získat zpět částku 4 631 401 EUR odpovídající částkám, které CELF přijalo v průběhu let 1982 až 2001 z titulu podpory uvedené v článku 1.

2. Z částek, které mají být vráceny, nabíhají úroky počínaje dnem, kdy byly dány k dispozici příjemci, až do dne 25. února 2009, což je datum rozsudku Obchodního soudu v Paříži o zahájení řízení o ochraně před věřiteli.

3. Úroky jsou vypočteny na složeném základě podle kapitoly V nařízení (ES) č. 794/2004.

Článek 3

1. Navrácení podpory uvedené v článku 2 nabývá okamžité účinnosti.

2. Francie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců od data jeho oznámení.

Článek 4

1. Francie ve lhůtě dvou měsíců od data oznámení tohoto rozhodnutí poskytne následující informace:

a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má od příjemce získat zpět;

b) podrobný popis přijatých a plánovaných opatření za účelem plnění tohoto rozhodnutí;

rozhodnutí. Poskytně rovněž podrobné informace týkající se částky podpory a úroků již získané od příjemce zpět.

c) dokumenty prokazující, že příjemce byl k navrácení podpory úředně vyzván.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 14. prosince 2010.

2. Francie bude Komisi informovat o průběhu vnitrostátních opatření přijatých k provádění tohoto rozhodnutí až do úplného navrácení podpory uvedené v článku 2. Poskytně okamžitě a na první požádání Komise veškeré informace o přijatých a plánovaných opatřeních za účelem plnění tohoto

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. března 2011,

kterým se provádí směrnice Rady 2002/55/ES, pokud jde o podmínky, za nichž lze povolit uvádění na trh malých balení směsí standardního osiva různých odrůd zeleniny stejného druhu

(oznámeno pod číslem K(2011) 1760)

(Text s významem pro EHP)

(2011/180/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

Článek 2

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

Malá balení uvedená v článku 1 mohou obsahovat osivo o maximální čisté hmotnosti stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. g) směrnice 2002/55/ES.

s ohledem na směrnici Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh ⁽¹⁾, a zejména čl. 26 odst. 3 uvedené směrnice,

Článek 3

vzhledem k těmto důvodům:

Členské státy zajistí, aby malá balení uvedená v článku 1 byla opatřena náveskou dodavatele nebo tištěným či orazítkovaným nápisem.

(1) Některé členské státy informovaly Komisi, že na trhu existuje poptávka po malých baleních směsí osiva zeleninových odrůd stejného druhu. Proto je zapotřebí stanovit podrobné požadavky týkající se těchto malých balení.

Tato náveska nebo nápis musí obsahovat tyto informace:

(2) S ohledem na poptávku v dotčených členských státech by se toto rozhodnutí mělo vztahovat na všechny druhy spadající do oblasti působnosti směrnice 2002/55/ES. Maximální velikost těchto malých balení by měla být vyjádřena jako maximální čistá hmotnost obsaženého osiva v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 odst. 1 písm. g) směrnice 2002/55/ES.

- a) slova „pravidla a normy EU“;
- b) název a adresu nebo identifikační značku osoby odpovědné za připevnění návesky;
- c) rok uzavření vyjádřený slovy: „uzavřeno v roce... [rok]“, nebo rok posledního odběru vzorků pro účely poslední zkoušky klíčivosti vyjádřený slovy: „odběr vzorků uskutečněn v roce... [rok]“; lze připojit poznámku „spotřebujte do... [datum]“;

(3) Měla by být stanovena podrobná pravidla pro označování těchto malých balení v zájmu zajištění výsledovatelnosti a poskytnutí odpovídajících informací spotřebitelům.

d) slova „směs odrůd... [název druhu]“;

(4) Členské státy by měly do konce roku 2012 informovat Komisi o provádění tohoto rozhodnutí, aby mohla Komise posoudit účinnost tohoto rozhodnutí a určit, kterými případnými aspekty bude třeba se dále zabývat.

e) název odrůd;

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví,

- f) poměr jednotlivých odrůd vyjádřený jako čistá hmotnost nebo počet semen;
- g) číslo partie přidělené osobou odpovědnou za připevnění návesek;
- h) čistou nebo hrubou hmotnost nebo počet semen;

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

i) druh chemického ošetření nebo přídatných látek a přibližný poměr mezi hmotností klubiček nebo čistých semen a celkovou hmotností, pokud je vyznačena hmotnost a použijí se granulované pesticidy, granulovací látky nebo jiné tuhé přídatné látky.

Článek 1

Členské státy mohou povolit svým producentům, aby uváděli na trh malá balení směsí standardního osiva druhů uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2002/55/ES. Tato malá balení mohou obsahovat pouze různé odrůdy téhož druhu.

Článek 4

Členské státy informují Komisi o uplatňování tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2012.

(¹) Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 23. března 2011.

Za Komisi
John DALLI
člen Komise

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ STÁLÉHO VÝBORU ČLENSKÝCH STÁTŮ ESVO

č. 5/2010/SC

ze dne 9. prosince 2010,

kterým se mění rozhodnutí Stálého výboru č. 4/2004/SC o zřízení Výboru pro finanční mechanismus

STÁLÝ VÝBOR ČLENSKÝCH STÁTŮ ESVO,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ve znění Protokolu o úpravě Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „dohoda o EHP“),

s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií, Islandem, Lichtenštejnským knížectvím a Norským královstvím o finančním mechanismu EHP na období 2009–2014,

s ohledem na Protokol 38b o finančním mechanismu EHP vložený do Dohody o EHP výše uvedené Dohodou mezi Evropskou unií, Islandem, Lichtenštejnským knížectvím a Norským královstvím o finančním mechanismu EHP na období 2009–2014,

s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií a Norským královstvím o norském finančním mechanismu na období 2009–2014,

s ohledem na rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 4/2004/SC ze dne 3. června 2004 o zřízení Výboru pro finanční mechanismus ⁽¹⁾,

s ohledem na rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 1/2010/SC ze dne 28. ledna 2010 o zřízení Prozatímního výboru pro finanční mechanismus EHP 2009–2014 ⁽²⁾,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

V článku 1 rozhodnutí č. 4/2004/SC se druhá věta odstavce 1 nahrazuje slovy:

„Výbor bude spravovat finanční mechanismus EHP na období 2004–2009 a finanční mechanismus EHP na období 2009–2014.“

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem vstupu v platnost právního aktu, kterým se zřizuje finanční mechanismus EHP na období 2009–2014, nebo dnem počátku jeho prozatímního uplatňování.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP *Úředního věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 9. prosince 2010.

Za Stálý výbor

předseda

Stefán Haukur JÓHANNESSON

generální tajemník

Kåre BRYN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 23.2.2006, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. L 53, 4.3.2010, s. 19.

ROZHODNUTÍ STÁLÉHO VÝBORU ČLENSKÝCH STÁTŮ ESVO

č. 6/2010/SC

ze dne 9. prosince 2010,

kterým se rozšiřují úkoly Úřadu pro finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus

STÁLÝ VÝBOR ČLENSKÝCH STÁTŮ ESVO,

ROZHODL TAKTO:

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, ve znění protokolu o úpravě Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „dohoda o EHP“),

s ohledem na rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 1/2004/SC ze dne 5. února 2004, kterým se zřizuje Úřad pro finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus,

s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií, Islandem, Lichtenštejnským knížectvím a Norským královstvím o finančním mechanismu EHP na období 2009–2014,

s ohledem na Protokol 38b o finančním mechanismu EHP vložený do Dohody o EHP výše uvedenou Dohodou mezi Evropskou unií, Islandem, Lichtenštejnským knížectvím a Norským královstvím o finančním mechanismu EHP na období 2009–2014,

s ohledem na Dohodu mezi Evropskou unií a Norským královstvím o norském finančním mechanismu na období 2009–2014,

připomínající, že čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Stálého výboru členských států ESVO č. 1/2004/SC Úřad pro finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus pouze pověřuje správou finančních mechanismů na období 2004–2009,

s přihlédnutím k tomu, že je třeba, aby sekretariát spravoval finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus na období 2009–2014,

Článek 1

1. Úřad pro finanční mechanismus EHP a norský finanční mechanismus zřízený rozhodnutím Stálého výboru č. 1/2004/SC je dodatečně pověřen úkolem sloužit jako sekretariát, a napomáhat tak v oblasti řízení finančního mechanismu EHP na období 2009–2014 a norského finančního mechanismu na období 2009–2014.

2. Pokud jde o finanční mechanismus EHP na období 2009–2014, úřad podává zprávy Výboru pro finanční mechanismus EHP.

3. Pokud jde o norský finanční mechanismus na období 2009–2014, úřad podává zprávy norskému ministerstvu zahraničních věcí.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem vstupu v platnost právního aktu, kterým se zřizuje finanční mechanismus EHP na období 2009–2014, nebo dnem počátku jeho prozatímního uplatňování.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v oddíle EHP a v dodatku EHP Úředního věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 9. prosince 2010.

Za Stálý výbor

předseda

Stefán Haukur JÓHANNESON

generální tajemník

Kåre BRYN

IV

(Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu)

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 290/09/KOL

ze dne 1. července 2009

o podpoře poskytnuté v oblasti vzdělávání pilotů aerolinií v kraji Troms

(Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,

POTÉ, CO VYZVAL zúčastněné strany k podání připomínek ⁽⁷⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 této dohody,

I. SKUTEČNOSTI

1. Postup

S OHLEDEM na čl. 1 odst. 2 části I a čl. 7 odst. 2 a 5 a články 13 a 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru,

Dopisem ze dne 17. března 2006 podala společnost North European Aviation Resources AS (dále jen „NEAR“ nebo „stěžovatel“) stížnost týkající se poskytnutí podpory společnosti Norwegian Aviation College (dále jen „NAC“) prostřednictvím revidovaného státního rozpočtu. Kontrolní úřad dopis obdržel a zaevidoval dne 20. března 2006 (dokument č. 366921). Dopisem ze dne 25. srpna 2006, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dne 28. srpna 2006 (dokument č. 385471), rozšířila společnost NEAR svou stížnost na různé peněžní prostředky, které společnosti NAC poskytl kraj Troms a obec Målselv.

S OHLEDEM na pokyny Kontrolního úřadu pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP ⁽⁴⁾, a zejména kapitoly týkající se vyrovnávací platby za závazek veřejné služby a státních záruk,

Dopisy ze dne 11. dubna 2006 (dokument č. 369763) a 7. září 2006 (dokument č. 385794) Kontrolní úřad norské orgány informoval o stížnosti a jejím rozšíření a současně je vyzval, aby předložily své připomínky.

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽⁵⁾,

S OHLEDEM na rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 389/06/KOL ze dne 13. prosince 2006 o zahájení řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽⁶⁾,

Po přezkoumání těchto připomínek Kontrolní úřad dopisem ze dne 13. prosince 2006 (dokument č. 401508) norské orgány informoval, že se s ohledem na podporu poskytnutou v oblasti vzdělávání pilotů aerolinií v kraji Troms rozhodl zahájit řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽⁸⁾. Norská vláda byla vyzvána, aby se k tomuto rozhodnutí vyjádřila. Dopisem ze dne 15. února 2007, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dne 19. února 2007 (dokument č. 410248), předložily norské orgány své připomínky.

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen *Úř. věst.*) L 231, 3.9.1994, s. 1, a v dodatku EHP č. 32, 3.9.1994. Tyto pokyny byly naposledy pozměněny dne 25. dubna 2007. Dále jen „pokyny pro státní podporu“.

⁽⁵⁾ *Úř. věst.* L 139, 25.5.2006, s. 37 a dodatek EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dále jen „rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení“.

⁽⁷⁾ *Úř. věst.* C 77, 5.4.2007, s. 35 a dodatek EHP č. 17, 5.4.2007, s. 16.

⁽⁸⁾ Pokud jde o podrobnější informace o korespondenci mezi norskými orgány a Kontrolním úřadem, odkazuje se na rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

Rozhodnutí č. 389/06/KOL o zahájení formálního vyšetřovacího řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a jeho dodatku EHP. Kontrolní úřad vyzval zúčastněné strany, aby podaly své připomínky⁽⁹⁾.

Kontrolní úřad obdržel od zúčastněných stran dva soubory připomínek. Dopisem ze dne 10. října 2007 (dokument č. 446322) předložil Kontrolní úřad tyto připomínky norským orgánům a poskytl jim možnost se k nim vyjádřit. Dopisem ze dne 13. listopadu 2007 (dokument č. 451773) předložily norské orgány své připomínky.

2. Popis navrhovaného opatření

2.1 Posuzovaná opatření

a) Grant ve prospěch společnosti NAC

Podle norské vlády Parlament rozhodl o grantu ve výši 4,5 milionu NOK určeném na „vzdělávání pilotů aerolinií v Tromsø/Bardufoss“ v červnu 2005. Ministerstvo školství a výzkumu přidělilo dne 8. července 2005 tento grant přímo společnosti NAC.

Další částka ve výši 4,5 milionu NOK byla připsána do státního rozpočtu na rok 2006 a byla uvedena znovu v návrhu rozpočtu na rok 2007. Podle norské vlády však byl Parlament informován o stížnosti a poskytování dalších částek společnosti NAC bylo pozastaveno až do vyřešení této záležitosti.

b) Financování projektu pro nadaci Norsk Luftfartshøgskole

Kraj Troms potvrdil, že rozhodnutím ze dne 6. července 2006 schválil financování projektu ve výši 1,9 milionu NOK pro nadaci Norsk Luftfartshøgskole (dále jen „NLH“), což je subjekt, který norské orgány popsaly jako neziskovou nadaci založenou s cílem usnadnit vzdělávání pilotů na severu Norska.

c) Půjčka pro společnost NAC poskytnutá krajem Troms a její následné prominutí

Podle kraje Troms byla v roce 1999 poskytnuta společnosti NAC půjčka ve výši 400 000 NOK v souladu s regionálním režimem půjček, který byl oznámen Kontrolnímu úřadu a ten jej schválil. Původní půjčka předpokládala splacení za převládajících úrokových sazeb po počátečním tříletém období. Po prodloužení lhůty pro splacení půjčky schválil kraj Troms rozhodnutím ze dne 6. července 2006 prominutí půjčky pod podmínkou, že se na restrukturalizaci dluhů společnosti NAC budou podílet všichni ostatní věřitelé.

d) Úvěrová záruka

Kraj Troms potvrdil, že se v období od 1. září 2002 do 1. září 2012 zaručil za částku ve výši 500 000 NOK dluhu společnosti NAC, aniž by od společnosti NAC požadoval uhrazení poplatku za záruku.

e) Půjčka pro nadaci NLH poskytnutá obcí Målselv

Obec Målselv uvedla, že rozhodnutím ze dne 19. července 2006 poskytla společnosti NAC podřízenou půjčku ve výši 1,3 milionu NOK s úrokovou sazbou ve výši 8,5 % ročně, přičemž celá částka a splatné úroky měly být zaplacený nejpozději do konce roku 2007. Rozhodnutím ze dne 24. dubna 2008 prodloužila obec Målselv lhůtu pro splacení do dne 31. prosince 2008. Norské orgány potvrdily, že půjčka byla určena pro nadaci NLH a byla jí vyplacena.

2.2 Cíl posuzovaných opatření

a) Grant

Podle norské vlády se v posledních letech snížila schopnost Air Force školit piloty pro službu mimo ozbrojené síly a finanční podpora pro vzdělávání pilotů aerolinií, kterou poskytovala společnost SAS. Napadené financování lze považovat za důsledek těchto změn. Grant lze použít pouze k zajištění stávajícího vzdělávání pilotů u společnosti NAC, přičemž snahou je zachovat stávající kapacity pro vzdělávání pilotů aerolinií v Norsku a zamezit krizi při náboru pilotů.

b) Financování projektu pro nadaci NLH

Podle kraje Troms bylo cílem financování projektu zajistit rozvoj a posílení stávajících kvalifikací v oblasti letectví v tomto regionu.

c) Půjčka pro společnost NAC poskytnutá krajem Troms a její následné prominutí

Podle kraje Troms měla finanční situace společnosti NAC za následek, že bylo nutno schválit prodloužení lhůty pro splacení půjčky a nakonec ji zcela odepsat.

d) Úvěrová záruka

Záruka byla od vlastníků společnosti NAC požadována v poměru k jejich vlastnickému podílu v souvislosti s úvěrem na financování leteckého simulátoru.

e) Půjčka pro nadaci NLH poskytnutá obcí Målselv

Nebyly uvedeny žádné cíle.

⁽⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 7.

2.3 Vnitrostátní právní základ opatření podpory

Přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK je poskytnut v rámci revidovaného státního rozpočtu na rok 2005 (Kap. 281, post 1). Tento rozpočet zahrnuje rovněž částku ve výši 574 000 NOK určenou k jiným účelům, jež nesouvisí s posuzovanými opatřeními.

Ostatní opatření jsou výsledkem rozhodnutí rady kraje Troms nebo výkonného výboru obce Målselv.

2.4 Příjemci podpory

Společnost NAC je společnost s ručením omezeným, která je v Norsku zaregistrována od roku 1993. Jejími vlastníky byly společnost SAS (60 %), nadace Norsk Luftfartshøgskole (29 %) a jiní menší akcionáři. V listopadu 2006 nadace NLH navýšila svůj podíl ve společnosti NAC na 95,65 %. Zbývající 4,35 % akcií vlastní společnost Hurtigruten AS.

Společnost NAC, která zajišťuje jediné vzdělávání pilotů aerolinií v Tromsø/Bardufoss, byla považována za jediného možného příjemce grantu poskytnutého Parlamentem.

Společnost NAC je rovněž zvláštním příjemcem (následně prominuté) půjčky a úvěrové záruky poskytnuté krajem Troms. Financování projektu poskytl kraj Troms nadaci Norsk Luftfartshøgskole a této nadaci poskytla půjčku rovněž obec Målselv.

Nadace Norsk Luftfartshøgskole je v Norsku zaregistrována od roku 1997. Jejími zakládajícími členy jsou Troms fylkeskommune, SAS Flight Academy a obce Bardu a Målselv. Zaregistrovaným účelem této neziskové nadace je pronájem nemovitostí a jejím udávaným cílem je usnadnění vzdělávání pilotů aerolinií na severu Norska, a to rozvojem, iniciováním a koordinováním nabízeného vzdělávání a zajištěním potřebných prostor.

3. Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení

V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení dospěl Kontrolní úřad k předběžnému závěru, že nelze vyloučit existenci státní podpory a že na základě dostupných informací přetrvávají pochybnosti, co se týká slučitelnosti této podpory s fungováním Dohody o EHP.

4. Připomínky norských orgánů k tomuto rozhodnutí

Norské orgány uvedly, že napadené financování nepředstavuje státní podporu, jelikož vzdělávání, které poskytuje společnost NAC, není hospodářskou činností, nemůže být proto posuzo-

váno podle článku 61 Dohody o EHP. Norské orgány rovněž tvrdily, že pokud by tato činnost spadala do oblasti působnosti uvedeného ustanovení, napadené financování by představovalo vyrovnávací platbu za poskytování služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Norské orgány uvádějí, že vzdělávání (ačkoliv nespadá do vnitrostátního vzdělávacího systému) lze považovat za neehospodářskou činnost. Obsah a standard kurzu, který nabízí společnost NAC, je stanoven veřejným aktem, norským zákonem o letectví. Mimoto se v současnosti přezkoumává možnost začlenění vzdělávání pilotů do vnitrostátního vzdělávacího systému. Norské orgány zjistily možný problém v souvislosti s náborem vzhledem k současné tendenci ukládat zátěž spojenou s náklady na vzdělávání na studenty (tradičně byly náklady rozděleny mezi letecké společnosti a studenty). Náklady na poskytování takového vzdělávání jsou vysoké, a i když vzdělávání zajišťují soukromé hospodářské subjekty, nezdá se, že by se jednalo o ziskovou hospodářskou činnost⁽¹⁰⁾. Norské orgány proto uvádějí, že v souladu s judikaturou ESD v případě napadeného financování stát pouze plní svou povinnost vůči obyvatelstvu v oblasti vzdělávání.

Alternativně norské orgány zastávají názor, že napadené financování je v případě, je-li přezkoumáno podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, v souladu s právními předpisy. Vyzdvihují volnost, kterou má stát při vymezení toho, co představuje „službu obecného hospodářského zájmu“, a tvrdí, že se tento pojem vztahuje na vzdělávání pilotů, které zajišťuje společnost NAC. V tomto ohledu zdůrazňují, že zvláštní vzdělávání, které poskytuje společnost NAC (jediný integrovaný program pro dopravní piloty aerolinií), v jehož rámci se výcvik uskutečňuje v Norsku, hraje úlohu při náboru pilotů pro práci na norském trhu. Podpora vzdělávání pilotů u společnosti NAC je proto záležitostí vnitrostátní politiky v oblasti vzdělávání, která je přímo spojena s dlouhodobým prospěchem pro veřejnost a nepředstavuje diskriminaci, jelikož v Norsku neexistují žádní jiní poskytovatelé integrovaného vzdělávání.

Norské orgány uvádějí, že první podmínky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, tj. pověření, je dosaženo prostřednictvím zvláštní rozpočtové položky na „vzdělávání dopravních pilotů aerolinií v kraji Troms/Bardufoss“ spolu s norským zákonem o letectví. Norské orgány tvrdí, že druhá podmínka zahrnuje ověření „zjevného omylu“ na rozdíl od „přiměřeného vztahu mezi cílem a použitými prostředky“. Norské orgány uvádějí, že se odchylka použije v případě, je-li to nezbytné k tomu, aby podnik plnil své úkoly za přijatelných finančních podmínek⁽¹¹⁾. Norské orgány vyloučí možnost nadměrné vyrovnávací platby a uvádějí, že přidělená částka ve výši 4,5 milionu NOK pokrývá pouze 20 % nákladů programu pro piloty aerolinií.

⁽¹⁰⁾ Zdá se, že norské orgány na podporu tohoto výroku odkazují na likvidační řízení zahájené správní radou společnosti NAC.

⁽¹¹⁾ Na podporu tohoto tvrzení je použita skutečnost, že se na společnost NAC v současnosti vztahuje úpadkové řízení.

Norské orgány upozorňují, že požadavek uvedený v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, a to aby obchod nebyl dotčen „v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran“, je méně přísný než kritérium dopadu na obchod pro účely zjištění existence podpory podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Norské orgány poukazují na porovnání, na něž odkazuje Soudní dvůr ve své judikatuře⁽¹²⁾, a domnívají se, že důkazní břemeno v této záležitosti nese Kontrolní úřad⁽¹³⁾.

Zvláštní připomínky kraje Troms

Kraj Troms zastává názor, že zajištění náležitého vzdělávání pilotů aerolinií je zásadním úkolem celostátního významu. Považuje svou účast, a to jak přímou (úvěrová záruka a prominutí půjčky), tak i nepřímou (jako vlastník nadace NLH), na finanční restrukturalizaci společnosti NAC za běžný tržní postup a zdůrazňuje, že jeho příspěvek vycházel z podmínky, že se na restrukturalizaci dluhů budou podílet ostatní věřitelé⁽¹⁴⁾.

Kraj Troms objasnil, že se záruka týká úvěru na financování leteckého simulátoru. Vlastníci společnosti NAC byli požádáni o záruku za úvěr, aby se zamezilo platbě předem. Záruka poskytnutá krajem Troms představuje 12,27 % částky úvěru. Region Troms zdůrazňuje povahu vztahu mezi společností NAC a krajem jako vztah mateřské a dceřiné společnosti. Tvrdí rovněž, že jakýkoli poplatek, pokud by byla požadován, by nepřekročil prahovou hodnotu pro podporu *de minimis*.

Zvláštní připomínky obce Målselv

Obec Målselv zdůrazňuje, že se finanční potíže společnosti NAC v době poskytnutí půjčky považovaly za dočasné a že se obec jako zúčastněná strana podílela na probíhajícím procesu refinancování. Obec uvádí, že pokud byla v době přijetí rozhodnutí o poskytnutí půjčky posouzena přiměřeně a objektivně, měl by Kontrolní úřad upustit od přezkoumání výše stanoveného úroku, ledaže se zdá, že neexistovaly objektivní důvody v dobré víře, aby bylo možno přiměřeně očekávat, že by soukromý investor půjčil peněžní prostředky za okolností daného případu.

5. Přípomínky předložené zúčastněnými třetími stranami

Dopisem ze dne 3. května 2007, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval téhož dne (dokument č. 420011), předložila společnost Rørosfly AS připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Tato společnost podpořila stěžovatele a zdůraznila konkurenční výhodu, kterou poskytuje státní podpora pouze jedné letecké škole.

⁽¹²⁾ Věc 202/88 Komise v. Francie (telekomunikační koncová zařízení), Sb. rozh. 1991, s. I-1223, bod 12.

⁽¹³⁾ Norské orgány k doložení tohoto tvrzení odkazují na věc C-159/94 Komise v. Francie, Sb. rozh. 1997, s. I-5815, body 112 a 113.

⁽¹⁴⁾ Kraj Troms předložil důkazy, že prominutí dluhu společnosti NAC schválily rovněž další dvě společnosti v soukromém vlastnictví s nesplacenými půjčkami ve výši vždy 200 000 NOK jako součást restrukturalizace.

Stěžovatel předložil připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení dopisem ze dne 4. května 2007, který Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval téhož dne (dokument č. 420422). Na úvod stěžovatel vyvrací popis systému vzdělávání pilotů, který poskytly norské orgány, a tvrdí, že on i společnost NAC mají stejnou licenci (kterou udělil norský úřad pro civilní letectví) a že obě společnosti poskytují v Norsku integrované vzdělávání pro dopravní piloty aerolinií⁽¹⁵⁾.

S odkazem na tvrzení, že společnost NAC nevykonává hospodářskou činnost, stěžovatel připomíná šíří pojmu „podnik“ a uvádí, že kritériem je to, zda se subjekt podílí na činnosti, která představuje hospodářskou činnost a zahrnuje nabízení zboží nebo služeb na trhu, kterou by alespoň v zásadě mohl vykonávat soukromý podnik za účelem dosažení zisku⁽¹⁶⁾. Podle názoru stěžovatele společnost NAC vykonává typickou obchodní činnost za zjevným hospodářským účelem. K doložení tohoto názoru stěžovatel odkazuje na rozsáhlou reklamu společnosti NAC jako na typický znak účastníků trhu. K doložení konkurenčního vztahu mezi jednotlivými leteckými školami společnost NEAR rovněž odkazuje na nárůst počtu přijatých studentů od likvidace společnosti NAC.

Co se týká použití čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, stěžovatel zpochybňuje přesný obsah služby obecného hospodářského zájmu, jehož se dovolávají norské orgány. Všechny letecké školy v Norsku musí dodržovat stejná vnitrostátní a mezinárodní pravidla. Za službu obecného hospodářského zájmu proto nelze považovat činnosti celé společnosti NAC; společnost NAC musí v porovnání s ostatními školami poskytovat něco „navíc“. Stěžovatel poukazuje na zajištění celého výcviku v Norsku jako na jediný „dodatečný“ prvek nabízený společností NAC. Ačkoliv charakteristickým znakem služby obecného hospodářského zájmu je to, že nebude poskytována bez zásahu státu, přesto společnost NEAR poskytuje integrované vzdělávání pilotů s výcvikem výhradně v Norsku (za nižší cenu, než za jakou toto vzdělávání nabízí společnost NAC). Stěžovatel proto vyzovuje závěr, že hodnocení dotčené služby jako služby obecného hospodářského zájmu představuje zjevný omyl. Stěžovatel každopádně tvrdí, že nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Stěžovatel zpochybňuje tvrzení norských orgánů, že se pověření úředním aktem uskutečnilo prostřednictvím norského zákona o letectví a položky v rozpočtu. S odkazem na pokyny ke státní podpoře v podobě vyrovnávacích plateb za závazek veřejné služby nejsou mimoto v žádném úředním aktu stanoveny ani přesná povaha služby obecného hospodářského zájmu, ani parametry pro výpočet, kontrolu a přezkoumání vyrovnávací platby. V tomto

⁽¹⁵⁾ Stěžovatel podotýká, že studentům společnosti NEAR je nabídnuta možnost uskutečnit celý výcvik v Norsku, většina se však rozhodne využít možnosti, jež jsou nabízeny v zahraničí. Rozdíl spočívá v tom, že společnost NAC tyto zahraniční stáže nenabízí, a tudíž všichni studenti absolvují výcvik pouze v Norsku.

⁽¹⁶⁾ Stěžovatel v tomto ohledu odkazuje na věci C-41/90 Höfner, Sb. rozh. 1991, s. I-1979 a C-244/94 Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Sb. rozh. 1995, s. I-4013. Na druhou stranu se čistě společenská funkce subjektu ve věci C-159/91 Poucet et Pistre, Sb. rozh. 1993, s. I-637 uvádí jako příklad jiného hodnocení subjektu než podnik.

ohledu stěžovatel podotýká, že norské orgány nedoložily náklady spojené se službou obecného hospodářského zájmu (tj. náklady spojené s možnou „povinností“ poskytovat veškerý letecký výcvik v Norsku). Stěžovatel ve skutečnosti uvádí, že by stejně vzdělávání mohla poskytovat společnost NEAR za nižší cenu⁽¹⁷⁾.

Stěžovatel se vyjadřuje rovněž k zásadě „investora v tržním hospodářství“. Uvedl, že společnost NAC byla ve finančních potížích přinejmenším od té doby, co se společnost SAS v roce 2005 rozhodla ukončit svou podporu, a že v době „investic“ norské orgány neměly žádný důvod očekávat přiměřený výnos z vloženého kapitálu. S ohledem na skutečnost, že norské orgány měly vlastnický podíl ve společnosti NAC, stěžovatel odkazuje na judikaturu ESD a uvádí, že v rozporu s judikaturou se „investice“ neuskutečnily abstraktním způsobem, nýbrž že roli hrály sociální, regionální a odvětvové aspekty. Stěžovatel zejména uvádí, že nadaci Norsk Luftfartshøgskole je nutno považovat za podnik ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP a že grant ve výši 1,9 milionu NOK udělený tomuto subjektu představuje hospodářskou výhodu, která může narušit hospodářskou soutěž. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o neziskovou nadaci, lze stěžít tvrdit, že investice splňují zásadu investora v tržním hospodářství. Stěžovatel znovu opakuje výše uvedené body a vyvozuje závěr, že nadace Norsk Luftfartshøgskole není pověřena závazkem veřejné služby podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP a že poskytnutá částka nemá žádnou spojitost s náklady na údajnou službu obecného hospodářského zájmu.

Stěžovatel z připomínek norských orgánů k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyvozuje rovněž další dva možné prvky podpory: nadace NLH po určitou dobu zprostita společnost NAC povinností týkajících se nájemného za ubytovnu pro studenty a snížila výši plateb s ohledem na pronájem hangáru a administrativních budov. Stěžovatel se domnívá, že se tato opatření nemohla uskutečnit v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství, představují tudíž státní podporu, kterou společnost NAC poskytla nadace NLH.

Co se týká prominutí půjčky⁽¹⁸⁾, stěžovatel tvrdí, že nepostačuje prokázat, že prominutí půjčky schválili rovněž soukromí investoři, a nadále trvá na svém tvrzení, že prominutí půjčky představuje státní podporu, která není v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Stěžovatel zejména uvádí, že kraj nepředložil žádné důkazy dokládající plán restrukturalizace, který by vedl k přiměřené návratnosti investic.

⁽¹⁷⁾ Na základě odhadovaných nákladů na vzdělávání jednoho studenta u společnosti NAC ve výši 937 500 NOK stěžovatel tvrdí, že vyrovnávací platba pro společnost NAC je nadměrná, přičemž náklady na vzdělávání u společnosti NEAR a výhradně v Norsku činí 512 000 NOK.

⁽¹⁸⁾ Stěžovatel podotýká, že kraj nepředložil žádné připomínky k původnímu poskytnutí půjčky ani k odložení jejího splacení v roce 2003. Trvá na svém tvrzení, že tyto prvky rovněž představují státní podporu.

S ohledem na úvěrovou záruku stěžovatel zpochybňuje tvrzení norských orgánů, že mateřské společnosti obvykle dceřiným společenstvem neúčtují poplatky za záruky za úvěr, a na podporu svého tvrzení, že opak je pravdou, odkazuje na §§ 3-8 a 3-9 norského zákona o letectví týkající se společností s ručením omezeným.

Co se týká úrokové sazby ve výši 8,5 %, která je účtována za půjčku poskytnutou obcí Målselv, stěžovatel opakuje úvahy, na nichž je založena zásada investora v tržním hospodářství, a vyvozuje závěr, že vzhledem k finanční situaci společnosti NAC neodráží úroková sazba riziko spojené s touto půjčkou a měla by být považována za grant/dotaci, kterou by soukromý investor neposkytl.

6. Připomínky norských orgánů k těmto tvrzením

Norské orgány reagovaly na připomínky společnosti Rørosfly a stěžovatele a zdůraznily za prvé, že společnost NAC již jako právní subjekt neexistuje, a za druhé, vzhledem k tomu, že společnost NEAR nepodporuje aktivně studenty, aby absolvovali celý výcvik v Norsku, byla podpora společnosti NAC považována za nejlepší způsob, jak přispět k vzdělávání v oblasti letectví v Norsku.

II. POSOUZENÍ

1. Působnost tohoto rozhodnutí

Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení norské orgány popsaly vztah mezi nadací NLH a společností NAC a uvedly, že vzhledem k finančním potížím společnosti NAC ji nadace NLH dočasně zprostita povinností týkajících se nájemného za ubytovnu, kterou pronajala společnosti NAC, a snížila platby za pronájem hangáru a administrativních budov.

Stěžovatel poukazuje na tato opatření jako na dva další případy podpory pro společnost NAC, zatímco norské orgány trvají na tom, že toto opatření bylo za daných okolností běžné. Tato opatření nebyla součástí rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

Na základě informací předložených norskými orgány ohledně příjemce půjčky poskytnuté obcí Målselv toto opatření neodpovídá popisu uvedenému v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Norské orgány rovněž potvrdily, že půjčka i financování projektu poskytnuté nadaci NLH krajem Troms byly převedeny na společnost NAC „za služby nezbytné k provedení rozvojového projektu“. Tento převod finančních prostředků nebyl v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení rovněž zmíněn.

S ohledem na změnu příjemce půjčky poskytnuté obcí Målselv se Kontrolní úřad domnívá, že napadené opatření (finanční prostředky poskytnuté obcí za zvýhodněnou sazbu) je identifikovatelné s opatřením popsáním v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, posoudí proto toto opatření ve vztahu k novému příjemci namísto společnosti NAC. Co se však týká ostatních uvedených bodů, Kontrolnímu úřadu se nezdá být zřejmé, že nelze vznést pochybnosti, co se týká slučitelnosti těchto různých opatření s pravidly státní podpory. S ohledem na tato opatření proto nemůže vyvodit závěr a tato opatření nebudou v tomto rozhodnutí dále posuzována. Toto rozhodnutí se proto vztahuje pouze na opatření popsaná v oddíle I bodu 2.1 písm. a) až e).

2. Existence státní podpory ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP uvádí:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby a pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

Před postupným přezkoumáním těchto kritérií je nutno učinit předběžnou poznámku týkající se povahy činnosti vykonávané společností NAC, a to poskytování vzdělávání pilotů aerolinií.

Zdá se, že pro poskytování těchto služeb existuje konkurenční trh a náklady na ně nejsou nepodstatné. Skutečnost, že dotyčná služba představuje aspekt vzdělávání, sama o sobě nemění hospodářskou povahu činnosti. Zdá se naopak, že judikatura, na niž se odvolává norská vláda, podporuje názor, že ačkoliv kurzy poskytované v rámci vnitrostátního vzdělávacího systému nepředstavují služby ve smyslu článku 50 Smlouvy o ES⁽¹⁹⁾, kurzy, které jsou v podstatě financovány ze soukromých finančních prostředků, zejména studenty nebo jejich rodiči, spadají do oblasti působnosti uvedeného článku⁽²⁰⁾. Toto odůvodnění, které se týká pojmu „služba“ ve smyslu článku 49 Smlouvy o ES a článku 36 Dohody o EHP, lze převést do oblasti státní podpory a na otázku, zda je činnost hospodářská, a tudíž zda je vykonávána podnikem ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP⁽²¹⁾. Nebylo uvedeno a ani informace obsažené ve spisu nepodporují závěr, že kurz u společnosti NAC není v podstatě financován ze soukromých finančních prostředků. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že vzdělávání pilotů aerolinií poskytované společností NAC před jejím úpadkem představovalo hospodářskou činnost a že společnost NAC je podnikem pro účely článku 61 Dohody o EHP.

⁽¹⁹⁾ Článek 37 Dohody o EHP je vymezen totožnými pojmy.

⁽²⁰⁾ Viz věc C-109/92 Wirth, Sb. rozh. 1993, s. I-6447, body 14–17. Soudní dvůr ESVO nedávno tento názor potvrdil v rozsudku ve věci E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund ze dne 21. února 2008, dosud nezveřejněno, bod 80 a následující body.

⁽²¹⁾ Věc E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund, uvedeno výše, bod 80.

2.1 Přítomnost státních prostředků

Opatření podpory musí být poskytnuto státem nebo ze státních prostředků.

Napadené financování spočívá v přímém grantu poskytnutém v rámci revidovaného státního rozpočtu nebo z peněžních prostředků či výhod poskytnutých místními orgány. Je proto zřejmé, že veškeré napadené financování bylo uděleno státem nebo ze státních prostředků.

2.2 Zvýhodnění určitých podniků nebo určitých odvětví výroby

Opatření podpory musí za prvé poskytovat příjemcům podpory výhody, které je zprošťují nákladů, jež by jinak musely být hrazeny z jejich rozpočtů. Do posouzení podle čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP však spadají pouze převody prostředků, které zvýhodňují podniky. Před tím, než bude pozornost věnována konkrétním posuzovaným opatřením, je nutno nejprve uvážit, zda jsou příjemci finančních prostředků podniky ve smyslu zmíněného ustanovení.

Jak bylo uvedeno výše, společnost NAC je jednoznačně podnikem a skutečnost, že působí v oblasti vzdělávání, v daném případě tento závěr nemění.

Zdá se však, že nadace NLH nevykonává žádnou formu hospodářské činnosti, ke které se vztahují obdržené finanční prostředky. Podle ustálené judikatury je charakteristickým znakem hospodářské činnosti činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu⁽²²⁾. Kontrolnímu úřadu nebyly předloženy žádné informace, z nichž by vyplývalo, že usnadnění vzdělávání pilotů aerolinií na severu Norska lze vymezit těmito pojmy. V souladu s ustálenou judikaturou je nutno považovat za služby ve smyslu Dohody o EHP pouze služby, které jsou obvykle poskytovány za úplatu⁽²³⁾. Nadace NLH nejenže není za svou činnost placena, nýbrž finanční prostředky, které vyplácí v souladu se svým cílem usnadnit vzdělávání pilotů aerolinií na severu Norska, se více blíží společenským cílům stanoveným Soudním dvorem ESVO ve věci *Private Barnehagers*, v němž bylo rozhodnuto, že se norský stát nepodílí na ziskové činnosti, nýbrž plní své povinnosti vůči obyvatelstvu v sociální, kulturní a vzdělávací oblasti⁽²⁴⁾. Finanční prostředky poskytnuté nadaci NLH krajem Troms jsou spíše interním převodem zdrojů, tedy vyčleněním finančních prostředků k použití pro podporu vzdělávání pilotů aerolinií v zeměpisné oblasti, za níž je kraj odpovědný, a ne platbou za poskytnuté služby. Další vyplacení těchto finančních prostředků podnikům, jako je společnost NAC, podílejícím se

⁽²²⁾ Věc C-205/03 P FENIN, Sb. rozh. 2006, s. I-6295, bod 25.

⁽²³⁾ Věc E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund, uvedeno výše, bod 81.

⁽²⁴⁾ Věc E-5/07 Private Barnehagers Landsforbund, uvedeno výše, bod 83.

na hospodářské činnosti spočívající v poskytování vzdělávání pilotů aerolinií, může skutečně představovat státní podporu, jak však bylo uvedeno výše v oddíle II bodě 1, nespadá do oblasti působnosti tohoto rozhodnutí. Co se týká prvního vyplacení nadaci NLH, Kontrolní úřad vyvozuje závěr, že přinejmenším v době vyplacení nebylo možno samotnou nadaci NLH považovat za příjemce podpory, a obě opatření, s ohledem na něž byla nadace NLH příjemcem podpory, není nutno posuzovat dále. Kontrolní úřad proto posoudí pouze existenci výhody ve vztahu k opatřením, jejichž příjemcem byla společnost NAC, a to:

- přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK ze státního rozpočtu,
- půjčka poskytnutá krajem Troms a její následné prominutí,
- úvěrová záruka poskytnutá krajem Troms bez uhrazení prémie.

Přímý grant, jehož cílem je snížení provozních nákladů, tuto podmínku jednoznačně splňuje.

Podle norských orgánů byla půjčka krajem Troms poskytnuta na základě regionálního režimu půjček, který byl oznámen Kontrolnímu úřadu a jím schválen v roce 1999. Prominutí půjčky rovněž snižuje finanční zátěž, kterou by jinak příjemce musel nést. Nelze však říci, že by příjemce získal výhodu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, pokud by se toto opatření řídilo běžnými tržními zásadami. Podle informací poskytnutých norskými orgány byly koncem roku 2005 dlouhodobými nezájistěnými věřiteli společnosti NAC tyto subjekty: Sparebanken Finans Nord-Norge AS (2 877 000 NOK), kraj Troms (400 000 NOK), Indre Troms Samvirkelag BA (200 000 NOK) a Eriksen Eiendom (200 000 NOK). Norské orgány potvrdily, že posledně jmenovaní dva věřitelé, které lze oba považovat za soukromé investory, schválili prominutí půjček, které poskytli společnosti NAC, zatímco Sparebanken Finans Nord-Norge povolila odložení splátek na druhé pololetí roku 2006, nikoli však osvobození od úrokových plateb. I když orgány veřejné správy musí své dlužníky upomínat stejně důrazně jako soukromý věřitel, Kontrolní úřad se domnívá, že vzhledem ke skutečnosti, že soukromí účastníci trhu rovněž schválili prominutí nespacených půjček společnosti NAC, nepředstavuje stejné opatření ze strany kraje Troms státní podporu.

Bod 2.1 pokynů ke státní podpoře ve formě záruk stanoví, že státní záruky představují výhodu pro dlužníka a jsou poskytnuty ze státních prostředků, není-li na oplátku za záruku zaplácena žádná premie. Zdá se proto, že záruka, kterou společnosti NAC poskytl kraj Troms, udělila společnosti NAC výhodu, zvýhodnila tudíž tento podnik ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Za druhé, opatření podpory musí být selektivní v tom, že zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Posuzovaná opatření byla určena výhradně společnosti NAC, jsou proto jednoznačně selektivní.

2.3 *Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi smluvními stranami*

Aby opatření představovala státní podporu, musí narušovat hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi smluvními stranami. Vzhledem ke skutečnosti, že společnost NAC přímo soutěží s ostatními institucemi v Norsku a v Evropě, které nabízejí vzdělávání pilotů aerolinií podle společných evropských pravidel (povolení pro letové posádky Sdružených leteckých úřadů, JAA-FCL), se zdá, že financování posiluje postavení příjemce, může tudíž narušit hospodářskou soutěž mezi těmito školami a ovlivnit obchod mezi státy, v nichž jsou usazeny.

2.4 *Závěr*

Na základě výše uvedených úvah vyvozuje Kontrolní úřad závěr, že níže uvedená opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP:

- financování projektu pro nadaci NLH poskytnuté krajem Troms (oddíl I bod 2.1 písm. b)),

- schválení prominutí půjčky společnosti NAC krajem Troms (oddíl I bod 2.1 písm. c)) a

- půjčka pro nadaci NLH poskytnutá obcí Målselv (oddíl I bod 2.1 písm. e)),

a že níže uvedená opatření ve prospěch společnosti NAC představují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP:

- přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK ze státního rozpočtu (oddíl I bod 2.1 písm. a)) a

- úvěrová záruka poskytnutá krajem Troms bez uhrazení prémie (oddíl I bod 2.1 písm. d)).

3. *Procesní požadavky*

Ustanovení čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 stanoví, že „Kontrolní úřad ESVO bude včas informován o všech plánech ohledně poskytnutí nebo změny podpor, aby mohl podat své vyjádření (...). Dotčené státy neprovedou navrhovaná opatření, dokud nebude v tomto řízení přijato konečné rozhodnutí.“

Norské orgány neoznámily výše popsaná opatření Kontrolnímu úřadu. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že s ohledem na opatření, která byla určena jako podpora (konkrétně přímý grant a úvěrová záruka popsané v oddíle I bodě 2.1 písm. a) resp. d)), norské orgány nesplnily své povinnosti podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. Poskytnutá podpora proto představuje „protiprávní podporu“ ve smyslu čl. 1 písm. f) části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.

4. Slučitelnost podpory

4.1 Posouzení podle článku 61 Dohody o EHP

Na daný případ se nevztahuje žádná ze situací popsaných v čl. 61 odst. 2 Dohody o EHP.

Dotyčný region nespádá do oblasti působnosti čl. 61 odst. 3 písm. a) Dohody o EHP a čl. 61 odst. 3 písm. b) Dohody o EHP se na tento případ nevztahuje.

Nezdá se, že napadené financování přímo podporuje horizontální cíle Společenství ve smyslu čl. 61 odst. 3 písm. c) Dohody o EHP, například výzkum a vývoj, zaměstnanost, ochranu životního prostředí atd. Norské orgány ve skutečnosti tuto odchylku neuplatnily. Kontrolní úřad se proto domnívá, že napadené financování nelze považovat za slučitelné s fungováním Dohody o EHP ve smyslu uvedeného odstavce.

4.2 Posouzení podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP

V čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP je uvedeno, že „podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu ... podléhají pravidlům obsaženým v této dohodě, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran.“

Uplatňování zmíněného ustanovení bylo rozvinuto v pokynech ke státní podpoře ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, v nichž je v bodě 25 stanoveno, že se tyto pokyny použijí k posouzení neoznámené podpory, která byla poskytnuta po jejich přijetí. Ve všech ostatních případech se použijí předpisy platné v době poskytnutí podpory. Obě posuzovaná opatření pocházejí z doby před přijetím pokynů (dne 20. prosince 2005).

Před zavedením toho, co v té době byla kapitola 18C pokynů pro státní podporu (nyní kapitola o vyrovnávací platbě za závazek veřejné služby), neexistovala žádná zvláštní pravidla týkající se vyrovnávací platby za závazek veřejné služby.

Kontrolní úřad se nicméně domnívá, že vhodným základem pro posouzení dřívějších opatření je sdělení Komise o službách obecného hospodářského zájmu v Evropě⁽²⁵⁾ spolu s judikaturou Soudního dvora vynesenu před udělením podpory.

Kontrolní úřad se mimoto domnívá, že obsah kapitoly 18C pokynů pro státní podporu v zásadě nemění základ pro posouzení, nýbrž pouze objasňuje to, co je nezbytné k splnění jednotlivých kritérií obsažených v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Slučitelnost obou posuzovaných opatření bude proto přezkoumána na základě níže uvedených (kumulativních) zásad s patřičným přihlédnutím k době přijetí opatření a s náležitým zohledněním skutečnosti, že čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP představuje odchylku a jako takový je nutno jej vykládat restriktivně:

- dotyčná služba musí být „službou obecného hospodářského zájmu“ a musí být jako taková jednoznačně vymezena,
- dotyčný podnik musí být úředně pověřen poskytováním této služby,
- uplatňování pravidel hospodářské soutěže by bránilo plnění zvláštních úkolů, které byly dotyčnému podniku svěřeny, a
- rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem smluvních stran.

Služba obecného hospodářského zájmu

Členské státy ESVO mají při stanovení úrovně služeb obecného hospodářského zájmu velkou volnost a v případě potřeby mohou uložit závazky veřejné služby, aby tuto úroveň zajistily. Vymezení toho, co stát považuje za službu obecného hospodářského zájmu, podléhá kontrole pouze s ohledem na zjevnou nesprávnost. Avšak ve všech případech, na něž se vztahuje odchylka stanovená v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, musí být úkol veřejné služby jednoznačně vymezen.

V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že pojem „služba obecného hospodářského zájmu“ zahrnuje služby, které v porovnání s hospodářským zájmem hospodářské činnosti obecně vykazují zvláštní charakteristiky⁽²⁶⁾. Jedním z těchto zvláštních znaků může být skutečnost, že orgány veřejné správy mají za to, že služba musí být poskytována i na trzích, kterým k jejich poskytování chybí dostatečný podnět⁽²⁷⁾. Pokud se tudíž usuzuje, že určité služby jsou v obecném zájmu a tržní síly nevedou k uspokojivému poskytování těchto služeb, může dotyčný stát k zajištění potřebné úrovně poskytovaných služeb uložit zvláštní závazky veřejné služby.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. C 17, 19.1.2001, s. 4.

⁽²⁶⁾ Viz například věc C-179/90 *Merci convenzionali porto di Genova*, Sb. rozh. 1991, s. I-5889, bod 28.

⁽²⁷⁾ Viz například sdělení Komise o službách obecného hospodářského zájmu v Evropě, uvedené v poznámce pod čarou č. 25, bod 14.

Pokud jde o přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK, Kontrolní úřad podotýká, že příslušná položka ve státním rozpočtu na rok 2005 přiděluje finanční prostředky na „vzdělávání pilotů aerolinií v Tromsø/Bardufoss“. Kontrolní úřad je názoru, že to nemůže představovat jednoznačné vymezení úkolu veřejné služby. Pokud by se mimoto tvrdilo, že zvláštním znakem je skutečnost, že se celý kurz uskutečňuje v Norsku a že to u dotyčné služby představuje prvek „obecného zájmu“, Kontrolní úřad podotýká, že z rozpočtu nebo jiných dokumentů předložených Kontrolnímu úřadu nijak nevyplývá, že grant je podmíněn takovýmto zvláštním znakem.

Kontrolní úřad se proto domnívá, že v dotyčném případě je vymezení služby obecného hospodářského zájmu zjevně nesprávné. V daném případě proto není splněna podmínka pro použití čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP (tj. že podnik vykonává službu obecného hospodářského zájmu).

S ohledem na opatření uvedené v oddíle I bodě 2.1 písm. d) Kontrolní úřad zastává názor, že záruka za určitou částku dluhu, vymezená obecně, nemůže představovat zajištění plnění zvláštního úkolu obecného hospodářského zájmu, a že tudíž toto opatření nelze posoudit podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Pověření

I za předpokladu, že dotyčná služba byla náležitě vymezena, aby bylo možno použít odchylku uvedenou v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, musí být úkol veřejné služby výslovně svěřen aktem orgánu veřejné správy. Kontrolní úřad podotýká, že obě posuzovaná opatření poskytují (jak se zdá) společnosti NAC finanční výhodu, aniž by ji oplátkou za financování pověřovaly jakýmkoli úkolem veřejné služby. S odkazem na tvrzení norských orgánů vycházející z praxe Komise zastává Kontrolní úřad názor, že z rozhodnutí tohoto orgánu nevyplývá, že pouhé obdržení finančních prostředků od státu představuje pověření, není-li uveden popis úkolu veřejné služby nebo podmínek, za nichž musí být tato služba zajištěna⁽²⁸⁾. V tomto ohledu Kontrolní úřad opět odkazuje na skutečnost, že je-li zvláštním znakem výcviku poskytovaného společností NAC skutečnost, že se celý výcvik uskutečňuje v Norsku, a že to u dotyčné služby představuje prvek „obecného zájmu“, z rozpočtu nebo jiných dokumentů předložených Kontrolnímu úřadu nijak nevyplývá, že grant je podmíněn takovýmto zvláštním znakem.

I kdyby bylo zřejmé, že norské orgány měly na mysli zvláštní úkol veřejné služby, když rozhodly o udělení finančních prostředků na vzdělávání pilotů aerolinií, Kontrolnímu úřadu

nebyly předloženy žádné důkazy, že tímto úkolem byla pověřena výslovně společnost NAC. V dané situaci proto nelze použít čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Přiměřenost

Poslední dva prvky čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP společně představují posouzení přiměřenosti. Při zvažování toho, zda přijatá opatření překračují to, co je nezbytné k zajištění účinného plnění úkolu veřejné služby, Kontrolní úřad za prvé uvádí, že nezbytnost financování je sporná, jelikož s ním nejsou spojeny žádné podmínky, a za druhé se nezdá, že by bylo provedeno objektivní vyhodnocení potřebné výše finančních prostředků. Kontrolní úřad proto vyvozuje závěr, že i kdyby byla dodržena ostatní kritéria, tento prvek čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP není v daném případě splněn.

4.3 Závěr

Kontrolní úřad vyvozuje závěr, že přímý grant (oddíl I bod 2.1 písm. a)) ani úvěrová záruka (oddíl I bod 2.1 písm. d)) nesplňují podmínky pro použití čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, a obě opatření proto nejsou slučitelná s fungováním Dohody o EHP.

5. Závěr

Kontrolní úřad má za to, že níže uvedená opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP:

- financování projektu poskytnuté krajem Troms (oddíl I bod 2.1 písm. b)),
- prominutí půjčky poskytnuté krajem Troms (oddíl I bod 2.1 písm. c)) a
- půjčka poskytnutá obcí Målselv (oddíl I bod 2.1 písm. e)).

Kontrolní úřad však vyvozuje závěr, že norské orgány protiprávně provedly tato opatření podpory:

- přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK ze státního rozpočtu (oddíl I bod 2.1 písm. a)) a
- úvěrová záruka poskytnutá krajem Troms bez uhrazení prémie (oddíl I bod 2.1 písm. d)),

a to v rozporu s čl. 1 odst. 3 částí I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.

Popsaná opatření podpory nesplňují podmínky pro použití čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, a nejsou proto slučitelná s fungováním Dohody o EHP.

⁽²⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2006/225/ES ze dne 2. března 2005 o režimu podpory uskutečněném Itálií na restrukturalizaci subjektů odborného vzdělávání (Úř. věst. L 81, 18.3.2006, s. 25) výslovně potvrzuje, že dotyčné instituce „zajišťovaly institucionální služby v oblasti vzdělávání, jež měly společenský záměr ... a které byly součástí systému veřejného odborného vzdělávání“ (bod 48), a že byly proto „v rámci příslušných vnitrostátních a regionálních předpisů pověřeny veřejnou službou prostřednictvím závazných aktů“ (bod 57).

Z článku 14 části II protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vyplývá, že Kontrolní úřad rozhodne, že protiprávní podpora, která není slučitelná s pravidly státní podpory podle Dohody o EHP, musí být příjemci navrácena,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Financování projektu, které nadaci NLH poskytl kraj Troms, a půjčka pro tento subjekt poskytnutá obcí Målselv spolu s prominutím půjčky poskytnuté společnosti NAC krajem Troms nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP.

Článek 2

Přímý grant ve výši 4,5 milionu NOK ze státního rozpočtu a úvěrová záruka poskytnutá krajem Troms představují pro společnost NAC státní podporu, která není slučitelná s fungováním Dohody o EHP ve smyslu čl. 61 odst. 1 uvedené dohody.

Článek 3

Norské orgány přijmou veškerá nezbytná opatření k zpětnému získání podpory uvedené v článku 2, která byla protiprávně poskytnuta společnosti NAC.

Článek 4

Navrácení se provede neprodleně v souladu s postupy vnitrostátního práva za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky ode dne, kdy byla podpora dána k dispozici společnosti NAC, až do dne jejího navrácení. Úroky se vypočítají na základě článku 9 rozhodnutí č. 195/04/KOL.

Článek 5

Do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí informují norské orgány Kontrolní úřad ESVO o opatřeních přijatých k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 7

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 1. července 2009.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kristján A. STEFÁNSSON
člen kolegia

IV Akty přijaté před 1. prosincem 2009 podle Smlouvy o ES, Smlouvy o EU a Smlouvy o Euratomu

★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 290/09/KOL ze dne 1. července 2009 o podpoře poskytnuté v oblasti vzdělávání pilotů aerolinií v kraji Troms (Norsko)	59
---	----

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

